

Országgyűlési Napló

Dr. Latorcai János, Lezsák Sándor és Sneider Tamás
elnöklete alatt

Jegyzők: *Hegedűs Lorántné, Mirkóczki Ádám,*
Móring József Attila

Tárgyai	Hasáb
Az ülésnap megnyitása.....	20577
Napirend előtti felszólalók:	
<i>Nyitrai Zsolt</i> (Fidesz)	20577
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	20579
<i>Firtl Máttyás</i> (KDNP).....	20581
Dr. Fónagy János nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár	20582
Dr. Schiffer András (LMP).....	20584
Dr. Szabó László külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár	20585
Tóbiás József (MSZP).....	20586
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	20588
Novák Előd (Jobbik)	20590
Konrátr Károly belügyminisztériumi államtitkár	20593
Napirenden kívüli felszólalók bejelentése	20594

Kérdések

Bejelentés kérdés visszautasításáról	20594
Gógös Zoltán (MSZP) – az igazságügyi miniszterhez - „A földbérletekről” címmel	20595
Dr. Fazekas Sándor földművelésügyi miniszter válasza	20595
Ikotity István (LMP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „A béremeléshez hasonlóan már a fizetések is elmaradnak?” címmel	20596
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	20597
Kulcsár Gergely (Jobbik) - a legfőbb ügyészhez - „Miért nem gyanúsították meg Tiba Istvánt?” címmel... ..	20598
Dr. Lajtár István , a legfőbb ügyész helyettesének válasza.....	20599
Dr. Tilki Attila (Fidesz) - a belügyminiszterhez - „Új árapasztó-tározó a Tiszán! Hogyan halad a Vásárhelyi Terv Továbbfejlesztése Program?” címmel	20600
Pogácsás Tibor belügyminisztériumi államtitkár válasza.....	20601
Varju László (független) - a legfőbb ügyészhez - „Az ügyészség a törvényesség óre, vagy a kormányzat védőügyvédje?” címmel.....	20602
Dr. Lajtár István , a legfőbb ügyész helyettesének válasza.....	20602
Tukacs István (MSZP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Egyedi eset a Szent Imre Kórházban történt távozások ügye?” címmel.....	20603
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	20604
Dr. Staudt Gábor (Jobbik) - az igazságügyi miniszterhez - „Telik az idő, fogy a türelem: mikor kezdődik meg végre a végrehajtók valódi elszámoltatása?” címmel	20605
Dr. Völner Pál igazságügyi minisztériumi államtitkár válasza	20606
Sallai R. Benedek (LMP) - a földművelésügyi miniszterhez - „Ha a Földművelésügyi Minisztérium nem támogatja a földadót, akkor miért nem tett ellene semmilyen lépést?” címmel	20607
Dr. Fazekas Sándor földművelésügyi miniszter válasza	20608
Varga Gábor (Fidesz) - a nemzeti fejlesztési miniszterhez - „Szolgálják-e hazánk energiastratégiai érdekét az új szénhidrogén koncessziók?” címmel.....	20609
Dr. Fónagy János nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár válasza.....	20609
Kiss László (MSZP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Mikor biztosít a KLIK megfelelő körülményeket a tanárok önértékeléséhez?” címmel	20610

Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	20611
Rig Lajos (Jobbik) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Az egészségügyi rendszer legújabb áldozata: a Szent Imre Kórház?” címmel	20612
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	20613
Dr. Szél Bernadett (LMP) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „Azzal miért nem dicsekszik a kormány, hogy a munkaalapú társadalomban egyre több dolgozó él szegénységben?” címmel	20614
Cseresnyés Péter nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza	20615
Gúr Nándor (MSZP) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „Mikor ismeri fel a kormány, hogy az alacsony hozzáadott értékű munkák helyett a nagyobb szaktudást igénylő munkahelyeké a jövő?” címmel	20616
Cseresnyés Péter nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza	20616
Sneider Tamás (Jobbik) - a belügyminiszterhez - „Mit kívánnak tenni Bányterenyé és Mátra- verebély térségében megállíthatatlanul terjedő drogfogyasztás visszaszorítása érdekében?” címmel	20617
Kontrát Károly belügyminisztériumi államtitkár válasza	20618
Ikotity István (LMP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Továbbra sem javul az ápolási díjon levők helyzete?” címmel	20619
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	20620
Bangóné Borbély Ildikó (MSZP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Megoldhatatlan feladat a kulturált mindennapi testnevelés?” címmel	20621
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	20622
Bana Tibor (Jobbik) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Miért hagyják, hogy Vas megyében is romokban heverjen az egészségügy?” címmel	20623
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	20624
Dr. Szél Bernadett (LMP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Közmunkásokkal szorítják le még jobban a szociális dolgozók bérét?” címmel	20624
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	20626
Dúró Dóra (Jobbik) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „Menjen-e a könyvek által előbbre a világ?” címmel	20626
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza	20627
Farkas Gergely (Jobbik) - az igazságügyi miniszterhez - „Mikor szavazhatnak végre levélben azok a külföldre kényszerült magyar állampolgárok is, akiknek van magyarországi lakcíme?” címmel	20628
Dr. Völner Pál igazságügyi minisztériumi államtitkár válasza	20629

Azonnali kérdések és válaszok órája

Bejelentések helyettes válaszadók elutasításáról	20630
Lukács Zoltán (MSZP) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „Fizessenek végre az embereknek” címmel ..	20630
Varga Mihály nemzetgazdasági miniszter válasza	20631
Viszonzválasz:	
Lukács Zoltán (MSZP)	20632
Varga Mihály nemzetgazdasági miniszter	20632
Bejelentések helyettes válaszadók elutasításáról	20633
Volner János (Jobbik) - a miniszterelnökhöz - „Miért mindig Orbán Viktor barátai viszik el a zsiros állami és önkormányzati üzleteket? Milyen véletlennek köszönhető ez?” címmel	20634

Orbán Viktor miniszterelnök válasza	20634
Viszonzválasz:	
Volner János (Jobbik)	20635
Orbán Viktor miniszterelnök	20636
Sallai R. Benedek és Schmuck Erzsébet (LMP) – miniszterelnökhöz - „A Fidesz kormányzás alatt fog magyar föld külföldi kézbe kerülni?” címmel.....	20636
Orbán Viktor miniszterelnök válasza	20637
Viszonzválasz:	
Sallai R. Benedek (LMP).....	20637
Orbán Viktor miniszterelnök.....	20638
Kovács Sándor (Fidesz) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Mennyi pénzt vettek ki a szocialisták Csillebércből?” címmel.....	20638
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	20639
Viszonzválasz:	
Kovács Sándor (Fidesz).....	20640
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	20640
Dr. Vejkey Imre (KDNP) - a nemzeti fejlesztési miniszterhez - „Közös felelősségünk a kiszolgáltatott fogyasztók, különösen a nyugdíjasok védelme. Mit tesz a kormány azért, hogy ne csapják be az embereket az árubemutatókon?” címmel.....	20641
Dr. Seszták Miklós nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár válasza	20641
Viszonzválasz:	
Dr. Vejkey Imre (KDNP)	20642
Dr. Seszták Miklós nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár	20642
Dr. Schiffer András (LMP) - a miniszterelnökhöz - „És ezt így hogy?” címmel.....	20643
Orbán Viktor miniszterelnök válasza	20643
Viszonzválasz:	
Dr. Schiffer András (LMP).....	20644
Orbán Viktor miniszterelnök.....	20645
Dr. Pószán László (Fidesz) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Kinek kevés a 27%-os béremelés?” címmel	20645
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	20646
Viszonzválasz:	
Dr. Pószán László (Fidesz)	20647
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	20647
Móring József Attila (KDNP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „A nyugdíjasok megbecsüléséről” címmel.....	20648
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	20649
Dr. Schiffer András (LMP) - a legfőbb ügyészhez - „Meddig púposodik a szőnyeg?” címmel	20650
Dr. Lajtár István , a legfőbb ügyész helyettesének válasza.....	20651
Viszonzválasz:	
Dr. Schiffer András (LMP).....	20651
Dr. Lajtár István , a legfőbb ügyész helyettese.....	20651
Napirend utáni felszólalók:	
Varju László (független).....	20652
Becsó Zsolt (Fidesz)	20653
Fuzik János (nemzetiségi szószóló)	20655
Sallai R. Benedek (LMP).....	20657
Vágó Sebestyén (Jobbik).....	20658
Ander Balázs (Jobbik).....	20660
Teleki László (MSZP)	20662
Ikotity István (LMP)	20664

<i>Z. Kárpát Dániel</i> (Jobbik).....	20665
Bejelentés az Országgyűlés következő üléséről.....	20668
Az ülés bezárása	20668

Az ülésen jelen voltak:

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök, LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter, CSEPREGHY NÁNDOR, államtitkár, ROGÁN ANTAL, a Miniszterelnöki Kabinetirodát vezető miniszter, DR. TRÓCSÁNYI LÁSZLÓ igazságügyi miniszter, DR. VÖLNER PÁL államtitkár, DR. FAZEKAS SÁNDOR földművelésügyi miniszter, DR. SESZTÁK MIKLÓS nemzeti fejlesztési miniszter, DR. FÓNAGY JÁNOS államtitkár, VARGHA TAMÁS honvédelmi minisztériumi államtitkár, DR. SZABÓ LÁSZLÓ külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár, VARGA MIHÁLY nemzetgazdasági miniszter, CSERESNYÉS PÉTER államtitkár, TÁLLAI ANDRÁS államtitkár, KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár, POGÁCSÁS TIBOR államtitkár, DR. RÉTVÁRI BENCE emberi erőforrások minisztériumi államtitkár.

Az Országgyűlés őszi ülészakájának
27. ülésnapja
2015. december 7-én, hétfőn
(11.03 óra - Elnök: dr. Latorcai János
Jegyzők: Móring József Attila és Mirkóczki Ádám)

ELNÖK: Szép jó napot kívánok, tisztelt képviselőtársaim! Nagy szeretettel köszöntöm valamennyiüket, és köszöntöm mindazokat, akik követni fogják a kommunikáció eszközein keresztül a mai munkánkat.

Az Országgyűlés őszi ülészakájának 27. **ülésnapját megnyitom.** Tájékoztatom önöket, hogy az ülés vezetésében Móring József Attila és Mirkóczki Ádám jegyző urak lesznek a segítségemre.

A mai napon napirend előtti felszólalásokkal kezdjük munkánkat, ezt követően déltől fél kettőig kérdésekre válaszolunk, majd fél kettőtől háromig az azonnali kérdések és válaszok órája fog következni, végül a napot szokásainknak megfelelően napirend utáni felszólalásokkal zárjuk.

Napirend előtti felszólalásra jelentkezett Nyitrai Zsolt képviselő úr, a Fidesz képviselőcsoportjából: „Eszterházy Károly Alkalmazott Tudományok Egyeteme” címmel. Megadom a szót. Parancsoljon, képviselő úr!

NYITRAI ZSOLT (Fidesz): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Köszönöm szépen a szót és a lehetőséget. Napirend előtti felszólalásomban a Fidesz képviselőcsoportja nevében a felsőoktatás aktuális helyzetéről kívánok önök előtt szólni.

Tisztelt Országgyűlés! Az állam életében vannak nagy rendszerek, stratégiai fontosságú területek, amelyeket időről időre meg kell frissíteni, hozzá kell igazítani azokat a kor kihívásaihoz. Ilyen terület például az egészségügy vagy az oktatás rendszere. Az nem is volt kérdés, hogy a magyarországi felsőoktatás átalakításra szorul. Szinte mindig is napirenden volt, de mindenki csak dobálta, mint a forró krumplit, márpedig nagy és fontos feladat ez, mert az, hogy valami jól vagy rosszul alakul, itt csak évek múltán derül ki, akkor pedig már sokszor késő. Ezért is volt fontos előrelépés, hogy a kormány vállalta az ezzel járó felelősséget, akár kisebb szakmai konfliktusokat, nehézségeket; és döntéseket hozott, pontosan a már sokszor említett cél érdekében, az új, modern formában létrejövő értékmentés miatt.

Tisztelt Országgyűlés! „Fokozatváltás a felsőoktatásban” - ezt a címet viseli a kormányzat új stratégiája, amely Magyarország számára komoly lehetőségeket kínál. Az anyag szerint a magyar felsőoktatás színvonalát emelni kell, versenyhelyzetet kell teremteni a felsőoktatási rendszeren belül. Hazai és nemzetközi szinten versenyképes tudást kell adni a hallgatóknak, és ehhez meg kell teremteni a feltételrendszert, mindent természetesen úgy, hogy a munkaerő-piaci és a társadalmi elvárásokhoz ez tudjon igazodni.

Tisztelt Országgyűlés! Ennek szellemében kellett nekünk is áttekinteni a Heves megyei lehetőségeket.

A kitűzött stratégiai célokat szem előtt tartva javasoltuk a két Heves megyei felsőoktatási intézmény, a gyöngyösi Károly Róbert és az egri Eszterházy Károly Főiskola összeolvadását. Ez persze, ahogy lenni szokott minden változásnál, nagy hiúsági vihart kavart, de mára, azt gondolom, mindenki belátta, hogy a két intézmény egyesülése a helyes út, ez az út pedig egy erős tudásközpont létrejöttéhez vezethet Egerben, abban a városban, ahol az országban először kezdte meg működését orvosi és jogi kar; abban a városban, ahol Eszterházy Károly 1762-ben líceumot épített abból a célból, hogy a városban egyetem működjön.

Tisztelt Országgyűlés! A szakszerűség fellegvárának és nem a meddő tudás elefántcsonttoronyainak kell lenni az egyetemeknek, főiskoláknak. Ennek én is hangot adtam a főiskola továbbfejlesztését illetően már idén májusban, valamint az Eszterházy Károly Főiskola 242. tanévnyitó ünnepségén szeptemberben. Ezért indítottunk Eszterházy-petíció néven közéleti akciót Heves megyében, hogy a helyben élő polgároknak is meglegyen a lehetőségük arra, hogy személyes hitvallásukkal, aláírásukkal támogatói, részesei legyenek az egyetemmé válásnak. Örömmel jelenthetem, hogy az Eszterházy-petíciót több mint 12 ezren írták alá, ezzel is támogatva az ügy előrehaladását.

Tisztelt Országgyűlés! 2016 nyarától Egerben az önök döntésének köszönhetően alkalmazott tudományok egyeteme jön létre. Köszönet jár érte mindenkinek, aki ezt az Országgyűlésben szavazatával támogatta. Az egyetemi fejlesztés, az új felsőoktatási koncepció és az általa megerősített portfólió, két megyei főiskola összeolvadásának terve, a regionális távlatok megteremtik gyakorlatilag a térség kohézióját, nem pedig a kettéválását. A jellem szilárdsága, az elme nyitottsága egymást szolgálja, és új lehetőségeket teremt. Ez Eger, Gyöngyös, Sárospatak és Jászberény közös sikere.

Tisztelt Országgyűlés! Az egyetemmé válás nem pusztán adminisztratív döntés, hanem egy intellektuális előrelépés, ahol a szakok, a karok egymásra találásával, kapcsolódásával a tudásbázis emelkedhet, a szellem érettsége új szintre léphet. Az intellektuális erő ahhoz kell, hogy az emberi lépték és az emberi képességek gazdagodása elé minél kevesebb akadály tornyosuljon, és az ne törhessen meg. Az egri értelmiségképzés a maga környezetével, hagyományával, intellektuális erejével éppen ez ellen a beismerésre nehezen képes és irányt vesztett világ ellen léphet fel és vonulhat hadba. Ez azt is jelenti, hogy az egri küldetésstudat nem szorulhat be a provincialitás hálójába, hanem egyetemes emberi kihívások felé kell fordítsa firkésző tekintetét.

A Heves megyei felsőoktatás több száz éves múltja, a jelen eredményei, a közéleti ügyvé válás, az új felsőoktatási koncepció nyújtotta, a főiskolák összeolvadása miatt megerősödött portfólió, a helyben élő emberek kiállása, az Eszterházy-petíció teremtette meg a reális lehetőségét annak, hogy mára arról beszélhetünk, hogy Eger központtal alkalmazott

tudományok egyeteme működhet majd. Köszönet érte Eszterházy Károlynak, a főiskola dolgozóinak, Eger városának, a felsőoktatási kormányzatnak és minden országgyűlési képviselőnek, aki ezt támogatta szavazatával. Köszönet érte. Legyünk büszkék Egerre! (*Taps a kormánypartok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Az elhangzott napirend előtti felszólalásra a választ Rétvári Bence államtitkár úr fogja megadni. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. RÉTVÁRI BENECÉ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Úgy gondolom, hogy egy közösség sikere az, amiről a képviselő úr itt be tudott számolni, és valljuk meg, hogy köszönet illeti meg a képviselő urat is, hogy mindvégig a folyamat során ott volt minden lépésénél, ő maga is szervezte, alakította ezt a folyamatot. „Egyetemet Egernek!” - ez volt az első szlogen, utána az Eszterházy-petícióval pedig az egriek fel tudták mutatni, hogy nagyon széles körű társadalmi támogatottsága van ennek, mindenki számára fontos, hogy egy egyetem, egy főiskola, bármilyen intézmény a helyi közegbe beépüljön, ezerszálnyi gyökérrel odatapadjon. Éppen ezt sikerült ezzel a petícióval is bizonyítani, hogy a Heves megyeiek, az egriek szertették volna ezt a változást, amely meg is történt, meg is történik a jövő évben, hiszen a gyöngyösi Károly Róbert Főiskola, az egri Eszterházy Károly Főiskola, valamint a Szent István Egyetem Jászberényi Alkalmazott Bölcsészeti és Pedagógiai Kara immáron a jövő évtől kezdve Eszterházy Károly Alkalmazott Tudományok Egyeteme néven fog futni.

(11.10)

Ez egy egész évet átívelő folyamat volt, amíg idáig eljutottunk, amíg a törvénymódosítást elfogadtuk, hiszen az átalakítás kezdete az idei év tavaszára datálható. Az intézményvezetőkkel, releváns társadalmi szereplőkkel való egyeztetés, a hatástanulmányok feldolgozása, ezek értékelése zajlott a tavasz és a nyár folyamán, majd a miniszter szeptemberben hozta meg a döntését erről.

Fel fog állni egy előkészítő bizottság, amely az integrációt a gyakorlatban továbbviszi. Ennek a tagjait Balog Zoltán miniszter úr már kijelölte. Úgyhogy az alakuló ülés következik ezután, és majd a maga részletes ütemterve alapján végezheti a munkát ez az előkészítő bizottság.

A törvénymódosítás maga kihirdetésre vár, azt az Országgyűlés már elfogadta. Ez azt jelenti, hogy egy másfajta, egy kiemeltebb profilú intézmény valósul meg. Amúgy is a „Fokozatváltás a felsőoktatásban” stratégia célja, hogy pontosan differenciált profilú, különböző profilú intézmények legyenek Magyarországon. Maga az alkalmazott tudományok egyeteme egy professzionális képző intézmény,

amely a helyi, megyei, környékbeli gazdasági-társadalmi igényeknek leginkább megfelelő képzéseket biztosítja; a tudás hasznosítására fókuszál, hogy olyan képzettséget adjon, amely ott, a környezetben, az alkalmazott tudományok egyeteme környékén alkalmazható, és éppen ezért szükséges is duális képzést indítani minden alkalmazott tudományok egyetemén, így majd itt, az Eszterházy Károly egyetemen is.

Fontos megemlíteni, ha már duális képzésről beszéltünk, hogy a felsőoktatási stratégia végrehajtásának egyik sikere, hogy most már több mint 300 céggel kötöttek a felsőoktatási intézmények együttműködési megállapodást annak érdekében, hogy akik ezekre az egyetemekre duális képzési módban járnak, azok már 300 vállalatnál, 300 cégnél párhuzamosan gyakorolhatják azt, amit elméleti síkon tanulnak az egyetemen vagy más felsőoktatási intézményben.

Szintén a stratégia működését és az intézkedések hatékonyságát bizonyítja, hogy a 2014. szeptemberi állapothoz képest, amikor az egyetemeknek, főiskoláknak az adósságállománya 20,5 milliárd forint volt, ez idén október végére 7,6 milliárd forintra csökkent - 20,5-ről 7,6-ra. Ez mutatja azt, hogy a kancellária-rendszer jól működött, hiszen az adósságnak ez a csökkenése egyértelműen a kancellárok segítő tevékenységének tudható be. Azóta, mióta kinevezésre kerültek a kancellárok, és láthatólag levették az egyetemek vezetéséről azt a terhet, ami az állami vagyon, közösségi vagyon kezelésével jár, az esetek elsősorban többségében harmonikusan működik együtt a kancellár és a rektor. A rektorok a maguk autonómiáján belül a tudományszervezéssel, az egyetemi életnek ezzel a részével foglalkoznak, míg a kancellárok pedig jól működtek, hiszen az állami vagyon negatív oldala, a passzívum, az adósság csökkent. Az aktívum pedig nemcsak abban növekedett, hogy az PPP-konstrukciók fokozatosan kiváltásra kerülnek, hanem az egyetemek készpénzállománya, tartaléka viszont háromszorosára nőtt.

Így sikerült azt elérni, mutatván, hogy a felsőoktatásban valóban fokozatváltás történt, hogy a kormány plusztámogatást folyósít a következő években, és 15+5+5 százalékos béremelés várható - nem várható, hanem lesz - a felsőoktatásban, elsősorban a fiatal oktatók számára, hiszen az adjunktusoknál az egyik legnagyobb az elszívó hatás más irányba. Őket kívánjuk a pályán tartani és az ő munkájukat megbecsülni, de mindenkinek, aki a felsőoktatásban dolgozik, béremelés lesz a következő években, összességében 27 százalékos mértékben. Ez is mutatja, hogy a magyar reformok működnek; a felsőoktatás átalakítása, a gazdasági reformok meghozták az eredményüket, a béremelést is többek között és az adósság csökkenését a felsőoktatásban.

Azt pedig nagyon fontosnak tartom még 3 másodpercben is elmondani, hogy a felsőoktatási közösségi képző központokkal olyan városokba, olyan megyeszékhelyekre, olyan jelentős településekre is

elér a felsőoktatási képzés végzésének lehetősége, ahol korábban sem főiskola, sem egyetem nem működött, elsőként Kisvárdára. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormányzó pártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. A KDNP képviselőcsoportjából napirend előtti felszólásra jelentkezett Firtl Máttyás képviselő úr: „Korszakos vidékfejlesztés a Fertő-tájon” címmel. Parancsoljon, képviselő úr!

FIRTL MÁTYÁS (KDNP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A közelmúltban egy olyan kerékpárút átadására kerülhetett sor a Fertő-tájon, amellyel teljessé vált a Fertő tavat megkerülő kerékpárút-hálózat magyarországi szakasza.

A Fertő tó körüli kerékpárút-hálózat fejlesztésére első ütemben a magyar kormány biztosított 450 millió forintot, amelyhez a második ütemben 805 millió forint uniós forrás állt rendelkezésre. A Fertő tó körbe-kerékpározhatóságának megteremtése korszakos jelentőségű. A Balatonhoz hasonlóan körbekerkezéssel immár birtokba vehető a Fertő tó, az országhatár által 1920 óta kettészelt, de geológiailag, történelmileg egységes sokarcú táj, természeti, tájképi, építészeti és települési adottságai egyedülállóak; nem csak azért, mert az én generációm számára a Fertő tóra tulajdonképpen lemenni se lehetett, és megéltük ezt, ez a mai fiatalok számára is korszakos, és ezt azért jelentem ki, mert hangsúlyos, hogy új lehetőségét vetíti előre a térségbeli fejlesztéseknek. Ezek a vízi és az ökoturizmusra épülő, még kiaknázatlan lehetőségek, amelyek szervesen és egymást erősítő módon, az eddigi korszakos, nagy volumenű, kulturális, művészeti, szellemi értékeink térségbeli fejlesztéséhez kapcsolhatók, amelyeket az Eszterháza Központ fémjelez, így az élővilág, a természeti környezet értékei, a Fertő-táj, de a régió egészének fejlődési lehetőséget jelentenek.

Amint azt Fazekas Sándor földművelésügyi miniszterrel az átadás alkalmával hangsúlyoztuk, szó szerinti vidékfejlesztés valósult meg. A jelenlegi 1,3 milliárdos fejlesztésnek gazdaságélénkítő, idegenforgalmat erősítő hatása van; mezőgazdasági útként is működik; segíti a szőlőművelést, borútként a borturizmust; új turisztikai vonzerőként a világörökségi táj legszebb panorámáját kínálja, és a közlekedésbiztonságot is szolgálja. A Fertő-táj érintett települései: Balf, Fertőboz, Fertőd, Fertőhomok, Fertőrákos, Fertőszéplak, Hegykő, Hidegség és Sarród, amelyeknek például, mint Hegykőnek, további, az idegenforgalomhoz kapcsolódó fejlődési perspektívái is adóttak, de így ez Sopron számára is nagy jelentőségű.

Minden érintett település nevében is ezúton szeretnék köszönetet mondani a magyar kormánynak azért a kezdeti támogatásáért, amely lehetővé tette, elindította és lendületet adott a fejlesztésnek. Továbbá külön azért, hogy Magyarország miniszterel-

nöke megkülönböztetett figyelmet szentelt a Fertőpart magyar oldali körbe-kerékpározhatóságának.

A vidék környezetbarát módon biztosító elérhetőségét megteremtő fejlesztés korszakos, mert a jövőbeli jelentősége messze túlmutat önmagán a környékbeli adottságok egymást erősítő fejlesztési sorában. Ezt példázza, hogy októberben sikeresen fejeződött be a Fertő tó nádasainak és a tómeder vízpótló csatornáinak csaknem 1 milliárd forintos rekonstrukciója. A fejlesztések együtt jelzik mindazokat a ma még kihasználatlan lehetőségeket, amelyeket a Fertő-táj és a Fertő tó élővilága, természeti sajátossága, környezete és értékei mind egyedi megismerésre és felfedezésre méltó látványosságként kínálnak a kontinentális, mediterrán és atlantikus klímahatások által a növény- és állatföldrajzi határok találkozásánál az Alpok lábánál lévő tóvidéken, amely ritka növény- és állatfajok egyedülálló élőhelye.

Ez a térségnek további lehetőségeket jelent: a vízi és az ökoturizmus ma még kihasználatlan lehetőségeit. Az eddigi környékbeli fejlesztésekhez és turisztikai kínálathoz kapcsolódóan ez egy kizárólag csak erre a térségre jellemző karaktert adhat, a kizárólagos kínálatot jelentheti a jövőben.

(11.20)

A térség országgyűlési képviselőjeként, megköszönve a kormány eddigi támogatását, továbbra is fontosnak tartom, hogy a térséget gyarapító fejlesztések tovább folytatódjanak. Ez mindannyiunk közös érdeke. A természetikörnyezet- és természetvédelem, a helyben működő vállalkozások, a gazdaságélénkítés, a telepítések, a turizmusélénkítés mind a helyben lakók és az ország gyarapodását, a közjót szolgálják. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Az elhangzott napirend előtti kérdésre a választ Fónagy János államtitkár úrtól hallhatjuk. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Örülök, hogy újra az elnöki pulpituson látom.

Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársam! A kerékpározás mint a motorizált közlekedés alternatívája, a városi helyváltoztatások gazdaságos és környezetbarát módja egyre nagyobb teret nyer mind a közlekedésben, mind a turizmus és a sport területén, ezért a kormány kiemelten kezeli ezt a hatékony közlekedési eszközt.

A közutak fejlesztése során eddig is és a jövőben is elérendő cél, hogy a kerékpározás biztonságos feltételei megvalósuljanak. A 2010-2015-ös időszakban összesen közel kilencszáz kilométer kerékpárforgalmi létesítmény, azaz kerékpárút, kerékpársávnyom, illetve kerékpározásra alkalmassá tett és erre

kijelölt mezőgazdasági útvonal valósult meg ország-szerte, mintegy bruttó 34 milliárd forintból.

Az elmúlt években megvalósult Sopron környéki beavatkozások közül kiemelem a Fertő tó menti kerékpáros útvonal meglévő magyar szakaszának fejlesztését, amely a közelmúltban a kormány támogatásával mintegy 450 millió forint hazai és 804 millió forint uniós forrásból került korszerűsítésre, megfelelő táblákkal - közlekedési és útbaigazító táblákkal - megjelölésre több mint húsz kilométeres szakaszon. A projekt közvetlen célja a Fertő tavat megkerülő kerékpárút magyarországi szakaszának teljessé tétele, illetve a meglévő szakaszok felújítása. A Fertő tó körüli kerékpáros hálózat fejlesztése egyrészt a közforgalmú kerékpárforgalmi hálózat hiányzó elemeinek kiépítése, másrészt a meglévő létesítmények korszerűsítése. A projekt részeként Balf és Fertőrákos között az országos közúttal párhuzamosan, a szőlőterületek között létrejött egy új nyomvonal, részben új kerékpárút létesítésével, részben - osztrák mintára - új vegyes használatú kerékpárút és mezőgazdasági út kialakításával, részben pedig a meglévő út felújításával.

Ezen kívül a meglévő kerékpárforgalmi létesítmény korszerűsítése valósult meg Fertőd belterületén, valamint egyéb kerékpárforgalmi létesítmények kijelölése történt meg Sarród, Fertőd, Fertőszéplak, Hegykő, Fertőhomok, Hídegység és Fertőrákos belterületén. A fejlesztések eredményeként több mint kilenc kilométer új kerékpárút létesült, négy és fél kilométeren a meglévő kerékpárforgalmi létesítmény került korszerűsítésre, és nyolc és fél kilométeren került kijelölésre egyéb kerékpárforgalmi létesítmény.

Tisztelt Képviselőtársaim! A jövőbeni fejlesztéseket illetően a 2014-2020 közötti költségvetési időszakban kerékpáros fejlesztésekre lényegében a terület- és településfejlesztési, a gazdaságfejlesztési és innovációs, a versenyképes Közép-Magyarország operatív program, valamint az európai területi együttműködési programok nyújtanak támogatást. Számításaink és terveink szerint a ciklus végére mintegy 1000-1500 kilométer korszerű kerékpárforgalmi létesítmény valósulhat meg. Biztatjuk az önkormányzatokat, hogy az e célra rendelkezésre álló pályázati lehetőségeket használják ki.

Tisztelt Országgyűlés! A megépült létesítmények számottevő útvagyont képeznek, amelyek folyamatos állagmegóvása fajlagosan jóval kisebb teher, mint esetlegesen egy lepusztult állapotú utat újjáépíteni, ezért a kerékpárutak üzemeltetésének és fenntartásának jelenlegi rendszerét a tapasztalatok alapján felülvizsgáljuk és újragondoljuk. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Az LMP képviselőcsoportjából „Őszi beszéd Washingtonban” címmel Schiffer András frakcióvezető úr kért szót. Parancsoljon, frakcióvezető úr, öné a szó.

DR. SCHIFFER ANDRÁS (LMP): Köszönöm a szót, és örülök, hogy elnök úr újra ereje teljében vezeti az ülést a pulpituson.

Tisztelt Országgyűlés! Először is szeretnék röviden megemlékezni arról, hogy ma, december 7-én 125 évvel ezelőtt Budapesten az Általános Munkáspárt jogutódjaként megalakult a Magyarországi Szociáldemokrata Párt.

Tisztelt Országgyűlés! Az Országgyűlés Külügyi bizottságának elnöke az elmúlt héten meglehetősen meredek kijelentéseket tett Washingtonban. Szeretném javasolni, hogy esetleg Németh Zsolt kijelentéseit is bocsássák nemzeti konzultációra, nézzük meg, hogy a Fidesz hívei hogyan vélekednek a Külügyi bizottság elnökének szavairól. Én megértem, hogy Németh Zsolt idegállapotát a keleti nyitás most már egészen nyilvánvaló kudarca megviseli, illetve miután áttértek az értékeltvű külpolitikáról az érdekeltvű külpolitikára, most már az a kérdés, hogy egyáltalán van-e Magyarországnak külpolitikája. De nézzük csak, hogy Németh Zsolt milyen kijelentésekre ragadtatta magát Washingtonban!

Egyrészt megígérte, hogy Magyarország a következő években megduplázza védelmi kiadásait. Ehhez csak annyit fűznék hozzá, hogy ami az oktatást érinti, 2010 óta a működési-fenntartási költségekből 250 milliárd forint hiányzik. A K+F-es uniós átlag 2 százalék, Magyarországon ugyanakkor 1,4 százalékkal szerénykedünk.

De lapozzunk tovább! Németh Zsolt a következőket tanácsolta az Amerikai Egyesült Államoknak: többet kéne akciózni; hiányolta a bátorságot az amerikaiak részéről a merész akciókhoz; a már létező instabil helyzetek felszámolásához nélkülözhetetlen az amerikai szerepvállalás.

Tisztelt Országgyűlés! Lássuk a tényeket! Annak, hogy ma Európa kapuinál ilyen helyzet van, szorosan összefüggő oka, hogy bizony az Amerikai Egyesült Államokból az elmúlt tizenöt évben nem hiányzott a bátorság, és bizony pontosan eleget akcióztak ahhoz, hogy instabil legyen a helyzet Európa peremén.

Tisztelt Országgyűlés! Magyarország szégyenletes módon csatlósként felajánlkozott már 2003-ban ahhoz, hogy az Egyesült Államok és Nagy-Britannia lábbal tiporta a nemzetközi jogot. Az, hogy ma ilyen a helyzet, az, hogy az úgynevezett filter államok Európa peremén összeomlottak, nagymértékben okolható a miatt a külpolitika miatt, amit az Egyesült Államok és a NATO folytatott az elmúlt években.

Abba kéne hagyni a kettős beszédet! A kormány a nép támogatását kéri a bevándorlási hullám megállításához, kerítést húz fel, és ünnepelteti magát emiatt a magyar miniszterelnök, közben pedig a magyar Külügyi bizottság kormánypartú elnöke még uszítja is az Amerikai Egyesült Államokat, hogy még több olyan beavatkozás legyen, és még több olyan agreszív, a nemzetközi jogot lábbal tipró fellépés legyen Európa peremén, ami pontosan ezeket a globális válsághelyzeteket idézi elő.

De mást is mondott Németh Zsolt. Azt mondta a tárgyalás alatt lévő amerikai-európai kereskedelmi egyezményrel, a TTIP-vel kapcsolatban, hogy ez a kereskedelmi szerződés geopolitikai jelentőséggel bír - ebben egyébként nincs vita közöttünk, csak másként értjük -, s tulajdonképpen csak egyetlen dolgot kéne tenni az egyezményrel kapcsolatban: fel kéne tenni a szűnyoghálót. Ezt az elmés hasonlatát már máskor is mondta Németh Zsolt. Továbbra is csak azt tudom mondani, ez egy kicsit olyan, mint ha vadászpilótákkal szemben akarna valaki szűnyoghálóval védekezni.

Lássunk világosan! Ezzel a kereskedelmi egyezményrel Magyarország, Európa pereme, a kelet- és dél-európai országok csak veszíthetnek, a magyar gazdálkodók még a Századvég tanulmánya szerint is nettó vesztesései lesznek ennek a házárdjátéknak. Valóban, geopolitikai jelentőséggel bír ez az egyezmény; ha megkötik ezt az egyezményt, teljesen világossá válik, hogy a globális nagyvállalatok átvették az uralmat a világon a demokratikus kormányok felett. Ha megkötik ezt az egyezményt, teljesen fölösleges bármiféle klímacsúcsot tartani, hiszen a klímavédelemről is majd a nagyvállalatok fognak dönteni.

(11.30)

Ha megkötik ezt az egyezményt, nem kell csodálkozni azon, hogy Európa peremén, Ázsiában és Afrikában egyre több olyan ország lesz, ahol összeomlik az államgépzet, ahol az erőforrások hiánya miatt menekülőre fogják az emberek.

Ma a magyar kormány, miközben ünnepelteti magát a híveivel, hogy milyen bátran szembeszáll a bevándorlási hullámmal és az Európai Unió kvótajavaslatával, maga is előidézője annak a hullámnak, ami ma Európa kapuinál van. Maga a magyar külpolitika bátorítja azt a globális fellépést, ami egyébként előidézője ezeknek a globális válságjelenségeknek. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, frakcióvezető úr. Az elhangzottakra Szabó László államtitkár úr válaszol. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. SZABÓ LÁSZLÓ külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Frakcióvezető Úr! Kissé bulvárosra sikerült ez az expozéja, bár a tények közül, amiket elmondott, valóban, néhányban egyetértünk; a következtetések, amiket levont, úgy érzem, túlságosan messze mutatnak, legalábbis az én ízlésem szerint mindenképpen.

A külpolitikai véleményére nem szeretnék különösebben megnyilvánulni; úgy érzem, hogy az, amit az elmúlt öt évben a magyar külpolitika, ezáltal a külgazdaság is elért, arra büszkének kell lennünk. Magyarország álláspontja sok mindenben finomult, de azt nem vethetjük el, hogy az USA nagyon fontos partnere volt eddig is Magyarországnak, és ez a szerepe a magyar gazdaság és a munkavállalók tekinte-

tében is igen jelentős. Ha csak azt nézzük, hogy 2010 óta a magyar külkereskedelmi forgalomból az USA a 14. helyről a 10. helyre jött fel, a 2 százalékos részesedésből 3,5 százalékos növekedésre, 90 ezer munkahelyet hozott létre az amerikai reláció, és 9 milliárd dollárt fektetett be Magyarországon, ez mindenképpen azt mutatja, hogy a bizalom megvan irányunkban.

Természetesen a bizalom nem lehet feltétlen, értem és érzem azokat a gondokat, amelyeket a TTIP-vel, a szabadkereskedelmi megállapodással kapcsolatban említett, ezek valóban fontosak. De tudomásul kell azt venni, hogy az alapvető feltételrendszere még nincs kialakítva a TTIP-nek, tehát valóban minden olyan dologra fel kell hívunk a figyelmet a tárgyalások során, ami a magyar emberek számára negatív lehet. A GMO-mentességet meg kell védenünk, az érzékeny ágazatok védelmét meg kell tennünk, és a beruházásvédelmi megállapodásnak is olyannak kell lenni, hogy az ne sértse a magyar érdekeket. Ugyanakkor nem lehet attól a tényről eltekinteni, hogy Magyarországnak is az Európai Unió kívüli legfontosabb kereskedelmi partnere az USA, és az EU-nak is a legnagyobb kereskedelmi partnere az USA.

A politikai irányokban pedig sok szinten lehet egyetérteni, nem egyetérteni. Úgy érzem, az, amit a magyar kormány képvisel az amerikai relációval, megfelel a jelenlegi pillanatnak.

A csendes-óceáni partnerségről szeretnék még annyit mondani, hogy nagyon komolyan a lezáráshoz közeledik ez a partnerség. Magyarország versenyhátrányt fog elszenvedni, ha a TTIP nem jön létre hamarosan ezután. De még egyszer szeretném hangsúlyozni, nem az a célja a magyar kormányoknak és a magyar embereknek, hogy mindenáron megállapodjunk. Csak úgy lehet megállapodni, ha minden fél számára kölcsönösen előnyös ez a megállapodás, erre szánjuk a megfelelő időt. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Az MSZP képviselőcsoportjából „Aktuális ügyekről” címmel Tóbiás József frakcióvezető úr kért napirend előtti felszólalásra lehetőséget. Parancsoljon, frakcióvezető úr! Öné a szó.

TÓBIÁS JÓZSEF (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Ma Magyarország rég nem látott egészségügyi válsággal néz szembe. Indokolatlanul sokan halnak meg szív- és érrendszeri betegségekben, európai összehasonlításban rémes helyen áll Magyarország. Szintén kiugróan magas a daganatos megbetegedések aránya és halálozási aránya is. Rosszul teljesítünk a prevenció dolgában, a szűrések tekintetében, egyre nőnek a várólisták, és óriási különbségek alakulnak ki egyes kórházak gyógyítási színvonalában. Egy Magyarországon ismert társadalomkutató éppen rosszul volt Borsod megyében, és mentő vitte föl Budapestre, mert ha ott maradt vol-

na, nem biztos, hogy saját lábán hagyja el a kórházat. Ő írta meg annak idején, nem olyan régen, hogy milyen különbségek alakulnak ki Magyarországon az egészségügyi ellátás vonatkozásában, hogy ahová születik az ember és ahol él, ahhoz képest mennyi esélye van a betegsége kezelésében.

De szerdán megjelent egy hír, tisztelt Ház: a budapesti Szent Imre Egyetemi Oktató Kórházban dolgozó altatóorvosok háromnegyede felmondott, állítólag már a felmondás előtt is csak feleannyian voltak, mint amennyien kellett volna, miközben Európaszerte orvoshiány van, és sokak szerint a Budapest legjobb kórházának számító intézményben a felálló dolgozók úgy érezték, hogy nincsenek megfelelő anyagi és eszközfeltételek a biztonságos munkavégzéshez.

Eközben az egészségügy területén a jelenlegi kormány azzal van elfoglalva, hogy egy év után új vezetőt választott Ónodi-Szűcs Zoltán úr személyében, hiszen az előző nem sikeresen hajtotta végre a reformokat. Talán majd most újra nekikezdenek. Azt jelentette be államtitkár úr, amit már négy évvel ezelőtt is megfogalmazott, hogy nem a lakosság, hanem az ellátórendszer igényeihez igazodva kell finanszírozni az egészségügyi ellátást. *(Dr. Rétvári Bence közbeszólására.)* Hát pontosan látszik, ezt mondta államtitkár úr, csak idézném önnek, Rétvári államtitkár úr, hogy ezt mondta, most ebből az következik, hogy van egy apró probléma. Négy év telt el, és ma már a társadalom, a lakosság problémája jelenleg az egészségügyi ellátó-intézményrendszer problémájával azonos. Az egyik szeretne gyógyítani, de nincs hozzá megfelelő eszköz, a másik szeretne meggyógyulni, de jelen pillanatban, ha maga nem viszi be a kötszert vagy a gyógyszert, akkor nincs rá esélye, hogy meggyógyuljon.

Az államtitkár úr azt is mondta, hogy ma európai színvonalon működnek az egészségügyi intézmények. Hát, sajnos ezzel ma a magyar társadalom döntő többsége nem ért egyet. Nap mint nap élük meg a hazai egészségügyi ellátás színvonalának tragédiáit az állampolgárok, mind a betegek, mind a gyógyítók tudják, hogy recseg-ropog az egész szerkezet. Tíz megyei kórháznai orvos hiányzik a magyar egészségügyből, a kórházi osztályok a hónap közepére kifognak a gyógyszerkeretből, elavult és hiányos műszerpark mellett dolgoznak orvosaink és ápolóink, miközben a betegek sokszor több mint méltatlan körülményeket kell elszenvedjenek a kórházakban.

Eközben kezelhetlenné válik a rendszer fenntartása, mert a sok pénzért képzett orvosaink kíváncsiak. Ha már ma úgy döntene a kormányzat, hogy bővíti az egyetemeken az orvosképzés létszámát, akkor is csak közel egy évtized múlva lenne esedékes ez a bővítés, és a mai fizetések mellett világosan látszik, tisztelt Ház, hogy nem versenyképes európai átlaghoz mérve az egészségügyben dolgozók fizetése. Velkey György, a Magyar Kórházszövetség elnöke szerint a bizalomerosztás béremeléssel kezdődik. Nagyon fontos, hogy ezt a kenőanyagot hoz-

záadjuk a rendszerhez, hogy együttműködésre ösztönözzük a dolgozókat.

Fizetésemelés nélkül nemhogy reformot nem lehet végrehajtani, de gyógyítás sem lesz Magyarországon. Mi kell még ahhoz, tisztelt képviselőtársaim, hogy tudomásul vegyék, Magyarországon a közszférában legalább nettó 50 százalékos béremelésre, fizetésemelésre van szükség ahhoz, hogy ne pályaelhagyók és kivándorlók legyenek Magyarországon, és magas színvonalú szolgáltatást tudjon nyújtani az állam? Jelzem, a helyzetet nehezíti, hogy jelen pillanatban éppen az állam mondja föl a szolgálati viszonyát a közalkalmazottakkal szemben, hiszen az önkormányzatok alapján ebben a hónapban az egészségügyben és az oktatásban sem kapják meg a közalkalmazottak a fizetésüket, és kilátástalan a januári fizetésük is. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)*

Azt követelem a kormánytól, hogy álljon vissza a régi rendszer mindaddig, amíg nem tudják eldönteni, hogyan működtessék a közszférában dolgozók fizetését. Köszönöm szépen a türelmét, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, frakcióvezető úr. Az elhangzottakra a megszólított Rétvári Bence államtitkár úr válaszol. Parancsoljon!

DR. RÉTVÁRI BENECÉ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Frakcióvezető Úr! Tisztelt Ház! Ön azt mondta felszólalásának közepén, hogy húsz év alatt az ön által idézett tanulmány szerint nőttek a különbségek az orvosi ellátásban, és ha valaki rossz helyre született, akkor rosszabb ellátást kapott; majd azt követelte felszólalásának végén, hogy álljon vissza a régi rendszer. Ezt nem igazán tudjuk értékelni... *(Tóbiás József: A fizetés! Azt add oda az embereknek, ami jár nekik! - Az elnök csenget.)*

(11.40)

Tisztelt Képviselő Úr! A régi rendszerben önök a 13. havi fizetést elvették, ha már fizetésről van szó, az egészségügyben dolgozóktól, helyette vettek kórházi széfeket, helyette be akartak vezetni vizitdíjat. Ezeket a régi rendszerbeli elemeket - mint a vizitdíj, az egyhavi bércsökkenés - mi nem kívánjuk meglépni természetesen. Az elmúlt öt esztendőben annak révén, hogy a magyar gazdaság 2013 óta ismételtelen növekedő pályán van a magyar reformok működése következtében, így sikerült 2012-2013 óta átlag 27 százalékkal növelni az egészségügyben dolgozók bérét, és így sikerült több mint 70 milliárd forint plusz bérjuttatást adni az egészségügyben dolgozóknak.

Hogy ennek a folytatására szükség van, ezt mindenki így gondolja, képviselő úr. De amikor itt volt a parlamentben, mondjuk, a chipsadóról szóló javaslat, amely egy az egyben az egészségtelen élelmisze-

rek után kivetett extra adóból az egészségügyben dolgozók bértömegét növelte meg, ezeket kellett volna az MSZP-nek megszavaznia. Mert itt feláll, és azt mondja, hogy több pénzt kapjanak az egészségügyben dolgozók, amivel minden józan gondolkodású ember Magyarországon egyetért; de amikor megteremtjük ennek a fedezetét, és nemcsak a költségvetési törvényben, hanem például a netatörvényben a chipsadóról, akkor ezeket meg kellett volna szavaznia a Magyar Szocialista Pártnak, vagy le kellett volna szavazza a kormány javaslatát a 13. havi bér elvételéről, és akkor hitelesen szólna ezekben a kérdésekben.

Vagy önök beszélnek szív- és érrendszeri megbetegedésekről, de folyamatosan ostorozzák a kormányt a mindennapos testnevelés bevezetése miatt. Ellene voltak a kormányzásnak a dohányzás visszaszorítását célzó intézkedései jó részének, amelyek mind-mind-mind (*Moraj az MSZP soraiban. - Közbeszólások ugyanott: Jaj! A trafik? Ne hülyéskedj már! - Zaj. - Az elnök csenget.*) pontosan erre a problémára megelőzést jelentenek. Mint mondtuk, az egészségügy fókuszában a szűrés és az alapellátás szerepel. De amikor ezek a törvényjavaslatok bejönnek, önök rendre leszavazzák ezt, és amikor a menzareformról esik szó, szintén nem a támogatás hangján szólnak, hanem azt mondják, hogy újra a régebbi egészségtelen ételeket kapják a gyerekek meg a szociális intézményben levők. Amikor konkrétan kellene tennie ez ellen, akkor viszont pont a fordítottját mondja az MSZP, mint amit most itt hangoztat.

Vagy üssék fel az OECD jelentését, amely összehasonlítja a szocialista időszak egészségügy-politikáját és a Fidesz-KDNP-kormányzatot. Ha megnézik, hogy a források hogyan változtak, a szocialista időszakban egy nagy mínuszjel van ott, a Fidesz-KDNP-időszakban nagy pluszjel. (*Derűlttség az MSZP soraiban. - Gúr Nándor: Nem mondd komolyan!*) Önök kivontak az OECD szerint forrást az egészségügyből, a Fidesz-KDNP-időszakban pedig növekedett. (*Moraj az MSZP soraiból.*) Lehet ezen nevetni, lehet széttárni a kezeket, de ezt nem a kormány mondja, nem egy magyar szerv mondja, hanem az OECD mondja, hogy az önök kormányzása idején 2,3 százalékos csökkenés volt az egészségügyi források tekintetében, a mi időszakunkban pedig növekedés. (*Gúr Nándor: Vegyél elő másik lapot, Bence!*) Chipsadóban amit bérben adtunk pluszban az egészségügynek, azok már itt megjelennek, mondom, nem magyar, hanem nemzetközi összehasonlításban.

Képviselő úr, ön arról beszélt, hogy növekednek a várólisták. Hol és milyen számokról beszél? (*Zaj. - Az elnök csenget.*) Egy számpárt nem tudott mögé rakni. Amikor bevezettük az önök által bevezetett várólistára az egységes nyilvántartást, akkor 70 ezer ember szerepelt rajta, ma 35 ezer. (*Korózs Lajos: A fele meghalt, azért nincs rajta!*) Ma 35 ezer! Hol van, hol vannak az ön számai, amivel azt mondta, hogy növekedik a várólista? Egy számot nem tud

ennek az alátámasztására mondani! (*Gúr Nándor: Nem számokról beszélünk, hanem emberekről! - Zaj. - Az elnök csenget.*) Vagy amikor a mentésről beszélt, tisztelt képviselő úr, önök elfelejtettek az utolsó két évükben mentőautót venni, amikor kormányon voltak. (*Dr. Fónagy János: Így van! Így van!*) Ezeket kellett pótolnia ennek a kormányzatnak, ezért kellett plusz 300 mentőautót beszerezni, és ezeket mind megvásároltuk a 22 új mentőállomáshoz is. Nézze meg, hány mentőautót vásároltak önök a kormányzásuk utolsó két évében! Egy kezén is meg fogja tudni számolni, tisztelt képviselő úr, hogy mennyit tettek a szocialista kormányok ennek érdekében.

A Szent Imre Kórházban dolgozók bére. Ön is tudja, tisztelt képviselő úr, hogy a Szent Imre Kórház egy kiemelten jó intézmény, a magyar átlaghoz képest itt jobbak a kondíciók, éppen ezért egy altatóorvos, akikre ön is hivatkozott az imént, annyit keres körülbelül, mint az egészségügyi államtitkár. (*Közbeszólás az MSZP soraiból: Nem ezt nyilatkozták!*) Az átlagbér ezen az osztályon a 19 orvos tekintetében 980 640 forint. Amikor a Szent Imre Kórházban egy orvos többet túlórázott, akkor többet tudott keresni, mint a miniszterelnök. (*Gógös Zoltán: De inkább ő altasson, mint a miniszterelnök! - Dr. Fazekas Sándor: Hihetetlen szellemes!*) Ez nem egy általános magyarországi helyzet. (*Moraj az MSZP soraiból.*) Ez a Szent Imre Kórház kiemelt helyzete, 1 millió forint fölötti fizetés egy, kettő, három, négy, öt, hat esetben is megvalósult. Hangsúlyoznám, hogy ezt nem lehet kivetíteni, csak amikor arról beszél ön, hogy túl alacsonyak a bérek a Szent Imre Kórházban, és ezért elmennek a Szent Imre Kórházból a dolgozók, akkor vesse össze, hogy állami vezetői fizetést kapnak a Szent Imre Kórházban kiemelten dolgozó ottani orvosok.

Elfelejtette természetesen mondani az 500 milliárd forintos fejlesztést és sok minden mást is. (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.*) A rezidenstámogatási program megszavazásával többet tett volna a magyar egészségügyért, mint ezzel a mai felszólalásával. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypart pádsorokból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. A Jobbik képviselőcsoportjából „Az országot meg kell védeni a politikusbűnözéstől” címmel Novák Előd képviselő úr jelentkezett napirend előtti felszólalásra. Képviselő úr, öné a szó, parancsoljon!

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Örülök, hogy újra itt van és hogy kimondta, hogy az országot meg kell védeni a politikusbűnözéstől. Valóban, elnök úr, nemcsak az illegális bevándorlástól, hanem a nemzetgazdaságnak már felbecsülhetetlen károkat okozó kormányzati korrupciótól is meg kell védeni az országot. Ebben talán egyetértünk, de ha nem, tegye fel a kezét, jelentkezzen az, aki tűzbe merné tenni a kezét Andy Vajnáért vagy Mészáros

Lőrincért! Nem látok jelentkezőt. Azt gondolom, egyetértünk abban, hogy ezeket a vállalkozásaikat, finoman szólva, még csak nem is törvényes úton végzik, bár a kormányzati szándékot látjuk, törvényesíteni akarja az eddigi politikusbűnözési formákat. Sok példát láttunk erre.

A legutóbbi, amit itt egy nap alatt nyomtak át múlt hét elején az Országgyűlésen, amivel egyrészt megszüntették a vagyongyarapodási, ismertebb nevén a vagyonosodási vizsgálatok kezdeményezésének lehetőségét, másrészt pedig tulajdonképpen a közbeszerzések során a közjogi méltóságok közeli hozzátartozói számára is lehetőséget biztosítottak ezen eljárásokban való, akár hirdetmény közzététele nélküli közbeszerzési eljárásokban való részvételekben. Ez az, amit elfogadhatatlannak tartunk. Mi inkább arra buzdítjuk őket, hogy cselekedjenek, ne olvasatlanul szavazzák le a javaslatainkat, hanem ahogy mi konstruktívitasunkról tettünk tanúbizonyságot az ország megvédése tekintetében, gondolok most az illegális bevándorlásra, amikor a kétharmados törvényekhez a Jobbik biztosította a szükséges többséget, hiszen a kétharmada már nincs meg a jelenlegi kormányzatnak, ezt kérjük most önkéntől; legyenek partnerek, személyeskedésektől függetlenül és azok helyett inkább azokban a törvénymódosító javaslatainkban, amelyek párthovatartozásra való tekintet nélkül változtatnának a jelenlegi helyzeten.

Engedjék meg, hogy a tucatszámú javaslatunkat csak címszavakban ismertessem, hiszen a politikusi álláshalmaz tiltása ügyében a Jobbik járt jó példával elől, ez a törvényesített formája volt a politikusbűnözésnek, azt gondolom, hogy több helyről vehettek fel főállású fizetést. Még mindig van néhány kiskapuja, gondoljunk csak a honvédelmi államtitkárra, akinek nemhogy másod-, harmad-, de még negyed-, ötödállása is van az állami szférában, tehát van még teendő bőven. A mentelmi jog eltörlése szintén egy ilyen terület, amelyet csak a Jobbik képviselői vállaltak, hogy önként lemondanak a mentelmi jogukról, és minden esetben annak felfüggesztésére szavazunk párthovatartozásra való tekintet nélkül vagy bármilyen szimpátiára való tekintet nélkül.

Azt gondolom, hogy ha komolyan gondolják azt, amit az Alaptörvényben szép szavak szintjén persze leírtak, hogy a törvények előtt mindenki egyenlő, akkor ideje a mentelmi jogot eltörlölni, hiszen az nemcsak az elítéléstől, sajnós már a nyomozástól is óv, ezért is mondta azt Zuschlag János, hogy nála nagyobb vezetői az MSZP-nek azért nem követhették őt a börtönbe, sőt reflektorfénybe sem kerülhettek, mert nyomozni sem lehetett mentelmi joggal rendelkező politikusok esetében.

Szeretnénk, ha a hozzátartozók vagyonyilatkozatát is, beleértve a gyermekek vagyonyilatkozatát is nyilvánosságra hoznák, hiszen sok esetben láthattuk, maga Lázár János esetében is, hogy egy kiskorú gyermek nevére több tíz milliós ingatlant dugott, rejtett el. Néhány dolog kiszivárgott, de jelenleg az Országgyűlés széfjeiben őrzik azokat a hozzátartozói

vagyonyilatkozatokat, amelyeket szintén csak a Jobbik képviselői hoztak nyilvánosságra, mi a saját magunkét legalábbis nyilvánosságra tudtuk hozni a Jobbik honlapján.

Szeretnék ezenkívül vagyongyarapodási, vagyonosodási vizsgálatot is automatikusan, ha már kezdeményezni nem lehet e múlt heti szegycmenteljes törvénymódosítás miatt, akkor legyen automatikus, négyévente minden politikus esetében. Az erre vonatkozó törvénymódosító javaslatunkat a mai nap folyamán be is nyújtottuk az Országgyűlésnek. Akkor kiderülhetne, hogy amit a tiszteletdíj nem fedez, vagyonosodás, annak mi a forrása, hiszen láthattunk már szülei által eltartott külügyminisztert olyan mesés és elképesztő, kreatív magyarázattal, amit Simon Gábor is megirigyelhetett volna, hogy ennyivel elintézte, hogy honnan is van neki az az elképesztő többlete, amit az osztrák bankszámlákon meg lehetett találni.

Azt gondolom, ha már Simon Gábornál tartunk, említsük meg azt, hogy a képviselők esetleges más állampolgársága is végre nyilvánosságra kellene hogy kerüljön, hogy tisztán lássunk, hogy mi vezet oda, hogy idegen érdekeket szolgálva például eladhatóvá teszik a magyar földet. De sok más esetben is, azt gondolom, indokolt volna látnunk, hogy ha valaki egy afrikai banánköztársaságban rendelkezik állampolgársággal, útlevelemmel, akkor egyértelmű, hogy menekülő útvonalat épített ki, takargatnivalója van. Azt gondolom, ez is a korrupció visszaszorítását segíthetné elő, miként általában a titkosítások feloldása, kommunista vezetők elszámoltatása, hiszen még sajnós ezzel is adósak, és a közéletből való kitiltásuk. Hiszen ha az egykori KISZ KB-titkár Gyurcsány Ferencet kitiltanánk a közéletből, azt gondolom, az is a közélet tisztaságát eredményezhetné.

Szeretnék ezen túlmenően a politikusok által elkövetett gazdasági bűncselekmények elévülését megszüntetni, a politikusbűnözők számára pedig automatikusan a mindenkor hatályos büntetési tétel kétszeresét kiszabni, hogy kellően elrettentő hatással tudjuk végre visszaszorítani a politikusbűnözést.

(11.50)

Ezen túlmenően meg kell teremteni a teljes vagyonekhozás lehetőségét is, hiszen elfogadhatatlan az, amit már kiszivárogtattak, hogy Simon Gábor várhatóan szabadon távozhat 100 millió forinttal. Csupán személyi jövedelemadót, egészségügyi járulékot vonnak a talált pénzből, és egy egyszerű magyarázattal szabadon távozhat. Ezen túlmenően pedig a visszahívhatóság intézményén is el kellene gondolkozni, hiszen, amilyen lassan dolgozik az igazságszolgáltatás, hiába szeretnénk dupla büntetést, meg kell teremteni a politikusok visszahívhatóságát.

Remélem, hogy a jövőben már nem csak a Jobbik fogja ezt indítványozni. Köszönöm a támogatásukat. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönjük szépen, képviselő úr. Az elhangzottakra a kormány nevében Kontrát Károly államtitkár úr válaszol. Parancsoljon, államtitkár úr!

KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Én azt gondoltam, amikor a korrupció témáját napirendre tűzte, hogy KáGéBéla - Kovács Béla - ügyével kapcsolatban szeretne bejelentést tenni itt, a tisztelt Ház falain belül, és bejelenti a tisztelt Háznak, a magyar nyilvánosságnak, hogy mi köze van a Jobbiknak Kovács Bélához, milyen kapcsolatai vannak, hogyan támogatta a Jobbikot. Azt gondolom, mindenki erre vár választ, és ha a Jobbik (*Moraj a Jobbik soraiból.*) hitelesen szeretne fellépni a korrupcióval kapcsolatban, akkor ez az a kérdés, amire adjanak választ, képviselő úr. Hiszen a Központi Nyomozó Főügyészség december 4-én gyanúsítottként hallgatta ki Kovács Bélát, a Jobbik európai parlamenti képviselőjét, aki egyébként nem mondott le a mentelmi jogáról, csak úgy mondom, képviselő úr (*Szilágyi György: Te, jogi zseni! - Dúró Dóra: Mert nem lehet!*), az Európai Unió intézményei elleni kémkedés büntettének megalapozott gyanúja miatt. Ha a bíróság bűnösnek mondja ki a képviselőt, tettért akár két évtől nyolc évig terjedő szabadságvesztést is kaphat.

Valljanak végre színt, tisztelt képviselő úr, Európa legnagyobb politikai korrupciós botrányáról, amelyben a Jobbik európai parlamenti képviselője, Kovács Béla példátlanul súlyos bűncselekmény gyanújába keveredett! A magyar emberek, de a Jobbik szavazói is szeretnének már választ kapni arra, hogy milyen érdekek miatt fedezi Vona Gábor elnök úr a mai napig Kovács Bélát, annak ellenére, hogy a frakcióvezető úr, elnök úr egy interjúban már elismerte, hogy, idézem: nem tenné tűzbe a kezét Kovács Béláért. A Jobbik maga sem tudja, mi zajlik a pártján belül. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Valljanak végre színt Kovács Béla, KáGéBéla korrupciós ügyével kapcsolatban.

És ha már itt a sort képviselő úr egy olyan felsorolással folytatta, hogy mit tennének a korrupció megelőzése érdekében, akkor szeretném felhívni a figyelmet, hogy önök 2010 novemberében nem szavazták meg azt a törvényt, amelyik a Nemzeti Védelmi Szolgálat létrehozását eredményezte, amely 2011. január 1-jén kezdte meg a működését. A Nemzeti Védelmi Szolgálatnak a legfontosabb feladata, hogy belső bűnmegelőzési, büntfelderítési, korrupcióellenes tevékenységet folytat, az elmúlt öt évben ezt a tevékenységet eredményesen folytatta, ezt önök nem támogatták. Vajon miért nem támogatták, képviselő úr? Vajon miért nem támogatták? Vajon akkor nem volt fontos önöknek a korrupció elleni küzdelem? Tisztelt Képviselő Úr! Önök nem mondanak igazat, nem igazán szeretnének önök a korrupció ellen fellépni, hogyha ezeket a fontos törvényjavaslatokat nem szavazzák meg.

Tisztelt Képviselő Úr! Egyébként szeretném elmondani itt önnek és a tisztelt Háznak, az ország nyilvánosságának, hogy a kormány zéró toleranciát hirdetett a korrupcióval szemben. Az a célunk, hogy Magyarország a korrupcióval legkevésbé fertőzött országok közé tartozzon, ezért ennek érdekében nagyon sokat kell tennünk, és kérem, hogy valóban önök is - és minden parlamenti pártot kérek itt az Országgyűlésben - tegyenek meg mindent, működjenek együtt az Országgyűlésben a kormánnyal annak érdekében, hogy ezek a törvények megszülessenek, és hogy ezeket az erre a feladatra szakosodott szervek minél inkább végre tudják hajtani. Hiszen valóban ez egy olyan cél, amelynek érdekében nagyon sokat kell tennünk. És szeretném felhívni a figyelmet arra, hogy a kormány a nemzeti korrupcióellenes stratégia keretében számos intézkedést fogalmazott meg. Abban bízunk, hogy ezek az intézkedések eredményre vezetnek, és visszaszorul a korrupció Magyarországon.

Az a célunk, még egyszer mondom, a zéró tolerancia meghirdetése mellett, hogy Magyarország a korrupcióval legkevésbé fertőzött országok közé tartozzon. Ehhez egyébként az kell, hogy önök hitelesen tudjanak fellépni ebben az ügyben, amit egyébként mi szívesen látnánk, hogy önök nyilatkozzanak KáGéBéla ügyében, mi közülük van önöknek hozzá, miért fedezik, miért nyújtanak hátszínigot Kovács Bélának. Képviselő úr, hogyha ezekre a kérdésekre őszintén válaszolnak, akkor azt gondolom, az önök hitelessége is nő, és akkor hitelesebben tudják képviselni azokat a programokat, illetőleg azokat a javaslatokat, amelyeket önök most megfogalmaztak. Mert még egyszer mondom: önöktől nem kérdéseket várnak el a korrupcióval kapcsolatban, hanem válaszokat.

Várjuk válaszaikat. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypártok soraiból. - Szilágyi György: Bravó, bravó!*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Ezzel a napirend előtti felszólalások végére értünk.

Tájékoztatom a tisztelt Országgyűlést, hogy a mai napon **napirend utáni felszólalásra jelentkezett:** Varju László, független; Kiss László, MSZP; Becsó Zsolt, Fidesz; Fuzik János szlovák nemzetiségi szószóló; Sallai R. Benedek, LMP; Z. Kárpát Dániel, Jobbik; Vágó Sebestyén, Jobbik; Ander Balázs, Jobbik; Teleki László, MSZP és Ikotity István LMP-s képviselő.

Tisztelt Képviselőtársaim! Most 11 óra 56 perc van, elkezdjük a **kérdések** tárgyalását.

Tízlelettel tájékoztatom önöket, hogy az Országgyűlés elnöke a határozati házszabályi rendelkezések 121. § (4) bekezdésének a) pontjában foglalt jogkörével élve Gúr Nándor képviselő úr K/7496. számú szóbeli **kérdését visszautasította**, mivel az indítvány nem tartozik a címzett Seszták Miklós nemzeti fejlesztési miniszter úr feladatkörébe.

Tisztelt Országgyűlés! Gógös Zoltán képviselő úr, az MSZP képviselője, kérdést kíván feltenni az igazságügyi miniszterhez: „**A földbérletekről**” címmel. A kérdésre a miniszterelnök úr megbízásából a téma szerint feladat- és hatáskörrel rendelkező Fazekas Sándor földművelésügyi miniszter úr fog válaszolni. Parancsoljon, képviselő úr!

GÓGÖS ZOLTÁN (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Miniszter Úr! A múlt héten elfogadtunk egy nemzeti földvagyonnal kapcsolatos törvényjavaslatot, amit az Alkotmánybíróság több ponton kifogásolt, és ebben van egy olyan szakasz, ami a korábban szerződésben, kétoldalú szerződésben alapított előhasznábérleti jogokkal foglalkozik, azokat törölte el úgymond visszamenőlegesen. Ez a szakasz még nem lépett hatályba, ennek ellenére az elmúlt évek földpályázataiban a Nemzeti Földalapkezelő egyértelműen érvényesítette már ezt a szabályt úgy, hogy erre nem volt törvényi felhatalmazása, és jelenleg is így van a pályázati kiírás. Arra kérnék én választ, hogy ilyen alapon a korábban megkötött földbérleti szerződések vajon hatályosak-e, miután egy törvénytelen helyzet alapján készültek, és terveznek-e valamit ezzel kapcsolatban, hogy ott bármilyen jellegű jogorvoslat lehetséges legyen.

A másik kérdés egy másik típusú törvényre vonatkozik, Gyórfy Balázs képviselőtársunk benyújtott egy, a polgári törvénykönyvet módosító törvényjavaslatot, ami alapján új szerződésnek minősülnének a korábban megkötött földbérleti szerződések. Arra szeretnék én határozott választ kérni, hogy ebben az esetben, ha itt valóban új szerződéskötésről lesz szó az új tulajdonos és a korábbi földhasználó között, akkor alkalmazni kell-e a mezőgazdasági földek forgalmáról szóló törvény 5. szakasz 16. § (2), (3) bekezdésében lévő birtokmaximumot, vagyis az 1200, illetve 1800 hektárt, vagy pedig ez a törvényi hely ebben az esetben valami oknál fogva nem lesz érvényben. Ez azért nem mindegy, mert ez azt jelenti, hogy az a mondasuk, ami azt mondta ki, hogy a földértékesítés nem érintheti a korábbi bérleti viszonyokat, ez egyértelműen meghalt, tehát erre én kérnék egy határozott választ. Ezt mindenkinek tudni kell, aki most földet akar vásárolni. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Mint már jeleztem, a választ az elhangzottakra Fazekas Sándor miniszter úr fogja megadni. Parancsoljon, miniszter úr!

DR. FAZEKAS SÁNDOR földművelésügyi miniszter: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Gógös Zoltán Képviselő Úr! Válaszolok az ön által feltett kérdésekre, amelyek alapvető földjogi kategóriákat érintenek. Csodálkozom is, hogy ön ezekben tájékozatlan, meggyőződésem, hogy aki egy aranykalászos gazdatanfolyamot

elvégez, már az is tájékozottabb önnél, de szerintem *(Gógös Zoltán: Ne személyeskedjen, hanem válasszon!)* mindenképpen hasznos, ha erről a kérdérről beszélünk. És látom azt, hogy a képviselő úr nagyon ideges lett hirtelen, és elkezdett kiabálni is.

Tisztelt Országgyűlés! Miről van itt szó? A Nemzeti Földalapról szóló 2010. évi LXXVIII. törvény határozza meg azt, hogy föld vagy tanya hasznábérbe adása során a jogszabály alapján fennálló előhasznábérleti jog nem gyakorolható. *(Gógös Zoltán: Ez nem jogszabály alapján van, hanem kétoldalú szerződés alapján.)* Ez egy törvény alapján van, és a törvény alapján dolgozik a Nemzeti Földalap, és ez kerül bele a szerződésekbe is, tisztelt képviselő úr. El kell olvasni ezt a törvényt, ahelyett, hogy kiabálna itt a hátam mögött.

(12.00)

Tehát ez egy hatályos szabályozás, ami nem változott meg, és benne van a Magyar Közlönyben is.

A másik kérdés, ez szintén a teljes tájékozatlanságot mutatja, hiszen egy dolog a földhasznábérlet és a hasznábérleti maximumok, amelyek benne vannak a földtörvényben, és mások a mostani földárveréseknél is aktuális tulajdoni maximumok, ez 300 hektár már évtizedek óta, tehát hogyha valaki ezt túllépi, akkor nyilvánvaló, hogy nem szerezhethet tulajdont. *(Gógös Zoltán: Nem erről van szó!)* Tehát a földszerzés felső határa 300 hektár, ha ezt valaki túllépi, akkor nem is léphet birtokba, ezt tehát meg kellett és meg is kell tartani a jövőben. *(Gógös Zoltán: Miniszter úr, nem ezt kérdeztem.)* Ez a helyzet, képviselő úr. Javaslom azt, hogy tanulmányozza alaposabban a földtörvényt, a Nemzeti Földalapról szóló törvényt és valamennyi érintett jogszabályt. Ez volt az ön kérdése, és ez rá a válasz. *(Gógös Zoltán folyamatosan beszél dr. Fazekas Sándorhoz.)* Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padosorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Képviselő úr, azt javaslom önnek, hogy a miniszter úrral ezt majd a következőkben, az üléstermen kívül tárgyalja meg, jó? Köszönöm szépen.

Most Kulcsár Gergely képviselő úr következne. Elnézését kérem, még nem érkezett meg a legfőbb ügyész úr; ahogy megérkezik, akkor soron kívül előrevesszük az ön kérdését. *(Gógös Zoltán dr. Fazekas Sándorhoz beszél. - Dr. Fazekas Sándor: Na! Válogasd meg a szavaidat!)*

Tisztelt Országgyűlés! Ikotity István képviselő úr, az LMP képviselője, kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszteréhez: „**A béremeléshez hasonlón már a fizetések is elmaradnak?**” címmel. Ikotity István képviselő urat illeti a szó. Parancsoljon, képviselő úr!

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Nem számít már újdonságnak, ha az egészségügy katasztrofális álla-

potairól hallunk (*Gögös Zoltán folyamatosan beszél dr. Fazekas Sándorhoz.*), mostanra viszont odáig jutottunk, hogy minden hétre jut legalább egy hír arról, hogy az ország valamelyik részén nem fizetik ki a dolgozóknak a túlórákat, mint legutóbb Kalocsán az ápolók túlóráit, vagy felügyelet nélkül dolgoztatják a rezidenseket, és most legutóbb tízezer egészségügyi dolgozó várhatott arra heteket, hogy a bérüket kifizessék. Mikor szűnnek meg végre ezek az állandósult problémák... (*Zaj. - Gögös Zoltán folyamatosan beszél dr. Fazekas Sándorhoz. - Az elnök csenget.*)

ELNÖK: Kérem a képviselő urakat, hogy legyenek szívesek lehetővé tenni, hogy a kérdés elhangozzon! Ne azzal kezdjem az első napomat itt hosszú idő után, hogy a fegyvelmezés pálcájához kelljen nyúlnom! Köszönöm szépen.

IKOTITY ISTVÁN (LMP): ...a kínosabbnál kínosabb magyarázatok, amelyek szerint technikai hiba vagy az új rendszerre való átállás okozza a késlekedést? Ezek elfogadhatatlanok, ezeket ugyanis már nem fogadják el a bérleti díj helyett, és ezért a boltokban sem adnak élelmiszert az érintettek számára, akik például részmunkaidőben dolgoznak. Vagy említhetném akár a mentősöket is, akik elképesztően kevés pénzből kénytelenek amúgy is hónapról hónapra megélni, számukra ez a késlekedés különösen nehéz helyzetet teremtett. Ilyen munkakörülmények mellett, ha még azt a kevés bérüket sem kapják meg, ki az, aki nem fog ilyen körülmények között elmene-külni ebből az országból? (*Gögös Zoltán folyamatosan beszél dr. Fazekas Sándorhoz.*)

A helyzet azért is súlyos, mert a kormány államosította a kórházakat, az egész rendszer egyre központosítottabb, a dolgozóknak pedig - nyilván, akik közalkalmazottak - ilyen mértékű állami kontroll mellett is rendszeres, hogy elmarad a béreik kifizetése, vagy más hasonló problémák jelentkeznek, így egyértelmű, hogy ezekért a kormányzatot terheli a felelősség. Azért is önöket terheli a felelősség, amiért még nem történt általános béremelés az egészségügyben. Az egészségügyet magára hagyták, a munkateher egyre nagyobb, a hiányzó dolgozók száma növekszik, a bérek az Unión belül jelenleg is a legalacsonyabbak között vannak. (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*)

Meddig kell várni még az általános egészségügyi alapbéremelésre? Várom válaszát.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Az elhangzottakra Rétvári Bence államtitkár úr válaszol. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. RÉTVÁRI BENECÉ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt folyamatosan beszélő Gögös Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Az általános béremeléssel fejezte be, hadd kezdjem ott, tisztelt képviselő úr. Azt hiszem, közös

szándéka ez mindenkinek, nemcsak a politikusoknak, minden jó érzésű embernek, hogy az egészségügyben dolgozók bére emelkedjék. 2012-2013-ban valósult meg egy általános béremelés, idén pedig egy olyan béremelés, amely főleg a betegágy mellett több műszakban dolgozóknak emelte a fizetését. Ennek az egyik alapját pontosan a chipsadó teremtette meg, illetőleg az, hogy a magyar reformok működéséből immáron több bevétele van a költségvetésnek is, így az egészségügyre 2013-ban 75 milliárd forinttal nagyobb bértömeget tudunk kifizetni, és a betegágy mellett dolgozóknak idén további több mint 5 milliárd, 5,4 milliárd forintnyit, jövőre pedig több mint 12 milliárd forintnyi pluszbérbőjtást tudunk adni a korábbiakhoz képest, ez utóbbit a korábban befagyasztott mozgóbér kiengedésével. Ez nyilvánvalóan már érezhető, de nyilvánvalóan azt is tudjuk, hogy a későbbiekben folytatandó a béremelés. Tehát amikor ön arról beszél, hogy mikor lesz béremelés, kérem, úgy kezdje, hogy mikor folytatódik az általános béremelés, amely 2012-2013-ban az egészségügyben megkezdődött, és körülbelül egy 27 százalékos szintet ért el.

Az kétségtelen probléma, és ezért elnézést is kell kérnünk, hogy voltak olyanok, akik nem fedezethiány, hanem informatikai bérszámfejtési problémák miatt valóban késve kapták meg a rendszeres járandóságukat, tőlük elnézést kérünk. Ahol lehetett, mindenhol előzetesen tájékoztatta őket az intézmény vezetése, és a mi információink szerint azóta meg is kapták azt a juttatást, ami járt volna nekik. A kellemetlenségért mindenkitől elnézést kérünk, de hangsúlyozom, hogy ez nem azért volt, mert bárhol, bármilyen fedezet hiányos lett volna, hanem azért, mert egy informatikai átállásra került sor a kormányzat több szegmensében, és ez okozta a problémát.

A rezidensekkel kapcsolatban szeretném azt elmondani önnek, hogy azért került átszerződésre sor, mert most már nem a kórházak fizetik a rezidensek illetményét (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*), hanem a központi költségvetésből a minisztériumunk háttérintézménye. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypárti padsorokban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Kulcsár Gergely képviselő úr, a Jobbik képviselője, kérdést kíván feltenni a legfőbb ügyészhez: „**Miért nem gyanúsították meg Tibai Istvánt?**” címmel. Kulcsár Gergely képviselő urat illeti a szó; a választ majd Lajtár István legfőbb-ügyész-helyettes úr fogja megadni, akit innen is tisztelettel köszöntök. Parancsoljon!

KULCSÁR GERGELY (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Legfőbbügyész-helyettes Úr! A 2013. év végén derült fény arra, hogy az ügyészség nyomoz hivatali visszaélés és vesztegetés gyanúja miatt Balmazújvároson, és a fideszes városvezetés is érintett lehet az ügyben. A Jobbik már akkor fel-

emelte a szavát, és felszólította az érintetteket, első-sorban Tiba István akkori fideszes polgármestert, hogy tisztázza az ügyben játszott szerepét. Hallgatás, majd mellébeszélés volt a válasz. A későbbiekben kiderült, hogy az ügy gyanúsította Veres Margit - korábbi jegyző, jelenlegi polgármester -, Tiba István bizalmasa. Később az is kiderült, Veres Margit balmazújvárosi jegyzőként egy sötét esti órán, négy-szemközt átvett 5 millió forint készpénzt egy vállalkozótól, akinek a cége, minő véletlen, éppen aznap kapott 180 millió forintot a helyi önkormányzattól. A jegyző a pénzt másnap négy-szemközt átadta Tiba István akkori polgármesternek, országgyűlési képviselőnek.

Veres Margit, aki tavaly Balmazújváros polgármestere lett a Fidesz és az MSZP támogatásával, hivatali vesztegetés miatt a közelmúltban bíróság elé állt. A telefonlehallgatások tanúsága szerint Tiba István azt mondta Veres Margitnak, hogy tartson meg 450 ezer forintot a pénzből, és egy autót is kap majd ajándékba a vállalkozótól. Az ügyészséget még dicséret is illetné, hogy egy fideszes korrupciót leplezett le, viszont a nyomozó hatóság nem gyanúsította meg Tiba Istvánt, és a vádiratban nem jelölték meg meghallgatandó tanúként sem, holott a napnál is világosabb, hogy köze van a bűncselekményhez. Önála kötött ki az ügyészség szerint is a bűncselekményből származó pénz, ő mondta Veresnek, hogy ajándékba kap egy autót is, így valószínű, hogy ő mozgatta a szálakat.

Tisztelt Legfőbbügyész-helyettes Úr! Azzal kapcsolatban ellentétes információk láttak napvilágot, hogy Tiba Istvánt tanúként kihallgatták-e az ügyben. Mi az igazság ezzel kapcsolatban? A nyomozás kiderítette-e, hogy mi lett a pénz sorsa? Tiba költötte-e el vagy a pártkasszáat gyarapította? Kérdezem végül: miért nem mernek meggyanúsítani egy kormánypárti országgyűlési képviselőt? Várom megtisztelő válaszát. Köszönöm. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A választ Lajtár István legfőbbügyész-helyettes úr fogja megadni. Parancsoljon!

DR. LAJTÁR ISTVÁN, a legfőbb ügyész helyettese: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! A kérdéssel összefüggő ügyben vezető beosztású hivatalos személy által elkövetett vesztegetés büntette és más bűncselekmény miatt indult büntetőeljárás a Központi Nyomozó Főügyészségen. A főügyészség a volt balmazújvárosi jegyző - aki jelenleg a város polgármestere - és egy vállalkozó ellen emelt vádat. Az ügyben az első tárgyalást a közelmúltban tartotta meg a bíróság. A Központi Nyomozó Főügyészség a vádirati tényállást a bűncselekmény elkövetését tagadó vádlottak vallomásaival szemben az egyéb bizonyítékok alapján állapította meg. A vádlottak ugyanis vallomásukban arra hivatkoztak, hogy a vádiratban szereplő összeg átadására nem jogtalan előnyként,

hanem egy polgári jogügylet keretei között, kölcsönként került sor.

A büntetőeljárásról szóló törvény 6. § (2) bekezdése értelmében büntetőeljárás csak bűncselekmény gyanúja alapján és csak az ellen indítható, akit bűncselekmény megalapozott gyanúja terhel. A büntetőeljárásról szóló törvény számos rendelkezése tartalmaz olyan szabályt, amely szerint egy adott bizonyítási eszköz nem vehető figyelembe, illetve hogy mikor nem értékelhető bizonyítékként a konkrét bizonyítási eszközökből származó tény.

(12.10)

Az ügyészi vádnak tehát a törvényi követelményeknek megfelelően beszerzett bizonyítékon kell alapulnia, mert csak ezek alkalmasak bárki bűnösségének alátámasztására, az ártatlanság vélelmének megdöntésére.

Minden ügyben a törvényesség az egyetlen mérce, azaz semmilyen relevanciája nincs sem a párttagságnak, sem a képviselői minőségnek. Köszönöm szépen. *(Taps a Fidesz soraiban. - Bangóné Borbély Ildikó: Nagyon gyenge volt!)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, legfőbbügyész-helyettes úr. Tisztelt Országgyűlés! Tilki Attila képviselő úr, a Fidesz képviselője, kérdést kíván feltenni a belügyminiszterhez: **„Új árapasztó-tározó a Tiszán. Hogyan halad a 'Vásárhelyi-terv Továbbfejlesztése' Program?”** címmel. Tilki Attila képviselő urat illeti a szó. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. TILKI ATTILA (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Ház! A Tisza, mint a Duna leghosszabb mellékfolyója és egyben Közép-Európa legfontosabb folyóinak egyike, kiemelt helyet foglal el Magyarország vízrajzában. Mint tudjuk, a Tisza az Alföldre érve jelentősen lelassul, és így temérdek kanyart és mellékágat alakít ki, ami miatt egyre gyakoribbá váltak az áradások. Az áradás esélyét növeli, hogy a kárpátaljai fakivágások következtében a víz akadálytalanul jut le a Kárpátokból. Csak az elmúlt néhány évtizedre visszamenőleg nehéz lenne összeszámolni, hány-szor lépett ki a folyó a medréről és okozott több milliárdos anyagi kárt. Élénken él a szatmár-beregi emberekben a '98-as rendkívüli helyzet és a 2001-es beregi árvíz, de legutoljára éppen három hete volt árvíz a Felső-Tiszán. Sajnos az elmúlt évek tapasztalatai azt mutatják, hogy az árvizek rendkívül gyorsan alakulnak ki, az ezekre történő felkészülésre pedig mindössze 24-48 óra áll a rendelkezésre. A szatmár-beregi embereknek, ha már három napig esik az eső, összeszorul a gyomruk, és arra gondolnak, hogy védve lesznek-e a falvak az özönvíztől, meg tudják-e tartani a gátakat a folyók áradásának iszonyú erejét.

A szocialista kormányok 2002-2010 között nem sokat tettek a Beregben és a Szatmárban élő emberek biztonságáért. Az árvízvédelemre fordított költsége-

ket folyamatosan csökkentették. Párhuzamosan folytak ugyan olyan beruházások, amelyekre nem sajnálták a forrásokat, búzamezők alatti alagutakkal próbálták az Alpok hangulatát a magyar Alföldre varázsolni, amin a sógorok is jókat derültek - az M6-os autópályára gondoltam. Sikertelenségek sorozata kísérte nyolcéves pályafutásukat, amit ritkán lehetett kormányzásnak nevezni. Képtelenek voltak a Tisza-Szamos közti tározót elkészíteni, Fehérgyarmat polgármestereként én is végiglettem kudarcaikat.

Úgy vélem, hogy a november 26-án Tarpán átadott, 33 milliárd forintból megépült beregi árapasztó-tározó kiemelt jelentőséggel bír a térség árvízvédelme érdekében. Kérdezem a miniszter urat, hogyan halad a Vásárhelyi-terv továbbfejlesztése program. *(Taps a Fidesz soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A választ, miniszter úr nevében, Pogácsás Tibor államtitkár úrtól fogjuk hallani. Parancsoljon, államtitkár úr!

POGÁCSÁS TIBOR belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! A Vásárhelyi-terv továbbfejlesztése program keretében eddig hat tározó 721 millió köbméter térfogatban épült meg. Ezeknek az együttes árapasztó hatása 35 centiméter a Tisza teljes szakaszára. Ez még nem éri el azt a célt, amit a Vásárhelyi-tervben megfogalmaztunk, hiszen annak az értéke egy méter. Ennek kapcsán jelentős munkák történtek Martfű, Vezseny környékén, a Szolnok feletti szakaszon, valamint Rákóczi falva területén is megépült egy 6,5 kilométeres új töltésszakasz a bivaly-tói területen is.

Kárpátján is végeztek árvízvédelmi munkálatokat, aminek következtében az árvíz hullámok tömege nem nőtt, viszont jelentősen nőtt az árvíz hullámok csúcsa. Ezért további beruházásokra van szükség. A programhoz kapcsolódóan a 2014-2020-as programozási időszakban a Felső-Tiszán és a Közép-Tiszán további két árvízszintcsökkentő tározó, valamint hullámtérrendezés történik két projekt keretében a Közép- és Alsó-Tisza-völgyben. Az árvízvédelmi védvonalak mértékadó árvízszintre történő kiépítése és a védvonalak terhelésének a csökkentése további négy induló program keretében történik meg. A tervezett program összes költsége közel 140 milliárd forint, amelyet a KEHOP 1.4.0. árvízvédelmi fejlesztések konstrukció támogatásának a finanszírozásából tudunk megvalósítani.

A tervezett fejlesztések jelentősen csökkentik a térségben az árvízi kockázatot, és hozzájárulnak a Tisza völgyében élő emberek javai, valamint az ipari-gazdasági létesítmények és a mezőgazdasági területek védelméhez, mindez hozzájárul az általános biztonságérzethez, hozzájárul az életminőség javulásához is. Köszönöm szépen. *(Taps a Fidesz soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Varju László, független képviselő,

kérdést kíván feltenni a legfőbb ügyészhez: „**Az ügyészség a törvényesség őre, vagy a kormányzat védőügyvédje?**” címmel. Tájékoztatom képviselő urat, hogy a választ legfőbb ügyész úr nevében Lajtár István legfőbbügyész-helyettes úr fogja megadni. Parancsoljon, képviselő úr! Oné a szó.

VARJU LÁSZLÓ (független): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Legfőbbügyész-helyettes Úr! A Magyar Olimpiai Bizottság 2015. június 10-én közgyűlési határozatot hozott, amelyben támogatta Budapest jelentkezését a 2024-es nyári olimpia megrendezésére.

Több héttel ezelőtt azonban ismertté vált, hogy a bíróság jogerősen, a Magyar Olimpiai Bizottság közgyűlése összehívásának szabálytalan volta miatt, valamennyi közgyűlési határozatot, közöttük a 2024-es olimpiára való jelentkezés határozatát is semmisnek mondta ki.

A legfőbb ügyész úr biztosan emlékszik arra, hogy az Országgyűlés 2011-ben módosította a sportról szóló törvényt, amely szerint megváltoztatták az egész magyar sportirányítás intézményrendszerét, a MOB-ot felhatalmazták a magyar sport irányítására, működtetésére, a pénzügyi finanszírozásra. A MOB törvényi kötelezettségét, amely a közgyűlés megtartására, az alapszabály módosítására, új tisztségviselők választására irányult, törvénysértő módon hajtotta végre. A felperes a Fővárosi Főügyészséghez fordulva kérte, hogy az általános törvényességi felügyelet jogkörében eljárva, határidő kitűzésével hívja fel az Olimpiai Bizottságot a törvényes működés helyreállítására.

A Demokratikus Koalíció az ügyészséggel ellentétesen úgy gondolja, hogy a magyar sportot irányító testületnek törvényesen kell működnie, és az olimpia megrendezésére irányuló szándékot törvényes keretek között kell kinyilvánítani.

Kérdezem ezért önt: miért nem zavarja az ügyészséget, hogy az egész magyar sport irányításáért felelős MOB törvénysértően működik? Tiszteletben tartják-e önök a Kúria döntését? Kíván-e tenni, és ha igen, annak érdekében mit, hogy a MOB négy év után végre törvényesen működjön? Kívánnak-e tenni, és ha igen, mit azokkal szemben, akik a törvénysértő helyzetet létrehozták? S ha a kormányról vagy a kormánypártokról van szó, miért ügyvédként járnak el például ebben az ügyben is? Köszönöm szépen megtisztelő figyelmét.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A válaszra megadom a szót Lajtár István legfőbbügyész-helyettes úrnak. Parancsoljon!

DR. LAJTÁR ISTVÁN, a legfőbb ügyész helyettese: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! A képviselő úr által említett ügyben a 2012-ben meghozott MOB-határozatok bíróság általi megsemmisítésének oka a közgyűlés alapszabálysértő összehívása volt.

A Fővárosi Főügyészség törvényességi ellenőrzése során megállapította, hogy a testület még az ítélet jogerőre emelkedését megelőzően közgyűlést tartott, ezen a megsemmisített határozatok tartalmával egyező döntéseket hozott. Az ekkor módosított alapszabályt a bíróság nyilvántartásba vette.

A főügyészségnek a Legfőbb Ügyészség által is fenntartott állásfoglalása szerint az ítélet végrehajtását célzó ügyészi fellépés törvényi feltételei nem álltak fenn. Ezt követően került kihirdetésre a Kúria felülvizsgálati ügyben hozott határozata, amelynek indokolása a megsemmisítés hatályának kérdésében az ügyészi jogértelmezéstől eltérő álláspontot tartalmazott.

A Kúria egyedi ügyben meghozott döntését az ügyészség természetesen tiszteletben tartja. Szükségesnek tartom azonban hangsúlyozni, hogy a képviselő úr által hivatkozott határozatok a 2024. évi nyári olimpia megrendezését nem érintették. Az ezzel összefüggő határozatok hatályon kívül helyezése iránt külön per van folyamatban. Ezen per felperese 2015. október 15. napján ügyészi intézkedés iránti ismételt kérelmet nyújtott be a Fővárosi Főügyészségre. A főügyészség megállapította, hogy az elsőfokú ítélet a MOB határozatainak végrehajtását nem függesztette fel, a bírósági döntés pedig még nem jogerős. Jogerősen megállapított törvénysértés hiányában ügyészi intézkedésre nincs lehetőség.

Tájékoztatom végül képviselő urat arról, hogy az ügyészség, amely nem védőügyvéd, hanem az igazságszolgáltatás közreműködője, törvényességi ellenőrzési hatásköre a köztisztület működésének törvényességére terjed ki, a választott tisztségviselők tevékenységének értékelése a közgyűlés autonómiájába tartozik. Köszönöm szépen. *(Taps a Fidesz sorai-ban.)*

(12.20)

ELNÖK: Köszönöm szépen, legfőbbügyész-helyettes úr. Köszönöm szépen a jelenlétét is.

Tisztelt Képviselőtársaim! Tukacs István képviselő úr, az MSZP képviselője, kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszteréhez: **„Egyedi eset a Szent Imre Kórházban történt távozások ügye?”** címmel. Tukacs István képviselő urat illeti a szó. Parancsoljon, képviselő úr!

TUKACS ISTVÁN (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. A mai napon már érintettük a Szent Imre Kórház ügyét. Hat aneszteziológus távozik, azok az emberek, akiknek a munkája égetően fontos a műtétek elvégzéséhez. A hat orvos közül egy már a nyilvánosságban megjelölte a távozási okát. Közölte a bruttó bérért is: 325 ezer forint, valamint az ügyeletei számát, amely gyakorta hat egy héten.

Tisztelt Államtitkár Úr! Ön a napirend előttiéknél már azt mondta, hogy 900 ezer forintot keresnek a szakorvosok, tizenkilencen. Kérem, válaszában ezt ismételje meg, hadd szeressék önt az orvosok és a

szakdolgozók egy kicsit jobban! *(Derűltség az MSZP padsoraiban.)*

Hogy a hat orvos felállt, akkor annak három oka lehet. 1. Annyira jó a fizetésük, és olyan jók a munkakörülményeik, hogy ez már zavarta őket, ezért keresnek kalandot máshol. 2. Úgy gondolták, hogy öt évvel ezelőtt rosszabb lett a helyzetük, és némi spéttel most kezdett el ez valósággá válni számukra. 3. Most jöttek rá, hogy a magyar reformok mégsem működnek, legalábbis az egészségügyben nem. Most jöttek rá, hogy a munkakörülményeik tarthatatlanok, hogy nincs szakképzett asszisztencia, hogy nincs ápoló, nincs nővér.

Ezért tehát, tisztelt államtitkár úr, először is azt javasolnám, hogy higgyen a saját fülének. Amikor a távozó orvos beszél magáról, azt higgye el, ne azt, amit az intézmény mond. És végül, higgye el azt, hogy nem sikerült megállítani az orvosi elvándorlást. A Szent Imre azért vált ügygé, mert hatan távoznak egyszerre. De ügyé igazán annak kell válnia, hogy hárman távoznak az országból orvosok naponta, és keresnek máshol boldogulást.

Tisztelt Államtitkár Úr! Mi akkor a Szent Imrében az igazság? És mi lesz az elvándorló orvosokkal? Ez lenne a kérdésem. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az MSZP padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A választ az elhangzottakra Rétvári Bence államtitkár úrtól fogjuk hallani. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! A Fidesz-KDNP-kormányzatnak az MSZP-vel szemben sikerült lassítani azt a folyamatot, ami az orvosok elvándorlásából áll, hiszen 2012-2013 óta folyamatosan csökken azon orvosok száma, akik hatósági engedélyt kérnek ahhoz, hogy külföldre menjenek. Ez nem véletlen, nem magától történik ez a folyamat. Elégé egyértelmű ennek a tendenciának a változása. Hiszen azt láttuk, hogy leginkább a rezidensek, a fiatal szakorvosok, az ápolók azok, akik külföldre távoznak.

Éppen ezért az ápolók esetében pontosan idén, amit július 1-jétől elfogadtunk, amely a betegágy mellett dolgozóknak, a több műszakban dolgozóknak a korábban befagyasztott bérpótlékát engedte ki, az az 5,4 milliárd forint, amit erre fordítunk, pontosan az ő esetükben segít abban, hogy itthon tudjanak maradni, hogy többet keressenek; túl a korábbi, 2012-2013-as, 27 százalékos átlagos béremelésen. A fiatal szakorvosok esetében, ön is tudja, hogy idéntől vezettük be, hogy nekik most már jár a rezidensidőszakot követően is, a szakvizsga megszerzését követő öt évig az a 151 ezer forint, amivel az ő juttatásaikat növeljük, pontosan azért, hogy itthon, magyar egészségügyi közszolgáltatónál helyezkedjenek el. És ön is tudja, képviselő úr, mert ellene szavazott, hogy a rezidenstámogatási programban pedig évek óta

igyeckszünk a legfiatalabb végzett orvosoknak vonzóbbá tenni a magyar munkahelyeket, a magyar kórházakat.

Amíg az önök idejében körülbelül 130 ezer forintra számíthatott egy rezidens, most már ez 400 ezer forint környékén van, ami persze még messze elmarad attól, amit adott esetben Németországban vagy Angliában keresnek. De ha megnézi azt a folyamatot, ami ennek a bérnek az emelkedését mutatja, akkor ez összefüggésben van azzal, hogy miért csökken az országból kivándorló és máshol munkavállalási engedélyt kérő orvosok száma. Mi ezen az úton szeretnénk továbbmenni, többletforrások juttatásával, ahogy tettük ezt idén is, akár a kórházak konszolidációjával 60 milliárd forint esetében, akár a plusz bértkiegészítéssel, 5 milliárd forint esetében vagy a várólista-csökkentési programra szánt 6 milliárd forint esetében. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)*

Bízunk benne, hogy így tovább fog csökkenni a külföldre menő orvosok száma. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Staudt Gábor, a Jobbik képviselője, kérdést kíván feltenni az igazságügyi miniszterhez: **„Telik az idő, fogy a türelem: mikor kezdődik meg végre a végrehajtók valódi elszámoltatása?”** címmel. Staudt Gábor képviselő urat illeti a szó. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Úgy kezdtük a 2015. évet, hogy önök megígérték a végrehajtói rendszer rendbetételét, a végrehajtók elszámoltatását. El is indult egy folyamat, miniszteri biztost neveztek ki a kamara élére, büntetőfeljelentések megtételére is sor került a kamara gazdálkodásával kapcsolatosan, ezt mind üdvözlöttük és támogattuk, de úgy gondoltuk, hogy ezek a lépések még erőtlenekek és további lépéseknek kell következniük.

Aztán a Magyar Bírósági Végrehajtói Kamara augusztus 31-ével megszűnt a törvénymódosítások következtében, szeptember 1-jétől a végrehajtói kar állt föl. Ezeket a módosításokat is támogattuk, hátha valami történik. Azóta viszont roppant nagy a csönd, nagyobb annál, mint amit elvárhatnánk egy ilyen szituációban.

Elmondtuk akkor, hogy nem szeretnénk, ha csak annyi történne, hogy mások kerülnek a szervezet élére, mások diszponálnak az irdatlan pénzek fölött. Eltűzött híreket hallhattunk arról, eltűzöttan optimista híreket, hogy megkurtította a tárca a végrehajtók illetményét, de itt csak arról van szó, hogy költségplafont vezettek be, ami azt jelenti, hogy több tíz milliárd forint helyett be kell érniük a végrehajtóknak 1 milliárd forintos munkadíjjal, amihez természetesen, ha a szívükhöz kapnának, hogy ennyiből nem lehet azért kijönni, még 50 százalékos költségátalány is jár és egy 4 milliárd forintos jutaléklafon. Ha ezt összeszá-

moljuk, egy ügynön akár még így is magasabb lehet a pénzük, mint amennyit a pénzügyi szektorban a megemelt ötmilliós értékhatár alapján kereshetnek az állami pénzügyi intézményeknél a vezetők. Tehát azt látjuk, hogy ezek a költségkurtítások csak az átlagos ügyeket nem érintik. 25 millió forint alatt marad a rendszer a régiben.

Kérdezem államtitkár urat, mi lett az eredménye a kamara ügyeiben tett feljelentéseknek, a személyi felelősök megnevezését mikor hallhatjuk. Hány konkrét bírósági végrehajtót világitottak át? Hány feljelentés született, és az adósok jogvédelmével foglalkozó civil szervezetektől érkező javaslatokat mennyiben sikerült megfontolniuk? Ezekre várom őszinte választát. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Az elhangzott kérdésben elhangzottakra Völner Pál államtitkár úrtól fogjuk hallani a választ. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! A képviselő úrnak a végrehajtói rendszer átalakítását övező, állítólagos csendre utaló megjegyzésére hivatkozva szeretném tájékoztatni, hogy a szakmai munka háttere most is folyamatos.

A bírósági végrehajtók szervezetrendszerének megújítása, új alapokra helyezése 2014 óta zajlik. Ennek a jogalkotási folyamatnak első lépése volt az Országgyűlés által 2015. június 30-án elfogadott, a bírósági végrehajtásról szóló '94. évi LIII. törvény és az ezzel összefüggésben egyes törvények módosításáról szóló 2015. évi CVII. törvény.

A jogalkotási folyamat második lépése a bírósági végrehajtói díjszabásról szóló 35/2015. IM-rendelet megalkotása volt, amelyet a képviselő úr is említett. Ennek alapján egy méltányosabb, a végrehajtók elvégzett munkájához arányosan igazodó díjszabási rendszer került bevezetésre, például egy 5 millió forintot meg nem haladó behajtott követelés után a végrehajtónak járó sikerdíj 10 százalékról 1 százalékra csökken. Tehát a tömeges ügyeknél jelentős módosulás lesz.

A jogalkotási folyamat harmadik lépése a bírósági végrehajtás szervezetéről szóló 16/2001. IM-rendelet módosítása, amelyben az álláshelyek száma és a pályázati feltételei módosultak. A kamara korábbi átvilágításával összefüggő feljelentésekkel kapcsolatos kérdésre válaszolva közlöm, hogy a feljelentés alapján a nyomozás folyik, annak jelenlegi állásáról kizárólag a nyomozó hatóság tud önnek érdemi felvilágosítással szolgálni.

A reform kiemelkedően fontos része az önálló bírósági végrehajtók ellenőrzése, amelyet az Igazságügyi Hivatal végez. Az idei évre tervezett 16 ellenőrzésből 14 már lezajlott, 2 folyamatban van. Várhatóan a jövő év elején történik ennek a kiértékelése.

Tájékoztatom, hogy az Igazságügyi Minisztérium minden, a civil szervezetektől származó, szakmailag értékelhető javaslat megvitatására nyitott, azokat a kodifikációs munka során természetesen megvizsgáljuk. Köszönöm. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Sallai R. Benedek, képviselő úr, az LMP képviselője, kérdést kíván feltenni a földművelésügyi miniszterhez: **„Ha a Földművelésügyi Minisztérium nem támogatja a földadót, akkor miért nem tett ellene semmilyen lépést?”** címmel. Sallai R. Benedek képviselő urat illeti szó. Parancsoljon, képviselő úr!

(12.30)

SALLAI R. BENEDEK (LMP): *(A mikrofonja nincs bekapcsolva.)* Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr!

ELNÖK: Képviselő úr, a mikrofonját legyen szíves megigazítani! A kártya bent van?

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Igen.

ELNÖK: Most már jó.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Elnézést! Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Miniszter Úr! Most az egyszer olyan ügyben keresem, amiben elvileg egyetértünk, hiszen a Földművelésügyi Minisztérium korábban kommunikációjában azt mondta, hogy önmagában nem értett egyet a földadó kivetésének eszközével. Ennek ellenére gyakorlatilag lassan már egy éve, hogy ez a lehetőség megnyílt az önkormányzatok előtt, és addig, amíg a 2015. évben viszonylag kevés önkormányzat élt vele, sajtóértesülések arra engednek következtetni, hogy a 2016. évtől újabb önkormányzatok vezethetik be ezt az eszközt.

A Földművelésügyi Minisztérium a kommunikációban rendszeresen kiáll a kisebb gazdálkodókért, ezért nyilvánvalóan felmerül az, hogy amennyiben a Földművelésügyi Minisztérium továbbra sem ért azzal egyet, hogy az önkormányzatok finanszírozását ilyen jellegű adóval kellene kiegészíteni, akkor nincs annak meg a lehetősége, hogy kormányon belül a földművelésügyi miniszter esetleg képviselje azt az álláspontot, hogy ezt az eszközt csak birtokpolitikai céllal, nagyobb gazdaságok esetében lehessen kivetni, és nincsen meg annak a lehetősége, hogy a minisztérium élen járjon abban, hogy az önkormányzatok ne ilyen jogcímen és ilyen formában szedjenek be pénzt a gazdálkodóktól, hanem alapvetően segítsék azokat, akik helyi munkahelyeket tartanak fenn, és segítsék azokat, akik önfoglalkoztatóként vagy foglalkoztatóként részt vesznek a vidék foglalkoztatásában.

Nyilvánvalóan láthatóak olyan jogszabályok, amelyek nagyon nagy gyorsasággal átfutnak a par-

lamentben, több ilyen volt az elmúlt hetekben, nyilván ezért merül fel a kérdés, hogy lassan egy éve szembesültünk ezzel a problémával, egy éve, hogy a Földművelésügyi Minisztérium kifejezte ezzel kapcsolatos ellenérzéseit, és mégsem látjuk azt a kormányzati törekvést, hogy ezt az ügyet kezelni lehetne, sőt, mint ahogy az adójogszabályok lehetővé teszik ezt, nyilvánvalóan a következő évben megnövekedett mértékben kell elszenvedniük a helyi gazdálkodóknak.

Az ügyben kérdezem tisztelettel a miniszter urat, nem lát-e lehetőséget arra, hogy a 2016-os adójogszabályok megváltoztatásával, egy normálisabb finanszírozás biztosításával ne kényszerítsük ennek az adónak a beszedésére az önkormányzatokat. Ez ügyben várnám tisztelettel a választát. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az LMP padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A válasza megadom a szót Fazekas Sándor földművelésügyi miniszter úrnak. Parancsoljon, miniszter úr!

DR. FAZEKAS SÁNDOR földművelésügyi miniszter: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Szeretném önt ismételtén tájékoztatni arról, hogy Magyarországon földadó, illetve termőföldadó elnevezésű törvényi közteher jelenleg nincs. A helyi adókról szóló törvény lehetőséget biztosít az önkormányzatoknak arra, hogy a helyi sajátosságok mérlegelésével, meghatározott korlátok között, úgynevezett települési adót vezessenek be. Igen szűk feltételek között lehet ennek tárgya a termőföld, de csak akkor, ha azt egyéb közteher nem terheli, viszont alanya mezőgazdasági termelő nem lehet, így mezőgazdasági termelő tevékenység termőföldön keresztüli adóztatásáról nem lehet beszélni. Éppen ezért eleve félrevezető a „földadó” kifejezés használata a mezőgazdasági termeléssel összefüggésben, ez pontatlan és megtévesztő.

Ahogy arról már korábban tájékoztattam a képviselő urat, nem lehet a települési adó alanya például mezőgazdasági társas vállalkozás, a földterület tulajdonosa, aki a földterületét vállalkozóként hasznosítja, a termőföldet vállalkozóként haszonbérlettel, mezőgazdasági termelő magánszemély, jogi személy sem. A kettős adóztatás tilalma miatt föld nem lehet adótárgy sem abban az esetben, ha utána kárenyhítési hozzájárulás megfizetésére kötelezett a termelő. Látható, hogy a földadó egy olyan kategória, amely sem adójogilag, sem a gyakorlatban nem terheli a mezőgazdasági termelőket, tehát így ellene nem lehet és nem is kell fellépni.

Remélem, a képviselő úr előtt is nyilvánvalóvá vált, hogy a települési adó nem jelentheti a mezőgazdasági termelés, a termelők adóztatását, és az állításával ellentétben az nem sújthatja a hazai agrárvállalkozókat, földműveseket. Az önkormányzatiság intézményéből pedig az következik, hogy az önkormányzatok döntését a településen élők és az általuk megválasztott képviselők tudják a leginkább befolyá-

solni, míg az Országgyűlés és a kormány a működésük kereteit szabhatja meg. De természetesen mi nyitottak vagyunk, hogy akár ebben az évben, akár a jövő évben kiértékeljük, hogy az adórendszernek milyen változtatása szükséges, milyen módosításokra nyílik lehetőség. Köszönöm. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Varga Gábor képviselő úr, a Fidesz képviselője, kérdést kíván feltenni a nemzeti fejlesztési miniszterhez: **„Szolgálják-e hazánk energiastratégiai érdekét az új szénhidrogén-koncessziók?”** címmel. Varga Gábor képviselő urat illeti a szó. Parancsoljon, képviselő úr!

VARGA GÁBOR (Fidesz): Köszönöm. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Hazánk energiastratégiájának központi kihívása az energetikai struktúraváltás, ennek részeként az alacsony széndioxid-kibocsátású villamosenergia-termelés arányának növelése, az energiahatékonysági intézkedések, a megújuló és alternatív hőtermelés és az alacsony szén-dioxid-kibocsátású közlekedési módok elterjesztése.

A stratégiai időtávon belül ugyanakkor nemzetgazdasági érdekünk is a szénhidrogénkészleteink megfelelő hasznosítása. A múlt hónapban újabb nyolc pályázó nyert jogosultságot szénhidrogén-koncessziós szerződés megkötésére. A hazai szénhidrogén-koncessziós lehetőségek iránt élénk a befektetői érdeklődés, ami az iparágban tapasztalható alacsony beruházási aktivitás közepette igen pozitívként értékelhető.

A nyertes pályázók között szerepel az O&GD Central Kft., amely Berettyóújfalu, Mogyoród, Nagykáta és Ócsa térségében nyert jogosultságot. A MOL, a Magyar Olaj- és Gázipari Nyílt Részvénytársaság két területre, Battonya-Pusztaföldvár-észak és Dány térségében, a HHE Group Kft. Lakócsa térségében, a hazai koncessziós tenderen első alkalommal részt vevő, a régióban aktív kanadai Bankers Petroleum többségi tulajdonában álló PanBridge Hungary Zrt. pedig Püspökladány térségében nyert koncessziós jogot.

Tisztelt Államtitkár Úr! Mindezekkel kapcsolatban kérdezem öntől, szolgálják-e hazánk energiastratégiai érdekét az új szénhidrogén-koncessziók. Várom megtisztelő válaszát. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Az elhangzottakra Fónagy János államtitkár úr fogja megadni a választ. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársam! A nemzeti energiastratégia egyik legfontosabb célja Magyarország energiafüggetlenségének csökkentése. E törekvés

elérése érdekében az energiastratégia hosszú távon számol az alternatív és a nukleáris energia mellett a hazai fosszilis energiahordozók felhasználásával is. Jelenleg Magyarországon az energiahordozók bányászatának legmeghatározóbb terepe a szénhidrogén-termelés. Az energiafüggetlenség csökkentése, a hazai kitermelésű szénhidrogén-felhasználás növelésének érdekében a kormány célja a szénhidrogének kutatásának fokozása és kitermelésének növelése. Ennek érdekében a Nemzeti Fejlesztési Minisztérium 2013-tól három alkalommal írt ki a nemzetközi ipari gyakorlatnak megfelelően bányászati koncessziós pályázati felhívásokat szénhidrogén kutatására, feltárására és kitermelésére. A koncessziók célja a hazai bányászati beruházások ösztönzése, a kutatási, kitermelési tevékenység elősegítése.

A koncessziók gazdaságélénkítő, munkahelyteremtő és -megőrző hatásukkal több évtizeden keresztül járulnak hozzá a gazdaság erősödéséhez, a fenntartható és felelős ásványvagyon-gazdálkodás megvalósításához. A három pályázati körben összesen 18 szénhidrogén-területen hirdettünk meg pályázatot, ezek közül 15 esetben született döntés nyertes pályázatról. A harmadik körben meghirdetett koncessziós pályázatok kapcsán nemrég váltak ismertté a nyertes pályázók, ön is említést tett róluk, és ezzel megkezdődhetett a szerződés-kötés folyamata. *(Az elnök csengetéssel jelzi az időkeret leteltét.)* A 9 meghirdetett területen összesen 17 ajánlat érkezett, ami azért is érdekes, mert egyébként nemzetközi területen e téren alacsony a beruházási szint. Köszönöm a türelmét, elnök úr. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Kiss László képviselő úr, az MSZP képviselője, kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszteréhez: **„Mikor biztosít a KLIK megfelelő körülményeket a tanárok önértékeléséhez?”** címmel. Kiss László képviselő urat illeti a szó. Parancsoljon, képviselő úr!

KISS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Pedagógusként négy évig vártam arra, hogy erre a kérdésre olyan választ kapjak, hogy „rögtön”, de talán majd most. Ugyanis az információs és kommunikációs technológia olyan kihívásokat jelent a mostani közoktatási rendszernek, ami gyakorlatilag a napokban hatalmas nagy elánnal érkezett meg a magyar közoktatás környezetébe.

(12.40)

Eddig is elvárás volt a pedagógusok számára a számítógép és egyéb informatikai eszközök használata, azonban ez a kompetencia és az ehhez való hozzáérés rendkívüli módon felértékelődik, ugyanis a tanároknak képesnek kell lenniük arra, hogy digitális tartalmakat képezzenek, azokat pedig elektronikus felületre feltöltsék, továbbá digitális mozgóképeket készítsenek és küldjenek el a pedagógus önértékelési

rendszer üzemeltetése kapcsán. És itt érünk el a problémához. Ma a legtöbb iskolában ugyanis nincs elég informatikai eszköz a tantestületeknél, a tanári- ban ahhoz, hogy a pedagógusok a hirtelen rájuk szakadt elektronikus adminisztrációt elvégezzék. E-napló, pedagógus-önértékelés, a dolgozatok összeállítás, és még hosszasan lehetne sorolni azt a munkát, amihez számítógépre van szükség a nevelőtestületeknél, a tanári szobákban.

Tisztelt Államtitkár Úr! Ezért kérdezem az alábbiakat: végeztek-e arra vonatkozóan felméréseket az alap- és középfokú közoktatási intézményekben, hogy a tanárok használatára biztosított számítógépekből mégis mennyi van, ennek mi az aránya? Van-e olyan felmérésük, amely arról szól, hogy a tanári szobákban van-e megfelelő mennyiségű modern számítógép? Ön szerint helyes-e az a gyakorlat, amelyet több tankerületben megfigyelhettünk, hogy arra kényszerítik számos helyen a pedagógusokat, hogy ahol nincsen megfelelő mennyiségű számítógép, ott saját otthoni gépeiket hozzák be a munkahelyükre, és azt használják? Várom választát. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A választ Rétvári Bence államtitkár úr fogja megadni. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Mindannyian emlékszünk a szocialista korszakra, amikor többszörös áron sikerült vásárolni az iskolákba kakaóbiztos számítógépeket *(Moraj az MSZP soraiban.)*, amikor kiderült, hogy igazából az semmifajta pluszt nem jelent, vagy emlékszünk a Sulinet-programnak a Kóka Jánoshoz köthető - időzójelben mondom - nagy sikereire. Úgyhogy úgy látszik, az informatika iránti vonzódása nem szűnt meg a szocialista képviselőknek ezen a téren sem.

Ami az elmúlt években történt a köznevelési informatikai eszközpark, tehát a „vas” fejlesztésével kapcsolatban, azt mondhatjuk el, hogy 12,5 milliárd forintnál is többet költöttek erre az oktatási intézmények, 50 ezer informatikai eszközt tudtak ebből vásárolni, amiben asztali számítógép, táblagép, laptop, projektor, digitális taneszköz egyaránt szerepelt.

És azt is elmondhatjuk, hogy ha megvan már maga a gép, hogy azon fussanak a programok, ahhoz 2015 novemberétől 150 ezer tanár és oktató ingyen használhatja a legalapvetőbb Microsoft Office-alkalmazásokat öt személyi számítógépen és további öt különböző eszközön, Wordöt, Excelt, PowerPointot egyaránt tudnak használni. Azért is fontos ez, hiszen mi valóban szeretnénk digitálisabbá tenni az oktatás irányítását vagy az egész oktatási kultúrát, nemcsak azért, hogy ezek a kompetenciák bővüljenek, hanem a tananyagnak is egy része, a mi elképzelésünk szerint például az informatika esetében maga az informatika tankönyv mint olyan, papír alapon megszű-

nik, és csak digitális tananyag formájában oktatóknak. De az elektronikus adminisztráció mellett az e-napló vezetése is immáron elektronizálja a köznevelés rendszerét. Ezzel szerintem alapvetően mindenki egyetért, hiszen fontos, hogy a legmodernebb technikai eszközöket használjuk.

Mielőtt bevezettük volna ezt a rendszert, amire ön hivatkozott, természetesen az Oktatási Hivatal több tesztelést végzett, több száz pedagógussal végeztek ilyen próbajelzéseket, a Nemzeti Pedagógus Karral, Közoktatási Szakértők Országos Egyesületével voltak egyeztetések, 172 intézményben 500 önértékelési eljárást teszteltek, és ennek a pilotnak az volt az eredménye, hogy elsősorban háttér-ügyfélszolgálati támogatást kértek a pedagógusok, tehát nemcsak részletes felhasználói kézikönyvet, de háttér-ügyfélszolgálatot is kapnak a beüzemeléshez. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Rig Lajos képviselő úr, a Jobbik képviselője, kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszteréhez: **„Az egészségügyi rendszer legújabb áldozata a Szent Imre Kórház?”** címmel. Rig Lajos képviselő urat illeti a szó. Parancsoljon, képviselő úr!

RIG LAJOS (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Az előzőekben itt már hallhattuk két felszólalásban is, hogy a Szent Imre Kórházban sajnálatosan hat orvos, hat szakorvos mondott fel, akik az altatást, érzéstelenítést végzik, a sürgősségi betegellátásban, illetve az intenzív terápiában részt vesznek. A nyilatkozatok szerint azt mondták, hogy a munkavégzésükhöz a megfelelő feltételek nem voltak adottak. Értesüléseim szerint sokszor előfordult olyan, hogy két műtőben egy szakorvos altatott, ami jogellenes. Ez abból adódik, hogy kevés van belőlük. Tehát itt nem az anyagi megbecsülés volt az elsődleges indok - ahogy ön is elmondta, hogy 900 ezer forintot keresnek havi bruttó, ez nevetséges! Vállalkozási formában úzik ők a szakmájukat, átlagban 4 ezer forintos órabérrel, ami 500 ezerre jön ki. És ha megnézzük, hogy Nyugat-Európa többi országában mennyit keresnek, a négyszeresét, tehát Németországban a négyszeresét keresik ennek. Így nem állja meg ez a helyét. Azért is rossz ez a helyzet, ami kialakult itt, hiszen ez egy hiányszakma, ugyanúgy, ahogy a Szent Imre Kórházban is ezek a szakorvosok hiányozni fognak.

Felröppentek olyan híresztelések is, hogy altatóorvosi szakvizsgával nem rendelkező, tehát még rezidens státusban lévő orvosok altatnak, felügyelet nélkül. Ez is jogszabályba ütközik. Azok a kis kórházak, ahol megszűntek az osztályok, az orvosok nem másik kórházba mentek át, és esetleg ott erősítették volna a szakorvosi gárdát, hanem mindinkább a nyugat-európai országokba mentek ki, és az ottani egészségügyi rendszert erősítették.

Ezért kérdezem államtitkár urat, hogyan próbálja a kormány kezelni azt a helyzetet, hogy a szakvizs-

gával már rendelkező és több éve dolgozó szakorvosok itthon maradjanak, és a magyar egészségügyi rendszert erősítsék. Várom érdemi válaszát. *(Taps a Jobbik soraiból. - Szórványos taps az LMP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A választ az elhangzott kérdésre Rétvári Bence államtitkár úr fogja megadni. Parancsoljon!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Fontos elmondani ezen konkrét ügy kapcsán, hogy abból a hat orvosból kettő egy másik intézménybe kerül áthelyezésre. Lehetséges, hogy ott ennél magasabb bért kínáltak nekik, vagy valamilyen más előny volt. De azok a számok, amelyeket mondtam, hogy itt egy 980 ezer forintos átlagfizetés van ezen az osztályon, ezek tények, tisztelt képviselő úr, meg tudom önnek mutatni egyenként a fizetéseket. Hat orvosnak volt egymillió forint fölötti fizetése. Nyilvánvalóan megérdemlik ezt a pénzt, és az is nyilvánvaló, hogy más kórházakban nincs ekkora mértékű, éppen ezért kell általánosságban is sok figyelmet fordítani arra, hogy minél inkább tudjuk a szakorvosok esetében is, amit ön mondott, emelni a jövedelmeket. Ahogy mondtam önnek, egy fiatal szakorvos most már, hogy ha itt Magyarországon vállalja a további közfinanszírozott egészségügyi intézményben való munkavégzést, akkor 151 ezer forintnyi pluszjövedelemre számíthat, amit a rezidensek után adunk ezeknek a fiatal szakorvosoknak, pontosan azért, hogy itt maradjanak, Magyarországon dolgozzanak.

Az általános ágazati kollektív szerződéssel kapcsolatban: természetesen folyamatosak a konzultációk az ágazat képviselőivel. Legutóbb múlt hét kedden jártak benn a minisztériumunkban, és egyeztettek arról, hogy ez a fajta ágazati kollektív szerződés miként valósulhat meg.

Ön is nagyon jól tudja, tisztelt képviselő úr, hogy már az előző években is történtek általános béremelések, mindenkinek hasonló mértékben, 27 százalékban, 75 milliárd forint értékben, és történt a betegség mellett legtöbbet dolgozók, több műszakban dolgozók, éjszakai műszakban dolgozók számára további ideai béremelés július 1-jétől 5,3-5,4 milliárd forint értékben.

Amit lehet tehát, meg kívánunk ezért tenni, a pluszjövedelmek fedezetét chipsadóból és másból is megteremtjük. A kórházak 500 milliárd forint értékű felújítása, korszerűsítése azzal is jár, hogy a kórházak üzemeltetése sok esetben olcsóbbá válik, akár a hőszigetelés miatt, akár a modernebb berendezések miatt. Amit ebből megspórolnak a kórházak, azt szintén tudják bérre fordítani. És a rezidensek bérét biztosan megspórolják a kórházak, mert azt közvetlenül most már az állam fizeti ki.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Szél Bernadett képviselő asszony, az LMP képviselője, kérdést kíván feltenni a nemzetgazdasági miniszterhez: **„Azzal miért nem dicsekszik a kormány, hogy a munkaalapú társadalomban egyre több dolgozó él szegénységben?”** címmel. Szél Bernadett képviselő asszonyé a szó. Parancsoljon!

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Urak! Érdemes itt a parlamentben is visszatérni a KSH-nak a háztartások 2014-es jövedelmi helyzetét bemutató kiadványára, leginkább pedig arra, hogy a kormányzat hogyan értelmezte ezeket a számokat.

Ugye, önök eddig is arról voltak nevezetesek, hogy a szegénységi statisztikákat rendszeresen letagadták *(Dr. Rétvári Bence: Melyiket?)*, a valóságát megkérdőjelezték, és most is megpróbálták kimazsolálni ezekből a számokból azokat, amelyek az önök kormányzati propagandájának megfelelnek, és megpróbálták kihagyni azokat, amik nem felelnek meg a központi irányítással előadott paneljeiknek. Ugye, nem felejtjük el, hogy a „szegény” szót önök még a szótárukból is megpróbálták száműzni, a minisztériumokban gyakorlatilag megtiltották a munkatársaknak, hogy ezt a szót, hogy „szegénység”, kimondják, illetve az e-mailekben leírják.

Ha jobban megnézzük az adatokat - annál jobban, mint ahogy önök megnézték -, akkor láthatjuk, hogy nem sok oka van ennek az országnak az örömré, 2014-ben az átlagjövedelem 1,1 millió forint volt. Mít jelent ez? Ez azt jelenti, hogy az átlagos magyar ember, nem a tisztelt államtitkár urak, hanem az átlagos magyar emberek a létminimumot épphogy meghaladó jövedelemből éltek. Tehát így állunk most. Ráadásul a KSH is azt nyilatkozta, hogy ők maguk is bevezették azt az új kategóriát, hogy „dolgozói szegénység”. Ennek én nagyon örülök, mert egy éve folyamatosan erről beszélünk, megtermékenyítettünk vele más pártokat is, itt a parlamentben a dolgozói szegénység egy visszatérő téma; most legalább lesz egy olyan kategória a KSH adataiban is, hogy mi az a dolgozói szegénység.

(12.50)

Mi azt látjuk, hogy a foglalkoztatottak közel 10 százaléka szegény, azaz nem éri el a 70 ezer forintot ezeknek az embereknek a jövedelme. S hozzá szeretném tenni, hogy amikor önök az előző ciklusban átvették a kormánybotot, akkor ez még 3 százalékkal kevesebb volt, tehát a Fidesz-KDNP elmúlt öt éves kormányzása alatt romlott a foglalkoztatottak helyzete, egyre több az olyan szegény ember, aki dolgozik. Én ezt érzékelem. Önök pár éven keresztül azt hajtogatták, segítenek a magyar embereknek abban, hogy munkával kitörjenek a szegénységből, visszaadják a munka becsületét. Ehhez képest azt látjuk, hogy az orbáni munkaalapú társadalomban a munka

már nem garancia arra, hogy kitörjünk a szegénységből.

Tisztelt Államtitkár Úr! Mikor fogják megbecsülni végre a dolgozó emberek munkáját, és mikor tesznek végre érdemi lépéseket annak érdekében, hogy aki munkából él, az ne a szegénységben végezz-e? *(Taps az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. A választ Cseresnyés Péter államtitkár úrtól fogjuk hallani. Parancsoljon, államtitkár úr!

CSERESNYÉS PÉTER nemzetgazdasági miniszeriumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Képviselő Asszony! Nem tudom, hogy amikor a statisztikát nézte, átgondolta-e, kikről beszél, kiket emel ki a statisztikából. Ők azok többségükben, akik már hosszú idő óta munkanélküliek voltak. Ők korábban gyakran a munka világtól távol kerültek, sokszor jövedelemmel nem rendelkeztek, vagy ha igen, akkor a foglalkoztatást helyettesítő támogatás alacsony összegével voltak kénytelenek beérni. Ha gyereket neveltek, akkor még nehezebb helyzetbe kerültek. Hol szerepeltek 2010 előtt ők ebben a statisztikában? Erről nem beszélt, képviselő asszony. A munkavállalók között biztosan nem, hiszen munkanélküliek, illetve segélyezették voltak ebben az időben.

A kormány kiemelt célja - és ebben ma sincs változás -, hogy ezeknek az embereknek a helyzetén javítani kell, javítani akarunk, mégpedig azzal, hogy munkához juttatjuk őket. Ennek egyik eszköze a közfoglalkoztatás. Foglalkoztatáspolitikánk a munkaerőpiacon leginkább hátrányos helyzetű rétegeket is megcélozza, és őket támogatja ezen intézkedések keretein belül. Ezzel éppen azoknak a rétegeknek tudunk nagyobb segítséget, nagyobb támogatást nyújtani, az elhelyezkedésükhöz is, akik iránt a munkáltatók csak mérsékelt érdeklődést tanúsítanak. Az egyre kevesebb segélyen élő és a korábban segélyezett tömegek a közfoglalkoztatásnak is köszönhetően tehát immár dolgozók lettek. A dolgozók körében nagyobb statisztikai arányt tesznek ki az alacsonyabb iskolai végzettségű, alacsonyabb jövedelmű munkavállalók. Ezért tud kiemelve az összefüggéseiből olyan statisztikai adatokat idézni, mint amiket a kérdésében tett.

Szeretném hozzátenni, a KSH kiadványában az is szerepel, hogy az egy főre jutó éves nettó jövedelem 4,8 százalékkal haladta meg az előző évit. Ez azt jelenti, hogy jelentős mértékben, közel 5 százalékkal emelkedtek a reálbérek. Nem ilyen mértékben, de a közfoglalkoztatottak körében is emelkedtek a reálbérek. Ezt szeretném a figyelmébe ajánlani, amikor kiemel statisztikai adatokat, és nem összefüggésében nézi azokat. Köszönöm a figyelmét. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Gúr Nándor képviselő úr, az

MSZP képviselője, az Országgyűlés jegyzője, kérdést kíván feltenni a nemzetgazdasági miniszterhez: **„Mikor ismeri fel a kormány, hogy az alacsony hozzáadott értékű munkák helyett a nagyobb szaktudást igénylő munkahelyeké a jövő?”** címmel. Parancsoljon, jegyző úr!

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Mindenki tudja, aki meg a KSH-t olvasgatja, az látja is, hogy nő a születéskor várható élettartam. Ez jó hír, de ezzel együtt persze azt is látni kell, hogy a technológiai fejlődéssel párhuzamosan a robotizálás, a fejlett szoftverek sokasága is megjelenik, tehát átalakulóban van vagy átalakulóban lesz Magyarországon a munkaerőpiac és a munkakörök is. Sokszínű feladatok sokaságával fogják szembetalálni magukat a jövő nemzedék munkavállalói. Az együttműködési készségük, képességük is meghatározó lesz, mert ha ez nem olyan értelmű és nem olyan tartalmú, mint amilyennek lenni kell, akkor nyilván ellehetetlenülnek a munkaerőpiacon. Látható, hogy nagyjából egy évtized leforgása alatt négy-öt különböző demográfiai csoporthoz tartozó dolgozói kör lesz jelen a munkaerőpiacon.

A fejlett informatikai háttér a hús-vér embereket bizonyos értelemben picit kiszorítja a munkaerőpiac bizonyos felületeiről, ugyanis mások lesznek az elvárások, mint amilyenek az elmúlt évtizedben voltak, vagy mint amilyenek ma. Kiszervezések, projektek menedzselései, amelyek ma is igazak már, szabadúszók, rugalmas munkavégzés és sok minden új jellemző fog megerősödni. A mai megszokott munkahelyek egy jelentős hányada, egyes prognózisok szerint 30, majd extrém esetben 80 százaléka is megszűnhet.

Ilyen értelemben a kérdéseim arról szólnak, hogy az alacsony hozzáadott értékű munkák helyett mikor kívánja a kormány erősíteni a magasabb szak-képzettséget igénylő, magasabb hozzáadott értéket tartalmazó munkák meghonosítását. Mit tesz a Kormány azért, hogy a ma tízes-húszas éveiket élők ne csökkenő vagy megélhetést nem biztosító fizetések mellett végezzék majd a munkatevékenységüket és ne hagyják el az országot? Magyarul, összességében: a munkaerőpiac középtávú kihívásainak megfelelően szerint az, ami ma a 16 éves tankötelezettséggel párosul, és megszerezhető tudással párosítható? Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, jegyző úr. A választ Cseresnyés Péter államtitkár úr fogja megadni. Parancsoljon, államtitkár úr!

CSERESNYÉS PÉTER nemzetgazdasági miniszeriumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Képviselő Úr! Köszönöm a kérdését. Megpróbálok minél több kérdésére kielégítő választ adni, viszont a két perc nem biztos, hogy elég annak a felsorolására, mi mindent tettünk annak érdekében, hogy jó minőségű szaktu-

dással rendelkező emberek jó minőségű munkahelyen tudjanak elhelyezkedni. Szó sincs arról, hogy a kormány az alacsony presztízsű munkahelyeket kívánja tömegesen Magyarországra telepíteni. Hosszasan lehetne sorolni azokat a Magyarországon működő és a legfejlettebb technológiákat alkalmazó nemzetközi nagyvállalatokat és közepes vállalatokat, amelyek jelentős mértékben járulnak hozzá a magyar munkaerő szakmai tudásának és felkészültségének javításához.

Ami a tankötelezettség korhatárát illeti: ez az Európai Unió legtöbb tagállamában Magyarországhoz hasonlóan 16 év, viszont ön is tudja, hogy a köznevelésről szóló törvény legutóbbi módosítása 25 éves korig hosszabbította meg a nappali rendszerű iskolai oktatásban történő részvétel lehetőségét, például a szakképesítés, a szakmunkás-bizonyítvány megszerzését is. A szakképzési rendszer területén is jelentős változások történtek a közelmúltban, amelynek célja a szakképzés színvonalának emelése, megfelelő számú jól képzett, széles körű alapismeretekkel bíró szakember képzése. Emellett a mostani tanévtől az állam már a második szakképesítés megszerzését is támogatja, a következő tanévtől pedig a szakgimnáziumokban tanulók az érettségi mellett egy, a munkaerőpiacon jól használható, értékes szakképesítést is szerezhetnek.

Ezenkívül szeretném elmondani azt is, hogy nagyon komoly pénzbeli támogatást, pályázati pénzeket ad a kormányzat a kis- és közepes vállalkozóknak ahhoz, hogy a termeléskapacitásukat bővíteni tudják, ehhez viszont jó minőségű szakembereket keresnek, amit a szakképző rendszerből tudunk biztosítani számukra. Összességében, hogy ne fussak ki nagyon a két percből, azt mondhatom, hogy különböző jogcímenek a kis- és közepes vállalkozások több mint 200 milliárd forintot tudnak majd felhasználni ilyen jellegű fejlesztésekre. Ebbe természetesen nem értem bele a következő időszakban a kutatás-fejlesztésre fordítható közel 700 milliárd forintos pénzügyi cikluson belüli összeget. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Sneider Tamás képviselő úr, a Jobbik képviselője, az Országgyűlés alelnöke, kérdést kíván feltenni a belügyminiszterhez: **„Mít kívánunk tenni a Bátorterenyre és Mátraverebély térségében megállíthatatlanul terjedő drogfogyasztás visszaszorítása érdekében?”** címmel. Sneider Tamás alelnök urat illeti a szó. Parancsoljon!

SNEIDER TAMÁS (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Ami Nyugat-Magyarországnak Ausztria, az Nógrádnak Pest megye. Nógrád megyében nincsenek a képzettségnek megfelelő munkahelyek, ezért tömegével hagyják el az egyébként páratlan szépségű térséget a fiatalok. A bérek országosan a legalacsonyabbak, az ingatlanok

pedig eladhatatlanok. A nógrádi probléma összetett, én most ennek csak egy szeletére szeretnék fókuszálni.

Tisztelt Államtitkár Úr! Nem vonom kétségbe azt a korábban már itt, e Ház falai között elhangzott állítást, miszerint állandó rendőri jelenlét van Mátraverebélyben. Ugyanakkor nem lehet kétségbe vonni azt sem, hogy a mostani mátraverebélyi kisiskolások többsége már nem tud szabadulni a drogok, különösen a szintetikus drogokba áztatott különböző gyógyfüvek okozta függőségtől.

Tisztelt Államtitkár Úr! Az ország peremterületein, mint amilyen Nógrád is, hogy fognak boldogulni azok a fiatalok, akik mindennapjaikat a drogok bódulatában élik át?

(13.00)

Vajon, ha nem teszünk ellene sürgősen, ha nem avatkozunk be drasztikusan, akkor egy évtized múlva beszélhetünk-e sikeres integrációról? Ablakon kidobott pénz bármilyen felzárkóztatási terv, hangzatos lózung pusztán a nemzeti drogellenes stratégia, ha egy kevesebb mint 2 ezer lelkes település iskolásai tudják, hol szerezhetik be a drogot. Ugyanakkor a hatóság munkatársai nem akadnak a terjesztők nyomára. A jobbikos elfogultsággal még senki által nem vádolt TASZ, idézem: „A szintifű meghódította Mátraverebélyt” címmel közölt jelentést.

A helyzet katasztrofális, ami mielőbbi és hatékony hatósági beavatkozásokat igényel. Ellenkező esetben a ma még mátraverebélyi és bátonyterenyi iskolapadokat koptató generáció menthetetlenül leszakad, a térség pedig teljesen elnéptelenedik. Várom államtitkár úr válaszát. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, alelnök úr. Mielőtt megadnám Kontrát Károly államtitkár úrnak a szót, megköszönöm eddigi munkájukat, együttműködésüket, az elnöklést átadom Lezsák Sándor alelnök úrnak. *(Taps.)*

(Az elnöki széket Lezsák Sándor, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! A nemzeti drogellenes stratégia azt a célt tűzte ki, hogy 2020-ra Magyarországon megszűnjön a kábítószerhasználat, megszűnjenek azok a bűncselekmények, amelyekről ön beszélt, és ennek érdekében konkrét intézkedéseket is tett a kormány, illetőleg a rendőrség. Engedje meg, hogy fölhívjam a figyelmet a rendőrség drogellenes stratégiájáról szóló 2004/2014. ORFK-utasításra, amely szintén ezt a célt tűzte ki maga elé, és ennek megvalósítási eszközeit is meghatározta. Ezen belül azt a célt is kitűzte, hogy a pszichoaktív anyagok Magyarországra történő bejutása, illetve országon belüli kereskedelme is megszűnjön.

Ami a Nógrád megyei rendőrkapitányság feladatát, illetőleg tevékenységét illeti, a bátonyterenyi rendőrkapitányság bevonásával 2015. március 18-án tartottak bűnmegelőzési és áldozatvédelmi napot Mátraverebélyen, a Madách Imre Általános Iskolában. A rendezvényen az iskola valamennyi tanulójának rendőrök tartottak foglalkozásokat, amelyeken a drogfogyasztás veszélyeire hívták fel a figyelmet. A 2013-ban indult iskolai bűnmegelőzési tanácsadói hálózat is rendszeres drogrevenüciók előadásokat tart szülőknél, a tantestület tagjainak, továbbá foglalkozásokat tart a diákoknak. Nógrád megyében a 2013-14-es tanévtől kezdve a salgótarjáni Borbély Lajos Szakközépiskola és Kollégium tagintézményében, a bátonyterenyi Fáy András Szakközépiskolában működik iskolai bűnmegelőzési tanácsadó. Mindkét iskolában jelentős létszámú a bátonyterenyi és mátraverebélyi tanuló.

Tisztelt Képviselő Úr! Biztosíthatom, hogy a kormány, a rendőrség mindent megtesz annak érdekében, hogy ez a súlyos probléma megszűnjön. Ismerjük a problémát, mint ahogy a válaszom eddigi részében kitértem rá, már intézkedések történtek ennek megelőzése és a további bűncselekmények megakadályozása érdekében. Bízom abban, hogy legközelebbi fölhasználásában már arról tud tájékoztatást adni, hogy ezek az intézkedések eredményre vezettek. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelettel köszöntöm képviselőtársaimat, és Ikotity Istvánnak, az LMP képviselőjének adom meg a szót, aki kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszteréhez: **„Továbbra sem javul az ápolási díjon levők helyzete?”** címmel. Öné a szó, képviselő úr.

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Köszönöm, elnök úr, a szót. Tisztelt Államtitkár Úr! Néhány állampolgár megosztotta velem, hogy milyen is ma az ápolási díjon lévő hozzátartozók helyzete. Elmondták, hogy teljesen magukra hagyta őket az állam, az otthoni betegápolásból kivonult az egészségügyi segítségadás, a szakápolás, a gyógytornáztatás a súlyosan beteg, idős fekvőbetegeknél. Az állami szerepvállalás híján a családtagokra maradt az emberfeletti munka, amihez sok esetben még anyagi támogatást sem ad az állam. De ha kapnak is ápolási díjat, az szinte csak az éhenhalásra elég.

Mint tudjuk, a kormány idén márciustól átalakította a szociális ellátások rendszerét. Az önkormányzatok ugyan továbbra is nyújthatnak méltányossági ápolási díjat saját forrásból, de mivel az állam kivonult számos szociális ellátás finanszírozásából, a településeknek a korábbiaknál is kisebb a mozgásterük. Kevés önkormányzat engedheti meg magának, hogy méltányossági alapon díjat nyújtson az idős, tartósan beteg családtagjukat ápolók számára. Korábban több tízezret is elérhette az ápolásban, ellá-

tásban részesülők száma, és ez a szám egészen biztosan csökkent.

A támogatás nélkül maradt hozzátartozók nagyon nehéz helyzetbe kerülhettek, megszűnt az egészségbiztosításuk, és fizetniük kell a havi 6930 forintos járulékot. Az ápolással töltött idejük pedig már nem számít bele a szolgálati időbe. Ez azért is különösen igazságtalan, mert ők valójában az állam feladatát végzik el, tehermentesítik a munkájukkal az állami intézményrendszert.

Mindezek miatt kérdézem, mikor kapnak valós segítséget a fekvőbeteggé vált idős emberek és az őket ápoló családtagjuk. Mikor lesz forrás az otthon közeli szolgáltatásokra, szakápolói segítségnyújtásra? Mikor kapnak nagyobb támogatást a családtagok áldozatos munkájukhoz? Várom válaszát. *(Dr. Szél Bernadett tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Válaszadásra megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Szerintem, ha valaki tartott már két fogadóórát országgyűlési képviselőként, akkor találkozott már ezzel a problémával, ezzel a kérdéskörrel, hiszen ez általános. Sokszor fordultak hozzánk az előző években is. Éppen ezért elfelejtette azt elmondani képviselő úr a felszólalásában, hogy milyen változások történtek ezen a téren.

De előtte egy csúsztatását hadd tegyem még helyre! Azt mondta ön, hogy az állam kivonult a szociális ellátás egy részéből. *(Dr. Szél Bernadett: Mert így van.)* Ön is nagyon jól tudja, ennyi erővel azt is mondhatnánk, hogy az önkormányzatok kivonultak a szociális támogatások egy részéből, és az állam látja el helyettük. Hiszen eddig vegyes finanszírozású volt, ez egyes támogatásokat részben az állam, részben az önkormányzat fedezte, most az ellátások egyik részét, a jövedelempótlókat teljes mértékben, automatikusan az állam fizeti ki, míg a kiadáskompensálónál az önkormányzatok megemelkedett forrásból, települési támogatás formájában fizethetik ki ezeket. Tehát itt egy szétválasztásra került sor, egy eléggé egyértelmű rendszer mentén. Tehát nem vonult ki az állam, itt egy feladatsztétválasztásra került sor, de az állam növelte az önkormányzatok ez irányú támogatását is.

Az ápolási díjából így továbbra is csak és kizárólag az állam fizeti az alanyi jogon járó alapösszegű és kiemelt ápolási díjat, az önkormányzatok a korábbi gyakorlattal ellentétben, amikor hozzájárultak, sem az alapösszegű, sem a kiemelt ápolási díjhoz nem kell hogy hozzájáruljanak önkormányzati forrásból. A korábbi méltányossági juttatást adhatják települési támogatásként valóban az önkormányzatok. Ha megnézzük, hogy miként változott egy emelt összegű ápolási díj, akkor azt láthatjuk, hogy míg négy-öt évvel ezelőtt 38 350 forint volt, addig most

ez 44 250, és azok esetében, ahol kiemelten nagy a feladat, ott kiemelt ápolási díjat vezettünk be. Ők 38 ezer forint helyett 53 ezer forintot kapnak ma már.

Számolja ki, képviselő úr, a különbséget, hogy öt esztendő alatt a 38 ezerről az 53 ezerre emelés 12 100 fő esetében mekkora jövedelemnövekedést jelentett. Nyilvánvalóan ezek nem nagy összegek, de ha megnézi, az előzőhöz képest 30-40 vagy 50 százalékos emelkedések voltak, minden kategóriában volt emelés, és van, ahol 50 százalék körüli. Ez mutatja, hogy a kormány igyekezett az ilyen nehéz helyzetben lévő embereken is sokat segíteni. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Felhívom a figyelmét államtitkár úrnak, hogy a Hárszabály rendelkezése szerint nekem illetet volna most kocogtatni, mert túlszaladt az időn.

Tisztelt Országgyűlés! Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszony, a Magyar Szocialista Párt képviselő asszonya, kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszteréhez: „**Megoldhatatlan feladat a kulturált mindennapi testnevelés?**” címmel. Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszonyt illeti a szó.

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársak! A köznevelési törvénnyel 2012 szeptemberétől vezette be a Fidesz-KDNP-kormány a mindennapos testnevelést. A mindennapos testnevelés bevezetése azonban túl gyorsan és nagyon erőszakosan lett megvalósítva. A minimális alapfeltételek hiányát hiába jelezték a szakmai szervezetek, pedagógusok, szülők, gyerekek, önök nem hallották meg ezeket az érveket. Ennek ellenére felmenő rendszerben bevezették a heti 5 tanórát, miközben alig akad olyan iskola az országban, ahol ennek meglenének a minimális alapfeltételei; tornateremről, sportpályákról vagy bármilyen sportolásra alkalmas térről beszélünk.

(13.10)

A 2015-2016-os tanévben most már minden évfolyamon kötelező a heti öt testnevelésóra, és kaotikusabb a helyzet az iskolákban, mint eddig bármikor. Sikertült a kormánynak ezt a jó célt is alapvetően jól elszűrnia. Tudja-e, államtitkár úr, hogy mi a közös a Kung Fu Panda és A karate kölyök című film között? Segíték önnek. Mostanában jó néhány iskolában túl sűrűn nézik ezeket a filmeket a gyerekek; elmagyarázom, hogy miért. 2015 augusztusában írták ki a tornaterem-felújítási programot. Ezt is sikertült augusztusban kiírni, majd szeptemberben megnyerték az iskolákkal, megindult a tervezetés, a közbeszerzés, és nem sikertült 2015 decemberét úgy elkezdni, hogy ezek a tornatermek átadásra kerüljenek. Három-négy hónapja már a meglévő tornateremben sem tudják megoldani a gyerekek mindennapos testnevelését.

Államtitkár úr, mikor tesznek ennek a káosznak a végére pontot? Mikor hallják már meg a gyerekeknek, a pedagógusoknak és a szülőknek a szavát? Sikertült a gyerekekkel megutáltatni a testnevelésórát, államtitkár úr. *(Taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Megadom a szót válaszádra Rétvári Bence államtitkár úrnak.

DR. RÉTVÁRI BENECÉ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Ház! Talán kevesen tudják e Ház falai között is, hogy a 140 évvel ezelőtt született Klebelsberg Kunó nevéhez köthető az iskolai testnevelés bevezetése, hiszen ő volt az, aki azt mondta már sok-sok évtizeddel ezelőtt is, hogy az iskolák falain belül szükség van a testnevelésre. Hasonló hangokat nyilván akkor is hallhattunk volna az ellenzék padsoraiból, de most - úgy gondolom - mégiscsak helyes döntése volt Klebelsberg Kunónak, amikor az iskolai testnevelést bevezette.

(A jegyzői székben Mirkóczki Ádámot Hegedűs Lorántné váltja fel.)

Azt hiszem, hogy ismerjük az egészségügyi adatokat mind gyerekeknél, mind felnőtteknél. Ha csak az elhízást nézem, tíz kisgyerekből kettő-három elhízással küszködik *(Bangóné Borbély Ildikó: A szegénység és az elhízás szorosan összefügg, államtitkár úr!)*, tíz felnőttből hat. Különösen fontos tehát, hogy megismerjenek és megszeressenek egy-egy olyan sportágat életmódszerűen a fiatalok, amit utána hetente akár többször is tudnak gyakorolni. Ehhez természetesen fokozatosságra és fejlesztésre volt szükség, éppen ezért felmenő rendszerben vezettük be a mindennapos testnevelést, másrésről pedig mindemellett infrastruktúra-fejlesztési programot is indított a kormány háromszor 3 milliárd forint értékben, tornaterem, tanterem, tanuszoda-építések támogatására. *(Bangóné Borbély Ildikó: Meg sportcsarnokokra!)*

Most is számtalan helyen van folyamatban. Dabason, Konyáron, Andocson, Bogyiszlón, Görgetegen, Nagyberényben *(Bangóné Borbély Ildikó: Hogy mondhatja, államtitkár úr?)*, Bárádon, Nagyrábén, Szomodón, Jászfelsőszentgyörgyön, Dunaalmáson, Zichyújfalun, Tiszatarján, Érd, Pázmánd, Sárrétudvari, Szerep, Gárdony, Kaba, Kistarcsa, Nyírbogát, Tiszabó, Hejőpapi *(Bangóné Borbély Ildikó: Még el sem kezdték, államtitkár úr, még a tavalýit sem!)*, Csanádpalota, Erk. Itt 3 darab tanuszodával, 14 darab A típusú *(Bangóné Borbély Ildikó: Még a szervezésnél járunk!)*, 5 darab B típusú és 3 darab C típusú tornaterem-beruházással igyekszünk elősegíteni a mindennapos testnevelés feltételeinek megteremtését. *(Gúr Nándor: 3100 van, ahol nem történik!)*

Ön is tudja, tisztelt képviselő asszony, hogy sok településen valóban úgy oldották meg átmeneti időre, hogy ha az iskolának adott esetben nincs tornaterme vagy nyáron csak az udvart tudják használni, akkor sportegyesületektől vagy más intézményektől vettek kölcsön kapacitást, kötöttek megállapodást, ahol a tornaórákat mindenhol meg lehet tartani. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Bana Tibor, a Jobbik képviselője, kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszteréhez: **„Miért hagyják, hogy Vas megyében is romokban heverjen az egészségügy?”** címmel. Bana Tibor képviselő urat illeti a szó.

BANA TIBOR (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! A második Orbán-kormány három éve hatékonyságra hivatkozva egyetlen tollvonással megszüntette szülővárosomban, Körmenben a szülészet-nőgyógyászatot és az aktív belgyógyászatot. Bár a kormányparti média igyekszik elferdíteni a valóságot, a vidéken élők, így a Vas megyeiek is nap mint nap szembesülnek az egészségügy egyre romló helyzetével.

Rig Lajos frakciótársammal nyáron intézményeket látogattunk Vas megyében. Tapasztalataink fényében mérhetetlenül cinikusnak tartom, hogy önök soha nem látott fejlesztésekről beszélnek az egészségügy területén. *(Bangóné Borbély Ildikó: Hát ez az! Soha nem látott!)* A Jobbik 2012-ben minden lehetséges eszközzel tiltakozott a leépítések ellen. Parlamenti felszólalásaim mellett tüntetést szerveztünk és aláírásokat is gyűjtöttünk a körmendi kórházért. A térségben élők szinte egyöntetűen álltak ki az intézményért, de a kormány semmibe vette a véleményüket.

A nagy csinnadrattával bejelentett beruházások sem úgy valósultak meg, ahogy megígérték. Körmenben folyamatosan tolják a határidőt, Szombathelyen pedig, bár átadták az új belgyógyászati tömböt, a csecsemő- és gyermekgyógyászati osztályon az anyukák a földön fekszenek, ahogy a szülészetben is kaotikus állapotok uralkodnak. A jelenleg zajló körmendi felújítások kapcsán kormányparti politikusok ígéretet tettek az aktív belgyógyászat visszaállítására. Ugyanakkor a mostani aláírásgyűjtésünk, a több ezer támogató aláírás alapján is egyértelműen kijelenthetem, hogy a fideszes politikusok állításával ellentétben a szülészet-nőgyógyászatra is szükség van a térségben.

Tisztelt Államtitkár Úr! A tényekről beszéltem, konkrét válaszokat várok. Visszaállítják-e a megszüntetett osztályokat Körmenben? Tesznek-e valamit azért, hogy érdemben javuljon az egészségügy helyzete megyénkben, így Szombathelyen is, vagy továbbra is a felcsúti kisvasút és Mészáros Lőrinc támogatása élvez elsőbbséget? Várom érdemi választát. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Válaszadásra megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak.

DR. RÉTVÁRI BENECÉ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Képviselő úr, a számokat elfelejtette a felszólalásában említeni, hiszen a kormányzatnak ahhoz különösebben köze nem volt, hogy milyen osztályok maradnak meg, vagy melyek nem maradnak meg, mondjuk, a szülészet tekintetében. Van a szakmai kollégium szülészeti-nőgyógyászati tagozatának egy olyan minimumszáma, amely mellett még szülészeti fenn lehet tartani, egy minimális szülésszám, és ha a születések száma ez alá csökken, automatikus az, hogy ezek a szülészeti osztályok megszűnnek.

Nem történt ez itt sem másként. Vannak ágykihasználtsági adatok, vannak szükséges személyi feltételek, amelyek mellett bizonyos osztályok működhettek, és ha nincsenek ezek az ágykihasználtsági adatok, akkor nyilvánvalóan koncentráltabb ellátás mellett döntünk a betegek érdekében, hiszen akkor úgy biztosítható nekik a megfelelő szintű ellátás, ha ez máshol történik meg. Mindemellett természetesen nőgyógyászati tevékenység egynapos sebészeti ellátásként továbbra is végezhető, egyszerű belgyógyászati, sebészeti, nőgyógyászati ellátásokra ott, lakosközelségben kerül sor, egynapos sebészet és járóbeteg-ellátás formájában.

Ami a Markusovszky Kórház körmendi telephelyén megvalósuló fejlesztéseket illeti, ön először mondta, hogy nem valósulnak meg fejlesztések, majd azokat kezdte részletezni. Nem is tudom, hogy mennyire kell ezt kiegészítenem. Egymilliárd forintos beruházásra kerül sor, 24 órás sürgősségi ellátás, krónikus belgyógyászati osztály, sebészeti osztály kerül felújításra, a műtőszint átalakítása, egynapos sebészeti műtő kialakítása, illetve gépcsere, gépkorszerűsítés is megtörténik. Az aktív sebészeti osztály működtetésére, krónikus és aktív betegek ellátására, 25 szakrendelésen járóbeteg-ellátásra, gyógytornára, pszichoterápiára, bőrgyógyászati, tüdőgyógyászati és pszichiátriai rendelésre lesz lehetőség. Azt is elmondanám, hogy a mentés tekintetében is a megyében tavaly hat helyszínen új mentőkocsik kerültek beállításra, és egy új B- és egy új C-esetű rohamkocsit is kapott a megye. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Szél Bernadett, a Lehet Más a Politika képviselő asszonya, kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszteréhez: **„Közmunkásokkal szorítják le még jobban a szociális dolgozók bérét?”** címmel. Öné a szó, képviselő asszony.

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Köszönöm a szót, tisztelt elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Újabb turpisság van a kormány háza táján: ahelyett hogy

megfizetnék becsülettel az embereket, akik keményen dolgoznak, megpróbálják megint leszorítani a béreket. Most éppen a szociális dolgozók béreivel játszanak.

Ugye, nemrég jelent meg a végrehajtási rendelete annak a nyári törvénymódosításnak, amelyben két kategóriát hoztak létre a házi segítségnyújtáson belül, az egyik a személyi gondozás, a másik a szociális segítség. Sejtettük, hogy valamiben már megint törnek a fejüket. Az elsőhöz kell szakképesítés, a másodikat pedig egy gyorstalpalón el lehet végezni, és utána jóval kevesebb bérért lehet végezni ezt a munkát, konkrétan a közmunkásoknak járó fizetségért. Azt látjuk, hogy a kormánynak alapvetően két lehetősége van. Az egyik az, hogy fogja magát és tisztességgel megfizeti azokat az embereket, akik értenek hozzá, a másik pedig az, hogy letöri a béreket, közmunkásokkal gyorstalpalón elvégeztet valamilyen kurzusok után pedig a munkaerőpiacon őket alkalmazza.

Tisztán kell látni. Az önök kormányzása most már rég nem arról szól, hogy munkahelyeket próbálnának teremteni. Most a közmunkával próbálják túlélni azt a felelősséget, ami arról szólna, hogy ebben az országban most már jó ideje nem sikerült tisztességgel olyan munkahelyeket teremteni, amiből meg lehet élni. A közmunka az önök szótárában már régen nem arról szól, hogy hátrányos munkaerőpiaci helyzetű embereknek átmenetileg foglalkoztatást kínálna, sokkal inkább arról, hogy most is le fogják törni a béreket, méghozzá az amúgy is nagyon keveset kereső szociális dolgozók béreit. Ugyanis szakképzettséget és szociális érzékenységet igénylő munkákat fognak elvégeztetni olyan emberekkel, közmunkásokkal, akiknek nincs más lehetőségük, mint hogy elfogadják a felkínált munkát, különben, ha nem teszik meg, mindenfajta juttatástól elesnek.

(13.20)

Ráadásul duplán felelős a kormány, és ezt nagyon szeretném, ha mindenki tisztán látná, hogy egy olyan ágazattal teszik meg mindezt, akinek a bérei már így is a legalacsonyabbak az egész nemzetgazdaságban. Az elmúlt években gyakorlatilag a kormány többször becsapta, tehát önök becsapták ezeket az embereket, kissemmizték őket, a létminimum alatt kerestek ezek az emberek, és most még lejjebb fogják vinni a bérüket.

Tisztelt Államtitkár Úr! A visszafoglalkoztatás után most egy újabb olyan botrány kerekedik, amelyből az fog kijönni, hogy ezek az emberek *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)* még rosszabbul fognak járni a Fidesz-KDNP tevékenysége miatt. Mikor fognak valódi béremelést adni a szociális dolgozóknak? *(Taps az LMP sorai-ban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Válaszadásra megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Ház! Ön már egy hasonló témakörben egyszer nagyon csúnyán lukra futott, amikor azt állította, hogy a KLIK a közalkalmazottakat elbocsátja, és utána őket közfoglalkoztatottként foglalkoztatja tovább. *(Dr. Szél Bernadett: Miért futottam lukra? Dehogyan?)* És kiderült, hogy pont az ellenkezője igaz, hogy 800 közfoglalkoztatottból lett közalkalmazott. *(Dr. Szél Bernadett: Bizonyítékom van!)* Úgy látszik, megpróbálja ezen az új területen is elsütni ezt a korábban sajnos a valóságnak nem megfelelő vádját.

Arról már nem is beszélnék, tisztelt képviselő asszony, hogy ön közalkalmazotti bértábla, bér leszorításáról beszél. A szociális szférában közalkalmazotti bértábla szerint dolgoznak az emberek, és ön azt mondja, hogy itt bérleszorítás fog megtörténni. Ön is, remélem, hogy tudja, tisztelt képviselő asszony, és csak a retorika kedvéért felejtette el ezt a tudását, hogy bértábla szerint mindenki automatikusan kapja meg a fizetését, nem lehet semmit leszorítani ebből; nincs semmilyen mód, ami erre alkalmassá válna. Amire itt jogi lehetőséget nyújtunk, hogy a közalkalmazotti bértábla szerint kereső, ágazati bérpótlékot és bérkiegészítést is kapó szociális dolgozók mellett az alaplétszamba bele nem számító, tehát a szakmai feltételek létszámába bele nem számító társadalmi gondozókat is alkalmazhassanak, akik nem munkaviszonyban végzik a tevékenységüket, tehát teljesen eltér attól, amit a többiek végeznek ott, és mondom, nem is számít bele a szakmai követelményekbe.

A házi gondozást valóban két részre választottuk, van a szociális segítség és a személyi gondozás, de ön sem gondolja, tisztelt képviselő asszony, hogy valakinek egészségügyi végzettséget írjunk elő azért, hogy valakinek a lottószelvényét feladja vagy az ablakát lemossa. Lehet, hogy az LMP-nek ez az elképzelése, de mi úgy gondoljuk, hogy vannak olyan emberek, akik valóban szakmai végzettséggel rendelkező gondozót igényelnek, ez a megemelt kategóriája a házi segítségnyújtásnak *(Dr. Szél Bernadett közbeszól.)*, de vannak olyan, kutyasétáltatás vagy más feladatok *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)*, amiket az ellátottak ezeknek az embereknek adnak, amiknél nem szükséges egészségügyi végzettség. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Dúró Dóra, a Jobbik képviselője, kérdést kíván feltenni a nemzetgazdasági miniszterhez: **„Menjen-e a könyvek által előbbre a világ?”** címmel. Dúró Dóra képviselő asszonyt illeti a szó.

DÚRÓ DÓRA (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! A kormány folyamatosan azt kommunikálja magáról, hogy a kultúra nagy barátja, és ezt megaberuházásokkal és a látványpolitizálás különböző elemeivel igyekeznek

alátámasztani. Azonban a valóság korántsem ez, főleg, ha a magyar könyves szakma kiszolgáltatott helyzetére és szakmai ellehetetlenítésére gondolunk.

Kevesen tudják talán az itt ülő képviselők közül is, hogy rendkívüli mértékben súlyosbítja a könyvkiadók likviditási helyzetét, hogy konkrét jogszabály hiányában mindössze egy korábbi minisztériumi állásfoglalás alapján az önkormányzati hatóságok ellenőrzéseik során rendre kifogásolják a nyomdaköltség érvényesítését az iparüzési adó számításánál. Így a kiadók gyakorlatilag árbevételük után fizetnek iparüzési adót, miközben a folyamatban részt vevő nyomdák a papírköltséget, a kereskedők pedig a kiadóktól beszerzett áruk értékét figyelembe vehetik adóalap-csökkentő tételként.

Rendkívüli zavart okoz a könyvkiadók könyvelésében, adókötelezettségeik megállapításában, hogy egyszerre két állásfoglalás létezik a nyomdaköltség minősítésére. Egy belső szakmai körlevélként 2004. július 6-án keltezett APEH-állásfoglalás kimondja, hogy a nyomda a kiadó felé termékértékesítést végez, ennek bizonylata a nyomdaszámla. Ezzel ellentétes a számviteli törvény 78. § (3) bekezdésére hivatkozva kiadott 518/2010. számú pénzügyminisztériumi állásfoglalás, amely szerint a nyomdai tevékenység igénybe vett szolgáltatásnak tekinthető, és így anyagköltségként nem vonható le a könyvkiadók iparüzési adójának kiszámításakor. Ez a kiadói szakma számára elfogadhatatlan, alapvető létét veszélyeztető gyakorlat. Amennyiben ez nem változik meg sürgősen, a kilátásban lévő bírságok miatt teljes kiadók mehetnek csődbe.

Kérdezem ezért államtitkár urat, hogy milyen konkrét lépéseket kívánnak tenni a teljesen abszurd helyzet megszüntetésére és a nagy múltú és jelentős szellemi értéket hordozó magyar könyvkiadó vállalkozások megmentése érdekében. Várom érdemi válaszát. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Válaszadásra megadom a szót Tállai András államtitkár úrnak.

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Asszony! Ha valami nem politikai kérdés, úgy gondolom, hogy a helyi iparüzési adó alapjának megállapítása biztosan nem. És ez így volt eddig is, hiszen ebben a kérdésben lényegében a helyi iparüzési adó törvény megjelenése óta semmilyen változás nincsen. A szabályozás egyértelmű, és semmilyen jogszabályi hiány nincs ebben a kérdésben. Mindössze el kell olvasni két különböző törvényt. Az egyik törvény az áfatörvény és az erre való állásfoglalás, hivatkozás, amit ön mondott, 2004-es, az is helyes, és a számviteli törvény is - hiszen ez szabályozza a helyi iparüzési adó alapját - ebben a kérdésben teljesen egyértelmű.

Azt gondolom, hogy inkább el kellene olvasni a Magyar Könyvkiadók és Könyvterjesztők Egyesülete

elnökének is ezeket a jogszabályokat vagy legalábbis a szakértőinek, és az iparüzési adó bevallását ez alapján kell elkészítenie, mint ahogy egyébként húsz éve így is történik. Ha ezt megtenné, akkor, azt gondolom, hogy nem politikai nyilatkozatokat és nem valamiféle csődveszélyt említene a könyvkiadók tekintetében, hanem egy teljesen egyértelmű, az önkormányzati adóhatóságoknak is megfelelő elszámolást.

Azt javaslom egyébként ennek az úriembernek, hogy ha gondja van egy adóhatározattal, egy önkormányzati adóhatározattal, akkor inkább a jogorvoslati utat válassza, mintsem hogy megtámadja a politikát amiatt, hogy jogi szabályozási hiányosság van. Semmilyen jogi szabályozási hiányosság nincsen, és önnek is azt javaslom, hogy ez a kérdés maradjon szakmai kérdés és ne pedig politikai kérdés. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Farkas Gergely, a Jobbik képviselője, kérdést kíván feltenni az igazságügyi miniszterhez: **„Mikor szavazhatnak végre levélben azok a külföldre kényszerült magyar állampolgárok is, akiknek van magyarországi lakcíme?”** címmel. Farkas Gergely képviselő urat illeti a szó.

FARKAS GERGELY (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! A kivándorlás immár nyolc éve folyamatosan növekszik, különösen a fiatalok korcsoportjában. Egyes becslések szerint már több mint félmillió magyar állampolgár él külföldön. Több százezer külföldön élő magyar ember nem jókedvében, nem kalandvágyból vándorolt ki, hanem mert megélhetési és egzisztenciális körülménye erre kényszerítette. Ezzel együtt őket is érdekli a haza sorsa, ők is bele kívánnak szólni a magyar politikába, ez a jog őket is megilleti. A gyakorlatban azonban még sincs meg a lehetőségük erre.

Az elmúlt választások tapasztalatai szerint ugyanis egyértelmű, hogy a jelenleg hatályos választási szabályozás komoly akadályokat emel a választójog egyenlő gyakorlása előtt. A magyarországi lakcímmel rendelkező választópolgár személyesen csak súlyos anyagi és időbeli megterhelések árán tudja leadni szavazatát külföldön az adott külképviseleten vagy konzulátuson. Ez nagymértékben visszatartja őket a szavazástól.

Ez tükröződött is a rendkívül alacsony választói aktivitásban. Nagy-Britanniában becslések szerint 300 ezer magyar dolgozik, mégis a legutóbbi országgyűlési választáson mindösszesen 5373 választópolgár vett részt. A többi országban is hasonlóak az arányok.

Több százezer itthoni lakcímmel rendelkező választó él külföldön, akiknek jelenleg nincs meg a lehetőségük a postai úton történő szavazásra. Ezt a diszkriminációt elfogadhatatlannak tartjuk, ráadásul számos nemzetközi példa áll önök előtt a levélben való szavazás kiterjesztésére. Ezekben az országokban van lehetőség külhoniak számára postai úton

történő szavazásra, ilyen Olaszország, Franciaország, Németország és számos más ország is.

Tisztelt Államtitkár Úr! Kérdés, hogy a kormány fél-e a külföldre kényszerült állampolgárok szavazatainak ítéletétől, vagy talán önöket egyáltalán nem érdekli az ő sorsuk. Itt lenne az ideje, hogy világosan lássunk ebben a kérdésben. A levélben való szavazás kiterjesztése csak akarat kérdése. A nemzetközi példák előttünk állnak, és az elmúlt években láthattuk azt is, hogy amit önök igazán akartak, azt keresztül is vitték.

Mindezek alapján kérdezem államtitkár urat, hogy mikor teszik meg a szükséges módosításokat és teszik lehetővé a postai úton történő szavazást az elvándorolt honfitársaink részére is. Várom érdemi választát. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

(13.30)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Válaszadásra megadom a szót Völner Pál államtitkár úrnak.

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Az Országgyűlés ebben a kérdésben a finn szabályozást követi. A magyarországi lakcímmel rendelkező és azzal nem bíró, külföldön tartózkodó magyar állampolgárok közötti különbségtétel a szavazás módja tekintetében azért indokolt, mert ha minden választópolgár számára biztosítaná a törvény a levélben szavazás lehetőségét, az visszaélésekre adhat lehetőséget. A választópolgárok szavazás napján való külföldön tartózkodása ugyanis nem ellenőrizhető, nem lehet olyan törvényi garanciát biztosítani, amely ezt lehetővé teszi. *(Közbeszólás a Jobbik soraiban: Romániában hogy lehet?)* A hatályos szabályozás oka tehát annak felismerése volt, hogy ebben az esetben e szavazási módszerrel könnyen visszaélhetnének azok, akik a szavazás napján nem tartózkodnak külföldön, hiszen erre vonatkozóan az ellenőrzést - mint említettem - nem tudjuk elvégezni.

A megkülönböztetésnek oka, hogy az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint csak olyan választók között lehet különbséget tenni, akik homogén csoportot alkotnak. Ilyen homogén csoportot alkotnak a magyarországi lakóhellyel rendelkező, illetve nem rendelkező állampolgárok.

Ha a magyarországi lakcímmel rendelkező, de a szavazás napján külföldön tartózkodó választópolgárok részére az Országgyűlés biztosítja a levélben szavazás lehetőségét, ebben az esetben biztosítani szükséges, hogy akkor is élhessenek választójogukkal, ha a szavazás napját megelőzően még belföldön tartózkodnak, így a levélszavazás esetén biztosítani kellene azt is, hogy levélszavazatukat akár belföldön is feladhassák. A visszaélés lehetősége az országon belül élő választópolgárok viszonylag zárt közösségében nagyobb eséllyel vetődik fel, mint a külföldön élő választópolgároknál, akik a világban szétszórta-

élnek. Ezért az Országgyűlés a hatályos szabályozás megalkotásakor elvetette azt, hogy a lakcímmel rendelkező választópolgárok is szavazhassanak levélben, és nem változtatta meg a 2004 óta hatályos szabályozást. A Velencei Bizottság álláspontja szerint ez a szabályozás elfogadható. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Áttérünk az **azonnali kérdések és válaszok** napirendi pontra.

Tisztelt Országgyűlés! Harangozó Tamás, a Magyar Szocialista Párt képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnök úrhoz: „Szegényre lopott ország, avagy kinek a rokonát tisztelhetjük a törvénymódosítások mögött?” címmel. A válaszádsra a miniszterelnök úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt Rogán Antal miniszter urat jelölte ki. Kérdezem Harangozó Tamás képviselő urat, elfogadja-e a válaszadó személyét.

DR. HARANGOZÓ TAMÁS (MSZP): Tisztelt Elnök Úr! Én még bízom benne, hogy a miniszterelnök úr lesz olyan bátor, kilibben a függöny mögül, és válaszolni fog a kérdésemre, mert a kérdésem személy szerint neki szól.

ELNÖK: Tehát akkor **nem fogadja el** Rogán Antal miniszter urat, akit kijelölt a válaszádsra. Köszönöm szépen. Haladunk tovább.

Tisztelt Országgyűlés! Gógös Zoltán, a Magyar Szocialista Párt képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnök úrhoz: „Számíthatnak-e önre a pápaiak, miniszterelnök úr?” címmel. A miniszterelnök úr halaszthatatlan közfeladata ellátása miatt válaszádsra Rogán Antal miniszter urat jelölte ki. Kérdezem Gógös Zoltán képviselő urat, elfogadja-e a válaszadó személyét.

GÓGÖS ZOLTÁN (MSZP): Köszönöm, elnök úr, **nem**, mert egy másfél évvel elkezdtünk ebben egy polémiát, azt szeretném folytatni a miniszterelnök úrral. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Lukács Zoltán, a Magyar Szocialista Párt képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a nemzetgazdasági miniszterhez: „**Fizessenek végre az embereknek**” címmel. Lukács Zoltán képviselő urat illeti a szó.

LUKÁCS ZOLTÁN (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Tisztelt Ház! Most már egy ideje borzolja a kedélyeket az országban az a példátlan eset, hogy közalkalmazottak százai nem jutottak idejében a munkabérükhöz. Azt gondolom, hogy az utóbbi évtizedekben erre nem nagyon volt példa, hogy egy kormány annyira el volt foglalva azzal, hogy kiépítse a lopáslapú kormányzást, hogy közben elfelejtették kifizetni a fizetéseket a közal-

kalmazottaknak. Százezrek várták idejében a fizetésüket az egészségügyben, a rendvédelemben, a hivatalokban, és nem kapták meg azt. Én azt gondolom, hogy ez példátlan, és ennek a felelőseit meg kell keresni.

Én azt kérdezem a miniszter úrtól, hogy kik azok, akik felelősek azért, hogy közalkalmazottak százezrei hiába várták a fizetésüket Magyarországon. Kinek a zsebébe folynak be a ki nem fizetett fizetések kamatai? A felelős kormánytagok vállalják-e ezért a felelősséget? Illetve a hozzá tartozó tárcáknál kiderítették-e már a felelősséget, és a felelősök felelősségre vonása vajon meddig késik? Azt is meg szeretném kérdezni, hogy akkor is ilyen sokáig késtek volna-e ezek a bérek, ha mondjuk, a felelős tárcák vezetőinek a saját vagyonukkal kellett volna helytállni ezekért az ügyekért.

Tisztelt Miniszter Úr! Ezek a családok nem állnak úgy, hogy akár egy vagy két hetet is ellegyenek a fizetésük nélkül. Ezek a családok ma Magyarországon sajnos az egyik fizetéstől a másikig élnek, és önök óriási zavart és nehézséget okoztak ezeknek a családoknak azzal, hogy képtelenek voltak arra az egyszerű feladatra, hogy időben kifizessék ezeknek a közalkalmazottaknak a fizetésüket. Azt kérem, hogy ezt azonnal pótolják, és azt is kérem, hogy a felelősöket állapítsák meg, és ők vállalják is a felelősséget ezért a hibáért. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Válaszadásra megadom a szót Varga Mihály miniszter úrnak.

VARGA MIHÁLY nemzetgazdasági miniszter: Köszönöm a szót, elnök úr. *(Zaj. - Az elnök csenget.)* Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársam! Abban önnel természetesen egyetértek, hogy mindenkinek meg kell kapnia tisztességesen a bért, lehetőleg az adott jogszabályokat betartva, határidőre. A Kincstár az elmúlt években ezt a munkát végezte el, és ezt a munkát végzi a jövőben is. Hadd tájékoztassam önt arról, hogy egy-egy hónapban a legutóbbi adatok szerint 849 270 fő fizetését számfejtik intézményekkel együtt a Kincstárban. A Kincstárhoz tartozik 12 895 intézmény, amelynek a számfejtését részben el kell végeznie. Azt gondolom, ahhoz, hogy megértsük azt a problémát, amit ön fölvetett, innen kell kiindulnunk.

A Kincstár rendszere 2001 óta változatlan. Az elmúlt években egy olyan fejlesztést indítottunk el, amely ezt a számviteli rendszert átállítja egy olyan informatikai rendszerre, amely megfelel a kor követelményének. Ez az átállítás november hónapban megtörtént. November 5-e és 16-a között ez az átállítás megtörtént. A Kincstár ennek megfelelően már a november havi béreket is számfejtette a hó végétével, és ezeket az adatállományokat december 2-ig megküldte ennek a több mint 12 ezer intézménynek. Ettől a pillanattól kezdve az intézményeken múlik,

hogy a kifizetéseket milyen ütemben valósítják meg. Nyilván egy utóellenőrzést végeznek ebben az adatállományban, de amikor ez megtörténik, az utalást meg kell tenniük.

Amikor pénteken az ön által felvetett hír megjelent, azonnal intézkedtem, hogy a Kincstár minden egyes bejelentést vizsgáljon meg. Ez alapján tájékoztatom a tisztelt Házat, hogy péntektől elkezdve egészen ma reggelig 21 bejelentés érkezett, ebből a 21 bejelentésből 15 volt értékelhető. A kincstári kollégák megnézték ennek a 15 bejelentésnek a lényegét. A KLIK esetében történt olyan, hogy egy későbbi számfejtés miatt a mai napon kapták meg a dolgozók a pénzüket, de egyébként minden intézményben a kifizetés a szükséges határidőkre megtörtént. Kérem képviselő urat tájékoztatásom tudomásulvételére. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Viszonzás illeti meg a képviselő urat.

LUKÁCS ZOLTÁN (MSZP): Miniszter úr, az, hogy több százezer emberből, aki pórul járt önök miatt, összesen 21 fordult önökhöz, mutatja az önök irányába megnyilvánuló bizalmát a közszférának. Azt kell megértenie, miniszter úr, ön megértést kér tőlem; tőlem kérhet megértést, csak ezek a családok rendkívül nehéz helyzetben vannak ma is. Ezek a családok nem tudnak egy-két hetet sem meglenni a fizetésük nélkül, főleg az ünnepek előtt. Ezeknek a családoknak arra kell a pénz, hogy kifizessék a gyerekeknek az óvodát, hogy befizessék az étkezést, hogy kifizessék a telefonszámlát vagy kifizessék a villanyszámlát. Ha ezeket ők nem teszik meg, akkor konkrétan kár éri őket, hiszen késedelmi kamatot is kell fizetni.

Még egyszer azt kérem önöktől, hogy egyfelől figyeljenek oda arra, hogy ne működjenek annyira jól azok az átalakítások, hogy az emberek ne kapják meg a fizetésüket, működjenek csak olyan rosszul, ahogy eddig, amikor megkapták a fizetésüket. Azt is szeretném kérni, hogy a felelősöket és az ő felelősségre vonásukat is szeretnénk látni. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

(13.40)

ELNÖK: Köszönöm szépen. A viszonzás megilleti a miniszter urat is.

VARGA MIHÁLY nemzetgazdasági miniszter: Tisztelt Képviselő Úr! Én úgy látom, hogy nem figyelte a válaszomra, ezért meg kell ismételnem önnek. Ami bejelentés hozzánk érkezett, és ami nem a Kincstáron működik, még egyszer hangsúlyozom, hanem az intézményeken, azokat kivizsgáltattuk. Ezeknél az intézményeknél a fizetések átutalása megtörtént.

Ahol ilyen problémát láttunk, az a KLIK rendszere, és van egy-két olyan intézmény, ahol egyébként a

december 5-ei helyett december 10-ei határidővel történnek meg a kifizetések. Tehát azt tudom önnek mondani, hogy azt a rémhírterjesztést, amit eddig csinált, fejezze be. Rémhírterjesztésből ötös, kitűnő, de valóságismeretből elégtelen az, amire ön vizsgázott az elmúlt napokban. Az emberek megkapják a fizetésüket. *(Zaj az MSZP padsoraiból. - Lukács Zoltán: Nem kapták meg! - Tállai András: Megkapták! Hiába dumálsz! Duma!)* Azon dolgozunk a Kincstárral, hogy ahol bármilyen technikai probléma felmerül, ezt kijavítsuk.

Azt kérem öntől, még egyszer mondom, fejezze be a rémhírterjesztést! Köszönöm szépen. *(Taps a kormányzó pártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, miniszter úr. Tisztelt Országgyűlés! Vona Gábor, a Jobbik képviselője, frakcióvezető úr, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnöknek: „Terítsük ki a kártyákat! Mítől gazdagodik a miniszterelnök környezete?” címmel. A miniszterelnök úr válaszára Rogán Antal miniszter urat jelölte ki. Megkérdezem, elfogadja-e a válaszadó személyét.

VONA GÁBOR (Jobbik): Csábító az ajánlat, de ezt a vitát a **miniszterelnök** úrral kezdtem, és vele is **szeretném folytatni**. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Magyar Zoltán, a Jobbik képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnök úrhoz: „Önöknek bármilyen árat megér a haverok kiszolgálása?” címmel. A miniszterelnök úr válaszára Rogán Antal miniszter urat jelölte ki. Kérdezem a képviselő urat, elfogadja-e a válaszadó személyét.

MAGYAR ZOLTÁN (Jobbik): Köszönöm a lehetőséget, elnök úr, de az ügy fontosságára való tekintettel **megvárnám a miniszterelnök urat**. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Mirkóczki Ádám, a Jobbik képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnök úrhoz: „Meddig tűri még?” címmel. Tájékoztatom a tisztelt Országgyűlést, hogy az Országgyűlésről szóló... - *(Jelzésre:)* Igen, itt egy hosszú szöveg következik, de nem vagyok köteles felolvasni. *(Derűtség.)* A miniszterelnök úr válaszára Rogán Antal miniszter urat kérte meg. Megkérdezem, elfogadja-e a válaszadó személyét.

MIRKÓCZKI ÁDÁM (Jobbik): Tisztelettel **megvárnám a miniszterelnök urat**. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. *(Dr. Bárándy Gergegy: Most jön az a rész!)* Tisztelt Országgyűlés! Volner János, a Jobbik képviselője, azonnali kérdést

kíván feltenni a miniszterelnök úrhoz: „**Miért mindig Orbán Viktor barátai viszik el a zsíros állami és önkormányzati üzleteket? Milyen véletlennek köszönhető ez?**” címmel. A miniszterelnök úr elindult... *(Orbán Viktor belép az ülésrembe.)* - a következő pillanatban már be is lépett. Úgyhogy megadom a szót Volner János képviselő úrnak, hogy a kérdését feltegye.

VOLNER JÁNOS (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Miniszterelnök Úr! Jobban örültünk volna, hogyha a Jobbik több képviselője, aki önnek címezte a kérdését, meg tudta volna a miniszterelnök urat szólítani, de örülök, hogy legalább nekem sikerült ez.

Miniszterelnök Úr! Fideszes barátaink, ismerőseink nekünk is vannak, többen közülük egyébként azóta már Jobbik-szavazók lettek. *(Derűtség a Jobbik padsoraiból. - Dr. Rétvári Bence: Hármát mondjál!)* De mégiscsak látni lehet egy olyan tendenciát, hogy azok az emberek, akik egyébként önt nagyon kedvelik, önt nagyon respektálják, őszintén tisztelik, elmondják azt, hogy igen, ők is olvassák rendszeresen azokat a médiát megjárt híreket, amikben az szerepel, hogy különböző fideszes politikusok, fideszes politikusok barátai, családtagjai vagy éppen gazdasági érdekeltségei folyamatosan valahogy abból gazdagodnak meg és abból válnak többszörös milliárdossá, hogy az állammal vagy az önkormányzatokkal rendkívül jó, rendkívül jövedelmező szerződéseket tudnak kötni. Amikor ezeket az embereket szembeesítjük azzal, hogy kormányzati szinten zajlanak ezek a folyamatok, akkor rendszeresen azt mondják, hogy de nyilván a miniszterelnök úr ezekről a dolgokról nem tud, mert mindenhol van olyan, hogy a politikusok visszaélnek a hatalmukkal, a saját maguk vagy a barátaik zsebébe tömik, de a miniszterelnök úr erről nem tud. Akkor, amikor a miniszterelnök urat itt nemrég Vona Gábor megkérdezte az Országgyűlésben, hogy azok az emberek, akik az ön közvetlen környezetében dolgoznak, és hasonló módon jutnak hozzá rendkívül nagy összeghez, milliárdosok - Garancsi Tibor *(sic!)*, Mészáros Lőrinc, Andy Vajna *(Derűtség a kormányzó pártok padsoraiból.)*, és még folytathatnánk -, olyan emberek, akikkel ön rendszeresen találkozik, rendszeresen jó kapcsolatot ápol, vajon tűzbe tenné-e értük a kezét?

Illetve a miniszterelnök urat kérdezem most itt, a nyilvánosság előtt, hogy vajon ez, hogy folyamatosan az ön közvetlen környezetéből kerülnek ki ezek az emberek, a véletlen műve, vagy pedig van benne valami segítség is. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Válaszára megadom a szót Orbán Viktor miniszterelnök úrnak.

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt képviselőtársamnak azt az ajánlatomat ismétlem meg, amit már korábban meg-

tettem, de nem nagyon élt vele, hogy ezen a szinten, ahogy ön beszél a gazdaság és a politika összefüggéseiről, így csak vádaskodásnak lehet érteni, amit mond. Kérem tisztelettel, konkrét ügy, konkrét eset, konkrét jogsértés, konkrét visszaélés, és az állam erre felhatalmazott szervei ezeket mind el fogják bírálni és ki fogják vizsgálni. *(Dr. Harangozó Tamás: Ez az!)*

Az én álláspontom ebben az ügyben közismert. Nem foglalkozom üzleti ügyekkel; nem engedem, hogy a kormány döntését üzleti magánérdekek befolyásolják. Az üzleti ügyekkel önök foglalkoznak itt a parlamentben, önök hozzák ezeket ide valamilyen rejtélyes okból. Nyilván van ennek politikai oka. Részben fel is vannak biztatva erre, hogyha *(Dr. Harangozó Tamás: Juj!)* viszonzhatom a vádaskodását. Én azt gondolom, hogy a kormányon azt lehet számon kérni, és ezt kérik is számon, hogy minden konkrét ügyben a magyar emberek érdekének megfelelő döntést hozzon. Ezt a felelősséget vállaljuk; ezt az erkölcsi mércét vállaljuk; ezt a követelményt vállaljuk, és eszerint fogunk eljárni a jövőben is. Minden más általános felvetést legjobb esetben is pártpolitikailag motivált vádaskodásnak kell tekintelnünk. *(Taps a kormányzó pártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, miniszterelnök úr. Viszonzás megilleti a képviselő urat.

VOLNER JÁNOS (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Miniszterelnök Úr! Én azt gondolom, hogy több konkrétummal találkozhatott volna ön is, hogyha ezeket a kérdéseket nem a függöny előtt hallgatja végig, hanem ide bejön az ülésterembe, és lehetőséget ad a Jobbik képviselőinek arra, hogy feltehesék ezeket a konkrét kérdéseket. *(Közbeszólás a kormányzó pártok padsoraiból: Jaj!)*

Én mindenesetre egyet látok, miniszterelnök úr, hogy ön megint nem válaszolt erre, holott a nyilvánosság, én úgy gondolom, joggal vár választ, és hozzáteszem: az önt tisztelő emberek is joggal várnak választ arra, hogy mondja meg, miniszterelnök úr, hogy miért pont az ön közvetlen környezetéből kerülnek ki ezek az emberek folyamatosan. Miért van az, hogy a Fideszhez köthető milliárdosok gyakorlatilag kivétel nélkül abból szerzik a vagyonukat, a sok milliárdjukat, hogy az állammal vagy az önkormányzatokkal, amelyek fideszes vezetés alatt állnak, jó üzleteket tudnak kötni? Mert, miniszterelnök úr, ez nem lehet a magyar gazdasági kilábalás kulcsa, hogy jó üzleteket köt a kormányfő közvetlen környezete az állammal és az önkormányzatokkal. Ebből nem lesz semmi, ebből egy banánköztársaság lesz Közép-Európában, nem pedig magyar *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret lejártát.)* felemelkedés. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. A viszonzás megilleti a miniszterelnök urat is.

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Súlyos föltételezések ezek, tisztelt alelnök úr. Én csak annyit szeretnék mondani önnek viszonzásképpen, hogy önök még kormányon sem voltak – nincsenek –, máris sikerült belekeveredniük az ország legsúlyosabb pártfinanszírozási korrupciós ügyébe, amely Kovács Béla néven vált híressé.

Másfelől, ha valaki, akkor ön pontosan tudja, hogy van az ön frakciójában olyan ember, aki az ország legnagyobb cégtemetőjéhez köthető. Még nem is kormányoztak, már nyakig vannak az ügyekben. Egyedülálló bravúrt hajtottak végre. Mi lenne, ha még kormányoznának is?

Ezért arra kérem önöket, hogy legyenek óvatosabbak, fogalmazzanak konkrétan. Ha kifogásuk, felvetésük, jogszabálysértésről tudomásuk van, megfelelő formában, megfelelő helyen tegyék meg. Egyébként pedig mindig állok rendelkezésükre, úgy, ahogy egyébként azt a törvények és a Házsabály előírja. Ezért örülök, hogy önnek most válaszolhattam. *(Taps a kormányzó pártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterelnök úr. Mielőtt feltenném a következő azonnali kérdést, megkérdezem az LMP két képviselőjétől, hogy ki fogja majd kérdezni, Sallai Benedek képviselő úr vagy Schmuck Erzsébet... - őt nem látom. *(Sallai R. Benedek jelzésére:)* Jó. Tisztelt Országgyűlés! Sallai R. Benedek és Schmuck Erzsébet *(Moraj a teremben.)*, az LMP képviselői azonnali kérdést kívánnak feltenni a miniszterelnök úrhoz: **„A Fidesz-kormányzás alatt fog a magyar föld külföldi kézbe kerülni?”** címmel. Sallai Benedek képviselő urat illeti a szó. *(Balla György: Ahogy szoktad!)*

(13.50)

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Balla igazgató úr kérésének megfelelően igyekszem úgy beszélni, hogy ő is megértse. Ennek megfelelően a miniszterelnök urat tisztelettel kérdezném azzal kapcsolatban, hogy talán értesült róla, hogy többünknek vannak komoly aggályai a magyar termőföld értékesítésével kapcsolatban. Kíváncsi lennék néhány állítással kapcsolatos véleményére. Mondom az állításokat.

1. „Mondjuk el a kisgazdáknak, hogy emlékezzenek vissza, hogy '97-ben csak 200 ezer aláírás összegyűjtésével egy népszavazási kezdeményezéssel tudtuk megakadályozni, hogy az akkori MSZP-SZDSZ-kormány külföldiek kezére adja a magyar termőföldet. Ez a veszély ma újra ott kopogtat a gazdák ajtaján.”

2. „Jóformán nincs olyan, aki ne értene egyet azzal, hogy szükségünk van a nemzeti vagyon, azon belül a magyar termőföld és vízkészlet alkotmányos védelmére. A magyarok minden eddiginél hangosabban, határozottabban megüzenték, hogy Magyarország nem eladó.”

3. „A magyar állam tulajdonában lévő termőföldek gyarapításának kérdése nemzeti érdek, amelyet a vidék lakosságáért és a termőföld megvédéséért megvalósítunk a földforgalmi törvényben. Ezért ragszkodnunk kell a földforgalmi törvény szabályozása ezen rendelkezéseihez, hiszen ez lesz az eszköz, hogy bővítsük az állami vagyont, amivel fejlődést és gyarapodást hozhatunk a magyar vidéknek.”

4. S végül az utolsó: „Szeretném önöket megnyugtatni, hogy a magyar föld jövője nem függ a Brüsszelben esedékes döntéstől, ez csak és kizárólag tőlünk függ, és elmondhatom önöknek, hogy önök biztosak lehetnek abban, hogy amíg a Fidesz kormányon lesz és abban az én munkám ott lesz, addig Magyarországon külföldiek, akármit is döntenek Brüsszelben, itt soha termőföldet nem fognak vásárolni.”

Ezzel a négy állítással kapcsolatban kérdezném tisztelettel, hogy mi a miniszterelnök úr véleménye, esetleg egyetért-e ezekkel az állításokkal, vagy nem tud egyetérteni ezekkel. Várom tisztelettel ez ügyben a válaszát. Köszönöm szépen. *(Taps az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Megadom a szót válaszára Orbán Viktor miniszterelnök úrnak.

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Mindegyik állítást tartom. *(Taps a kormánypárti padosorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Viszonzásom illeti meg a képviselő urat.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Ezt köszönettel elfogadom. Tájékoztatom a miniszterelnök urat, hogy az egyik állítás az enyém volt, és csak három volt az öné *(Derűltég és taps az LMP soraiban.)*, de örülök, hogy azt is tartja. *(Moraj és közbeszólások a Fidesz soraiból: Azt mondta, hogy a sajátját tartja! - Nagy zaj.)* Ennek megfelelően, ha az eladással kapcsolatos törekvések visszavonása tekintetében egyetértünk, nagyon-nagyon örülök neki, és mindenképpen kérném, hogy a kormányzat cselekvési tevékenységében is ennek megfelelően járjon el, hiszen addig nem volt veszélyben Magyarország illetén módon, amíg most a termőföld-privatizációt a kormányzat meg nem kezdte.

Amennyiben egyetért az összes állítással, kérem, hogy a termőföld-privatizációt leállítani szíveskedjen, hiszen mint az látható, alapjaiban, céljaiban megbukott, kis gazdálkodók nem tudnak érdemben részt venni, az árverések nem nyilvánosak *(Felzúdulás és közbeszólások a Fidesz soraiból: Nyilvánosak! Hogy ne lennének nyilvánosak?)*, alapvetően a külföldiek *(Moraj és közbeszólások a Fidesz soraiból: Nem igaz!)*, alapvetően a tagállambeliek földhöz juthatnak, és ennek megfelelően a céljait nem tudja elérni.

Tisztelettel várnám ez ügyben a döntését, hogy fenntartja-e az állítását. Köszönöm szépen. *(Taps az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. A viszonzásom illeti a miniszterelnök urat is.

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Engedje meg, hogy csak kitarssak az álláspontom mellett, tehát a földügyben tett minden állításunkat tartjuk.

Ami az ön által elmondott két tényállítást illeti, nekem ellentétes információim vannak. Ön először azt állítja, hogy nem nyilvánosak az árverések. Mi úgy tudjuk, hogy nyilvánosak. Másodsorban azt mondja, hogy a kis- és közepes gazdák nem jutnak hozzá a földhöz. A számokból kiderül, hogy dehogyan, hiszen az árverések nyertesei elsősorban ők.

Ami a külföldiek ügyét illeti, van ugyan, nem több, mint 9 olyan állampolgár, aki árverésen győztes lett, de ez nem jelenti azt, hogy meg is vásárolhatják a földet. Erről majd beszéljünk akkor, ha az egész folyamat a végére ért! *(Taps a kormánypárti padosorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, miniszterelnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Kovács Sándor, a Fidesz képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszteréhez: **„Mennyi pénzt vettek ki a szocialisták Csillebércből?”** címmel. A miniszter úr Rétvári Bence államtitkár urat jelölte ki a válaszára. Kérdezem képviselő urat, hogy elfogadja-e a válaszadó személyét. *(Jelzésre:)* Igen, öné a szó, Kovács Sándor képviselő úr.

KOVÁCS SÁNDOR (Fidesz): Köszönöm szépen, Tisztelt Elnök Úr! *(Zaj. - Az elnök csenget.)* Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Mint ismert, a Fővárosi Ítéltábla november 4-én pontot tett egy rendszerváltás korabeli ügyre, ugyanis a szétlopott KISZ-vagyonról megállapították, hogy a Magyar Úttörők Szövetségének ajándékozott Csillebérc nem volt ajándékozás, mert nem volt, aki ajándékozzon, hiszen két hónappal a KISZ megszűnése után a Demisznak álcázott új forma, amit már akkor Gyurcsány Ferenc és Varju László neve is fémjelzett, próbálta ezt jogutódként megtenni. A bíróság jogerősen megállapította, hogy nem volt. De érdekesség ebben az ügyben, hogy 2004-ben fel is függesztette a bíróság a pert, és csak 2011-ben indította újra. Úgyhogy nagyon furcsa.

Mindezek alapján azt gondolom, kérdéses, hogy Rác, mondjuk úgy, főúttörő hogyan adhatta el unokatestvérének azt a 95 milliós vadászházat - amiről abban az időben 95 milliós értékbecslése volt - 14 millió forintért 50 százalékban egy olyan kft.-nek, amiben 50 százalékban az unokatestvére volt tulajdonos, a másik 50 százalékban egy azóta meghalt kínai, akinek a részéről érdekes módon Varju Lászlóné, Varju László felesége volt megbízva az ügyletek kezelésével és a borítékok átvételével egy ilyen ügyben.

Érdekes még, hogy a KISZ - nem létezően - az akkori állami OTP-től még hitelt is vett fel, és ez sem lett visszafizetve. Államtitkár úr, ez évente 170-200 millió forint bevételt hozott annak a cégnek, akik

jogtalanul használták ezt az úttörőtábor. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)* Kérem, válaszoljon arra a kérdésre, hogy mennyit, hány bőrt húztak le *(Az elnök ismét csenget.)*, hogyan fosztották ki ezt az értékes vagyont. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Válaszadásra megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Arra az alapkérdésre, hogy mennyi pénzt vettek ki a szocialisták Csillebércből: amennyihez hozzáérték, körülbelül azt láthatjuk, ez volt a szándék. Ismerjük a régi mondást, hogy az úttörő nem lop, csak szerez. Azt hiszem, a csillebéri tábor esetében is így van ez.

Őn is mondta, hogy rendkívül gyanús körülmények között került egyáltalán a Magyar Úttörők Szövetségéhez: az utolsó nap jegyezte be a földhivatal, amikor még be lehetett ilyen módon jegyezni; egy már két hónapja nem létező szervezet adta oda az úttörőszövetségnek; és 25 évig jogtalanul, a magyar bíróság kimondta jogerősen, hogy jogtalanul, a jogszabályok megsértésével hasznosította ezt a Magyar Úttörők Szövetsége.

Az az egyik kérdés, hogy mennyit vittek el ebből a szocialisták - de kik elől vették el? 1200-1500 gyermek üdültetésére biztosítana vagy biztosított volna lehetőséget 25 éven keresztül a Csillebéri Úttörőtábor, ehhez képest fizetős szolgáltatásként kínálták fel azt csapatépítőkre, kínálták fel legénybúcsúkra, kínálták fel szálláshelyként, sőt adott esetben szocialista képviselőknek ingyen szálláshelyként kínálták fel, miközben a szocialisták a költségtérítést a szállásra felvették. Ismerjük Nyakó Istvánék esetét a több mint 30 millió forintos költségtérítésükkel kapcsolatban.

Nagy Nóra, a Magyar Szocialista Párt egykori elnökségi tagja, korábbi országgyűlési képviselője a legutóbbi időkig vezeti azt az üzemeltető kft.-t, amely évről évre 170 és 210 millió forint közötti összeget termel ki a csillebéri táborból, és ki tudja még, hogy mennyi szocialista háttérbázisa ez, legyen szó akár ingyenes üdültetésről, hiszen amikor a szocialisták voltak hatalmon Budapesten is és országosan is, akkor ingyen adott a BKV buszokat azért, hogy szocialista képviselők ingyen vihessenek üdülni oda gyerekeket a saját választókerületükből. Ennek az értékét a következő hónapok vagy évek feladata felmérni, hogy ez mit jelentett, és miért nem a magyar gyerekek, hanem a szocialistákhoz köthető politikusok élvezték a hasznát a csillebéri tábornak 25 éven keresztül jogtalanul.

Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Egyperces viszonzásra van lehetősége Kovács Sándor képviselő úrnak.

KOVÁCS SÁNDOR (Fidesz): Köszönöm szépen. Államtitkár úr, azt gondolom, hogy ha ezt a 25 évet beszorozzuk ezzel a 200 millió/körülbelüli éves számmal, akkor ez több mint 5 milliárd forint. Ha ezt hozzávesszük az előbb említett, OTP-től felvett hitelhez, annak kamatát és a vissza nem fizetéssel járó kötelezettséget, az állam akar-e foglalkozni ennek a pénznek a behajtásával, akar-e foglalkozni azzal, hogy a Nyakó házaspár, ahogy hallottuk, minden fillérért lehajolt, buszokat kértek a BKV-tól, 10 milliókat nyertek a gyerekek üdültetésére, és ehelyett piaci alapon üdültették, illetve adták el a szolgáltatásokat. Tehát summa summarum, ez a több mint 5 milliárd forintos „egyéb bevétel”, ami őket gazdagította, az államnak feladata-e, hogy megpróbáljuk ezt visszaszerezni, és valóban a gyerekek, az 1200-1500 gyerek üdültetésére fordítani. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

(14.00)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Viszonzásra van lehetősége az államtitkár úrnak.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen. A bíróság jogilag visszaadta a tábor a magyar fiataloknak a magyar államon keresztül, de szükséges, hogy az ott lévő szocialista politikusok adják vissza természetben is ezt, és minél hamarabb magyar fiatalok üdülhessenek ott.

Tudjuk, hogy hogyan bántak a közvagyonnal, a rájuk bízott, egykori közösségi vagyonnal az ott lévő szocialisták, tudjuk, hogy a vadászházat, amit őn is mondották, egy 95 millió forintos értéket 14,2 millió forintért adták el, ebből aztán büntetőügy keletkezett és jogerős elítélés. Tudjuk azt, hogy 2000-ben az egész területet eladták, nemcsak a sarkát, nemcsak a vadászházat. Tudjuk azt, hogy ha ezek meghiúsultak volna, ha a belföldi eladás, ha az offshore-tulajdonban levő cégnek való eladás is meghiúsul, egy harmadik módot is kitaláltak a köztulajdonnak a kijátszására: beletették az úttörőszövetség alapszabályába, hogy ha megszűnik az úttörőszövetség, akkor ezt a 4,5 hektáros vagyont egy alapítványnak kell vinnie, egy olyan alapítványnak, amelynek a vezetője az MSZP egykori pártigazgatója. Így akarták a szocialisták a köztulajdont magántulajdonba átfordítani, ingyen. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Vejkey Imre, a Kereszténydemokrata Néppárt képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a nemzeti fejlesztési miniszterhez: **„Közös felelőségünk a kiszolgáltatott fogyasztók, különösen a nyugdíjasok védelme. Mit tesz a Kormány azért, hogy ne csapják be az embereket az árubemutatókon?”** címmel. A miniszter úr válaszára Fónagy Jánost...? Bocsánat, Seszták

Miklós miniszter úr jelen van, ő fog majd válaszolni. Öné a szó, Vejkey képviselő úr.

DR. VEJKEY IMRE (KDNP): Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Miniszter Úr! Az elmúlt időszakban igen sok szó esett az árubemutatóval egybekötött termékértékesítésekről. Jellemzően ezeken az árubemutatókon az idősebb korosztály, a nyugdíjasok vesznek részt. Sajnálatos módon számos vállalkozás kifejezetten az ilyen kiszolgáltatott vásárlói kör megtévesztésére, megkárosítására rendezkedett be. A Fogyasztóvédelmi Hatóság 2013-2014. évi vizsgálati eredményei egyaránt azt mutatják, hogy az esetek több mint 60 százalékában történt valamiféle jogsértés. A vizsgálat alá vont bemutatók több mint 50 százalékában történt valamilyen tisztességtelennek minősülő kereskedelmi gyakorlat.

Az Országgyűlés 2015. december 1-jén elfogadta a KDNP országgyűlési képviselői által benyújtott törvényjavaslatot, amely szigorú keretek közé szorítja az ilyen tevékenységeket végző cégek működését. A rendelkezések azt célozzák, hogy a terméket értékesítő cégek ne tudjanak eltűnni, a fogyasztók el tudják őket érni a vásárlást követően is, és a vevők a gyakorlatban is élni tudjanak elállási jogukkal. A jövőben tilos lesz az árubemutatóval egybekötött termékértékesítés során pénzügyi szolgáltatást nyújtani. A gyakorlat ugyanis azt mutatta, hogy a fogyasztók általában nem rendelkeztek megfelelő anyagi erővel a termékbemutatókon kínált fogyasztási cikkek megvásárlásához, ezért a szervezők fogyasztási hitelek is közvetítettek részükre.

A fentiekkel összefüggésben kérdezem tisztelt miniszter urat: mit vár a kormány a KDNP országgyűlési képviselői által benyújtott és elfogadott törvény szigorú rendelkezéseinek gyakorlatban történő alkalmazásától? Továbbá a Fogyasztóvédelmi Hatóság tervez-e vizsgálatot kifejezetten az árubemutatóval egybekötött termékértékesítések ellenőrzésére? Várom miniszter úr megtisztelő válaszát. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Válaszadásra megadom a szót Seszták Miklós miniszter úrnak.

DR. SESZTÁK MIKLÓS nemzeti fejlesztési miniszter: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Képviselő Úr! Országgyűlés! Az idén az Országgyűlés két olyan törvényt fogadott el, amely a képviselő úr által felvetett témát pozitív irányban próbálja befolyásolni.

Az egyik a már december 1-jén elfogadott törvényjavaslat. Engedje meg nekem, hogy kiemeljek három olyan elemet, amellyel mindenképp megpróbáljuk visszaszorítani a már-már legnagyobb csalárdságban a gyanútlan nyugdíjasok becsapására szerveződött vállalkozásokat. Az első: kötelező lesz ügyfélszolgálatot fenntartani a hét minden napján, és ezek közül egy olyan nap lesz, amikor a délutáni, illetve az esti órákban is köteles lesz fenntartani az ilyen vállalkozás az ügyfélszolgálatot. Ezzel azt kí-

vánjuk biztosítani, hogy bármikor, aki elállni kíván a jogügylettől, azt meg tudja tenni, hiszen a legtöbbször ezek elbújtak, eltűntek, nem lehetett elérni ezeket a vállalkozásokat.

A másik: tilos lesz az árubemutatóval egybekötött termékértékesítéshez kapcsolódó ajándék és árengedmény adása, és ezeket nem lehet reklámozni ingyenes újságokban. És ezen kívül, amit ön is említett, nem lehet hitelt adni, áruhitelt ezeket a bemutatókon eladott termékekre. Ezenkívül van még egy érdekes dolog: biztosítani kell a résztvevőknek a hazautazást akkor is, ha nem vásárolt. Hiszen legtöbbször azt mondták, ha nem veszel, nem tudsz hazamenni, és ezért belekényszerítették a nyugdíjasokat. Kérdezte, hogy mit tesz a fogyasztóvédelem. Hál' istennek, a törvény által adott lehetőségünk most már, hogy ne tudjanak kibújni ezek a vállalkozások a Fogyasztóvédelmi Hatóság eljárásai alól, kötelezővé tettük a békéltető testületi eljárásban való részvételt, és igenis határozottan tudom állítani, hogy 2016-ban komoly fogyasztóvédelmi eljárások tudnak indulni. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, miniszter úr. Egyperces viszonzválaszra van lehetősége Vejkey képviselő úrnak.

DR. VEJKEY IMRE (KDNP): Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Miniszter Úr! Köszönöm megtisztelő válaszát. Az árubemutatókon történt értékesítések során sajnos a jogsértések valóban rendkívül elburjánzottak, a tisztességtelennek minősülő kereskedelmi gyakorlattal együtt. Ezért volt szükség a vonatkozó törvény kétszeri szigorítására is, ahogy miniszter úr is mondta, legutoljára decemberben, ugyanis az árubemutatóval egybekötött termékértékesítések során az ügylet specifikumából adódóan a fogyasztók fokozott védelmet igényeltek, amely fokozott védelem, most már miniszter úr válaszából is kitűnően nemcsak törvényileg, hanem a végrehajtás során a gyakorlat oldaláról is biztosított.

Még egyszer köszönöm miniszter úr válaszát. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Egyperces lehetősége van a viszonzválaszra miniszter úrnak.

DR. SESZTÁK MIKLÓS nemzeti fejlesztési miniszter: Köszönöm a szót ismételtén. Egy dologra szeretném felhívni mindenkinek a figyelmét, főleg, akinek a rokonai között elesettek lehetnek. Fontos, hogy a hatálybalépés 2016. január 1-je. Itt a karácsony, tudjuk, hogy ilyenkor fokozódnak az ilyen árubemutatók, kérjük, hogy figyeljünk a hozzátartozóinkra, hogy ne kerüljenek rokonaink, ismerőseink erőszakos szervezők hálójába. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, Seszták miniszter úr. Tisztelt Országgyűlés! Schiffer András, az LMP képviselő

selője, frakcióvezető úr azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnök úrhoz: „**És ezt így hogy?**” címmel. Schiffer András képviselő urat illeti a szó.

DR. SCHIFFER ANDRÁS (LMP): Köszönöm a szót. Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Miniszterelnök Úr! Ebben az évben május 26-án egy azonnali kérdést intéztem önhöz az Elios-üggyel kapcsolatban, és felhívtam a figyelmét arra, hogy az LMP az ügyben azért is tett büntetőfeljelentést, merthogy ebben a LED-lámpás közbeszerzési buliban ugyanaz az érdekeltségi kör volt tetten érhető ajánlattevői oldalon, pályázó oldalon, mint aki ajánlatkérői oldalon is közreműködött. És azt is elmondtam önnek, hogy mi ennek az összeférhetetlenségnek a kiküszöbölésére is és arra is törvényjavaslatot terjesztünk elő, hogy az állami vezetők, polgármesterek, pályázati döntéshozók, bíráló személyek hozzátartozói ne pályázhassanak közpénzekre. Ön a válasza szerint a felvetéseinkkel teljes mértékben egyetértett, és azt mondta, hogy ezt a készülő új közbeszerzési törvényhez terjesszük be. Ezt meg is tettük, a javaslatainknak egy csekély része be is került egyébként az új közbeszerzési törvénybe, még hozzá annyi - nem vizsgálták az érdekeltségi köröket úgy, ahogy az LMP javasolta, három évre visszamenőleg, de annyi bekerült -, hogy az állami vezetők hozzátartozói a továbbiakban nem pályázhatnak közbeszerzésen. Ez a szabály élt talán másfél hónapot, amíg a múlt héten, meglehetősen sunyi trükkel, a lex Tállai kapcsán ezt a kört szűkítették a közös háztartásban élő hozzátartozókra.

Tisztelt Miniszterelnök Úr! Kezdeményezi-e azt, hogy a májusi ígéretének megfelelően egy szigorúbb összeférhetetlenség legyen a politikai vezetők, pályázati döntéshozók esetében? Miniszterelnök úr, én elhiszem önnek készséggel azt, hogy ön soha senkinek nem szólt le úgymond a saját rokona érdekében, de egy olyan országban élünk, ahol erre nincs is szükség. Az a helyzet, hogy egy olyan országban élünk, ahol legutóbb például, amikor Kisvárdán jártam, kiderült, hogy még a Mikulás is Seszták Miklós embere. (Dr. Rétvári Bence: *Mert Miklós! - Általános derűtség.*) Egy ilyen országban igenis szükség van szigorú összeférhetetlenségi szabályokra, tehát azt kérdezném, miniszterelnök úr támogatja-e az LMP-nek az eredeti javaslatát úgy, ahogy májusban megígérte. Köszönöm. (Taps az LMP soraiból.)

(14.10)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Válaszadásra megadom a szót Orbán Viktor miniszterelnök úrnak.

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Csak a válszom margóján említtem meg, hogy az ön által idézett korábbi azonnali kérdésében sem mondott igazat, ezért most kénytelen vagyok ezt az állításomat megismételni. Ami a mostani kérdését illeti, rögzítsük,

hogy hol tartunk a közbeszerzések nyilvánosságának ügyében. Ma ott tartunk, hogy Magyarországon a közbeszerzések nyilvánosak. Másodszor: a cégek tulajdonosait fel kell tární. Három: mindenki láthatja, hogy ki indult és ki nyert a közbeszerzésen. Negyedszer: a közbeszerzési törvény Európa legszigorúbb közbeszerzési szabályozása, szigorúbb, mint bármelyik korábbi, amely Magyarországon hatályban volt - ezt a szocialisták figyelmébe ajánlom, mert látom, lesz majd ilyen kérdésük hozzám -, és szigorúbb, mert szélesebb körre terjed ki, több állami vezetőre terjed ki, mint bármikor korábban. Ma itt tartunk. Tehát minden kritika mellett, amit szívesen meghallgatunk, értékelünk és foglalkozunk vele, szeretném rögzíteni, hogy ma így áll a helyzet.

Ráadásul a mostani végső szabályozás, amire ön most utalt, egy olyan szabályozási rendszert eredményezett, amely betartható és életszerű. Életszerű, mert azt mondja ki, hogy az ember azért tartozik felelősséggel, akikkel egy háztartásban él, és betartható, mert az egy háztartásban élő családtagok köre egyértelmű, így világos, miként kell betartani a jogszabályt. Az előző szabályozás sem betartható, sem életszerű nem volt. Köszönöm a figyelmét. (Taps a kormánypárti padsorokban.)

ELNÖK: Köszönöm, miniszterelnök úr. Viszonzásra adom meg a szót Schiffer Andrásnak.

DR. SCHIFFER ANDRÁS (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszterelnök Úr! Először is, arra nagyon kíváncsi lennék, hogy melyik állításom nem volt igaz májusban (*Közbeszólások a Fidesz soraiból. - Az elnök csenget.*), de kezdeném ott, az, hogy ki számít hozzátartozónak, ez a polgári törvénykönyvben legalább fél évszázada eléggé kimunkált, tehát ilyen problémáktól nem kéne tartani.

Miniszterelnök úr, nyilvánosak a közbeszerzések Magyarországon, valóban? Akkor miért bújtak el az elől a javaslat elől, hogy valamennyi közbeszerzési pályázati dokumentum a pályázati határidő elteltét követően legyen szabadon hozzáférhető, könnyen kereshető? Erre is volt követelésünk, ezt is elvetették.

Azt mondja, hogy a tulajdonosokat fel kell tární. Kitűnő! Akkor miért söprik le rendre az asztalról az LMP-nek azt a javaslatát, hogy az offshore-lovagokat takarítsuk ki a nemzetgazdaságból, és még az alvállalkozói hálóban se legyenek ott offshore-cégek, a letelepedési kötvényekről nem is beszélve. De más is történt a múlt héten, miniszterelnök úr. A NAV-törvényről szűkítették a vagyonosodási vizsgálat (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*) elrendelésének körét.

Az a kérdésem, támogatja-e miniszterelnök úr az LMP-nek azt a javaslatát, hogy politikusok esetében legyen kötelező vagyonosodási vizsgálat. Köszönöm szépen. (Taps az LMP soraiban.)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megadom a szót a miniszterelnök úrnak.

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Régi vita ez, a vagyonebavallások kérdése. Sose szimpatizáltam azzal a zűrzavarral, ami ebben a kérdésben uralkodik Magyarországon. Talán az lenne a legszerencsésebb, hogyha kiválasztanánk valami tisztességes demokráciát, mondjuk, Németországot, és átvinnénk az ott uralkodó szabályokat az itteni zűrzavar helyett és politikai kakofónia helyett, ami ebben az országban uralkodik. Szerintem, ami az osztrákoknak vagy a németeknek megfelel, kidolgozott rendszer, azt igazán átvehetné úgy, ahogy van, a magyar parlament is, egyszer s mindenkorra ennek a vitának a végére pontot tehetnénk, de majd meglátjuk, lesz-e hozzá elég kezdeményező kedv.

Miután ön eléggé egyértelműen személyes élt is szánt a hozzászólásának, szeretném arra kérni, hogy ha bármelyik családtagom közbeszerzésen indul, akkor legyen kedves és ezt tegye szóvá. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padosorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterelnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Pósnán László, a Fidesz képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszteréhez: „**Kinek kevés a 27 százalékos béremelés?**” címmel. A válaszára a miniszter úr Rétvári Bence államtitkár urat jelölte ki. Elfogadja-e a válaszadó személyét? Jelzi a képviselő úr, hogy igen. Pósnán László képviselő urat illeti a szó.

DR. PÓSNÁN LÁSZLÓ (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Ahogyan a társadalom minden rétege, úgy a hazai felsőoktatás is elszenvetted a balliberális kormányzás alatt a jövedelmek drasztikus értékvesztését, amelynek következtében tovább nőtt az elmaradás az európai diplomás-bérszínvonalhoz képest. A közoktatásban dolgozók után, az egészségügyben dolgozók után, a rendvédelmi dolgozók vagy éppen a szociális ágazatban dolgozók után most a kormány és a parlament úgy döntött, hogy a felsőoktatásban is végrehajt egyfajta béremelést. A garantált bérek három lépcsőben történő 15+5+5 százalékos számottevő emeléséről van szó.

Az emelés mértéke természetesen nem pusztán elhatározás kérdése, hanem annak a függvénye, hogy a magyar gazdaság milyen mértékben képes növekedni, mert abba a csapdába a polgári kormány nem szeretne beleesni, amibe egykoron a szocialisták belevezették az országot, hogy hitelből finanszíroztak olyan kiadásokat, amelyeknek a hazai gazdaság nem tudott fedezetet biztosítani. Az örvendetesen javuló gazdasági körülmények, valamint a kancellári rendszer bevezetésével hatékonyabbá váló felsőoktatási gazdálkodás az elkövetkezendő három évre számításaink szerint tehát ezt a bizonyos 15+5+5 százalékos emelést teszi lehetővé.

A hosszú éveken át változatlan bérek miatt elkeseredett oktatók egy része azonban most mégsem üdvözli a béremelés tényét, hanem aláírást gyűjt,

kevesli az emelés mértékét és igazságtalanságról beszél. Nehéz megmondani, hogy miért épp most jutottak egyes oktatók erre a gondolatra s miért nem a béreknek a szocialisták ideje alatt tapasztalható stagnálása idején; miért nem az egyetemek és főiskolák eladósodása idején, a PPP-konstrukciókban történő fejlesztésekre történő szerződések idején; miért nem akkor, amikor nyilvánosságra került, hogy a szocialisták kormányzása idején egyes rektorok fizetése akár a havi 5-6 milliót is elérte. Ennek a polgári kormány vetett gátat.

Tisztelt Államtitkár Úr! *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* A felsőoktatási béremeléssel kapcsolatban mennyiben tűnik jogosnak ez a fajta elégedetlenség, és mennyi ebből az aktuális hecckampány, amely az oktatói hálózathoz kapcsolható? Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, Pósnán képviselő úr. Válaszadásra megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak.

DR. RÉTVÁRI BENECÉ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Szerintem mindnyájan örülhetünk annak, hogy a köznevelésben dolgozók, az egészségügyi dolgozók, a rendvédelmi dolgozók és a kormányhivatalokban az alsóbb szintű ügyintézésben dolgozók után immár a felsőoktatásban is béremelésről beszélhetünk. Ez bizonyítja azt, hogy a magyar reformok működnek, és olyan gazdasági többlet keletkezik most már Magyarországon, amely költségvetési bevétel generál, amiből például a felsőoktatási dolgozók is részesülhetnek. Valóban, ahogy ön is mondta, meglepő, hogy azok, akik a bércsökkenésekkel szemben nem tiltakoztak, akiknek a közalkalmazotti 13. havi bér elvételekor nem volt hangjuk, azok most egy 27 százalékos béremelés esetén azt keveslik. Azt hiszem, hogy ez egy nagyon szűk kisebbség, és általában a felsőoktatásban dolgozók természetesen örülnek ennek, mint ahogy mindenki, minden béremelésnek örül. A jövő évben 15 százalék, aztán a következő évben 5 százalék és megint 5 százalék lesz, amivel többet vihetnek haza a felsőoktatásban dolgozók.

Megérdemlik ezt nemcsak a munkájuk, többletmunkájuk miatt, hanem azért is, mert ma már az egyetemeknek az anyagi helyzete sokkal stabilabb. A kancellárok megérkezése az egyetemekre sokkal nagyobb pénzügyi biztonságot teremtett. Az egyetemek adóssága, a kinnlevősége 20,5 milliárd forint-ról - ami másfél-két évvel ezelőtt volt a kancellárok megérkezésekor - a töredékére apadt, most már kevesebb, mint 8 milliárd forint, tehát 20,5 helyett 8 milliárddal is kevesebb az, ami adósság, és mindközben a tartalék készpénzállomány pedig többszörösére, háromszorosára nőtt az egyetemeken és főiskolákon. Ez teremtette meg annak a másik lábát, hogy ezt a béremelést meg lehet valósítani, hiszen egy átalakult szervezetben, egy jobb vagyongazdál-

kodással rendelkező szervezetben sokkal könnyebb és biztonságosabb egy hosszú távú béremelési programot elindítani (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*), amit ez a kormányzat meg is tett.

Azért is volt ez fontos, hiszen a pedagógus-életpályának már láthatóan a tanársegédek, adjunktusok esetében elszívó hatása volt, és sokan mentek vissza gimnáziumi tanárnak ahelyett, hogy tanársegédként vagy adjunktusként tevékenykedtek volna a felsőoktatásban. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypárti padsorokban.*)

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Pószán László képviselő úrnak lehetősége van egyperces viszonzásra.

DR. PÓSZÁN LÁSZLÓ (Fidesz): Köszönöm szépen, államtitkár úr. Azt gondolom, nagyon sok mindenben egyetértünk, én inkább csak továbbvinném ezt a gondolatmenetet. Akkor, amikor a béremelések kérdésével kapcsolatban okkal, ok nélkül, joggal vagy éppen jogtalanul, de bizonyos kételyek vagy kérdések vetődnek fel, érdemes még egy fontos szempontra felhívni a figyelmet, nevezetesen arra, hogy a felsőoktatásban garantált illetményről van szó, ami nem azt jelenti, hogy ettől felfelé ne lehetne eltérni. Márpedig jó néhány intézményben igenis volt rá példa meg ma is van arra példa, hogy ettől eltérően felfelé, magasabb béreket, magasabb juttatásokat lehetett találni.

(14.20)

Azt gondolom, az egyetemi autonómia, amit egyébként az Alaptörvény is rögzít, igenis lehetővé teszi azt - és szeretném hinni, hogy a jövőben élnek is majd vele a felsőoktatási intézmények dolgozói és oktatói -, hogy az intézményeken belül megszülessenek azok az egyértelmű és transzparens szabályok, amelyek kimondják, hogy az intézményeknek a saját bevételeikből származó forrásokat - amelyek szintén nem elhanyagolható tételt jelentenek - milyen elvek, kritériumok és szabályok mentén lehet felhasználni pluszjuttatásokra. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. A viszonzás megilleti az államtitkár urat is.

DR. RÉTVÁRI BENEC, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Képviselő Úr! Mivel ön nagyon jól ismeri belülről a felsőoktatást, ezért mondta azt, ami valóban a gyakorlat, hogy a bérek, vagy inkább azt mondanám, a konkrét jövedelmek általában természetesen jóval afölött alakulnak, mint ami a közalkalmazotti bértáblában szerepel. Az nyilvánvalóan különböző kutatási projekteknek, EU-s projekteknek és másnak egyaránt köszönhető, hogy többet keres-

nek a felsőoktatásban, mint ami az adott besorolás szerinti bér.

Ami a béremelés belső arányait illeti: azért is fontos az elszívó hatás mellett a tanársegédek, adjunktusok jövedelmét nagyobb mértékben növelni, hiszen ők jelentik a docensek és professzorok utánpótlását. Éppen ezért fontos, hogy ne csak a piaci szférában jelenjenek meg a jó képességű vagy tudományos igényességgel dolgozó fiatalok, hanem az egyetemeken is minél magasabb színvonalú utánpótlást kapjanak. Mivel Magyarországon az egyetemi képzés iránti igény állandó, beállt, nem csökken, annak ellenére, amit az ellenzék mond, fontos az, hogy minőségi oktatók legyenek. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Móring József Attila, a Kereszténydemokrata Néppárt képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszteréhez: „**A nyugdíjasok megbecsüléséről**” címmel. Miniszter úr válaszára Rétvári Bence államtitkár urat jelölte ki. Kérdezem, elfogadja-e a válaszadó személyét.

MÓRING JÓZSEF ATTILA (KDNP): Igen.

ELNÖK: Képviselő úr jelzi, hogy igen. Köszönöm. Móring József Attila képviselő urat illeti a szó.

MÓRING JÓZSEF ATTILA (KDNP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Magyarországon a nyugdíj és egyéb időskori járulékok mértéke mintegy 3 millió ember életét befolyásolja hónapról hónapra. Az idősök erkölcsi és anyagi megbecsülése ösztársadalmi érdek, lehetőségeik bővítése pedig kötelességünk is. Magyarország Alaptörvénye szerint a magyar állam - nagyon helyesen - külön védelemben részesíti az időseket, az ő anyagi ellátásuk tehát kiemelten fontos kérdés kell hogy legyen itt a parlamentben is. Azt gondolom, a kormány a mindenkori infláció feletti nyugdíjnöveléssel mindannyiunk jogos elvárásának tesz eleget.

Emlékeztetőül: 2014-ben a fogyasztói árak átlagosan 0,2 százalékkal csökkentek az előző évhez viszonyítva, 2015. januárban pedig 1,8 százalékos nyugdíjmelés valósult meg. Eredményként élhattük meg, hogy az idei évtől már a politikai rehabilitációs célú ellátások is a mindenkori nyugdíjmelés mértékével megegyezően emelkednek. Ha pedig visszatekintünk a 2010-2014 közötti időszakra, azt láthatjuk, hogy a második Orbán-kormány nyugdíjpolitikája eredményeként összességében több mint 6 százalékkal nőtt a nyugdíjak vásárlóértéke. Ezen időszak alatt vezetjük be a nők számára a negyven év jogosultsági idő alapján igényelhető öregségi nyugdíjat, ami elismeri és értékeli a nők többszöri terhelését, kiemelt társadalmi szerepvállalását. A negyven év jogosultsági idő alapján megállapított nyugdíjban részesülők száma a 2011-es bevezetés óta 2015. október végéig meghaladta a 151 ezer főt.

Tisztelt Államtitkár Úr! A magyar kormány intézkedéseinek köszönhetően a 2008-as válságot követő nehéz időszakban is sikerült Magyarországon stabil keretek között tartanunk a GDP-arányos nyugdíjellátások mértékét. Az elmúlt időszak gazdasági eredményei és a rendkívül kedvező inflációs adatok tükrében pedig tisztelettel kérdezem államtitkár urat, az időskorúak mekkora nyugdíjmeléssel számolhatnak a jövő év elején, és ez mennyiben fogja megőrizni a nyugdíjak vásárlóértékét.

Tisztelettel várom válaszát. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, jegyző úr, képviselő úr. Válaszadásra megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! A jövő évi nyugdíjmelés mértéke 1,6 százalékot fog elérni. Ha megnézzük az elmúlt öt évet, akkor azt mondhatjuk, olyan mértékben nőttek a nyugdíjak Magyarországon, hogy nemcsak a nyugdíjak értékét sikerült megtartani, amit a polgári kormány 2010-ben ígért, hanem most már 8,6 százalékkal nőtt a nyugdíjak vásárlóértéke. Maga a nominális érték, tehát a szám 21,1 százalékkal magasabb, de ha ebből levonom a pénzromlás mértékét és csak a nyugdíjas vásárlóerőt tekintem, akkor 8,6 százalékra jön ki ötéves távlatban a nyugdíjmelés mértéke. Ez azt jelenti, hogy többet is adott vissza ez a kormány, mint amennyit a szocialisták annak idején elvettek, hiszen egyhavi nyugdíjösszege nál magasabb az az összeg, amivel növekedett a nyugdíjak értéke, a Fidesz-KDNP így évről évre, hónapról hónapra visszadta a nyugdíjasoknak a szocialisták által elvett 13. havi nyugdíjat. Ma már több mint egy hónapnyi értékkel ér többet egy nyugdíj, mint ért ezelőtt négy vagy öt évvel.

A kormányzatnak ez egy igen fontos célkitűzése volt, hiszen - ahogy ön is mondta - rengeteg embert, több mint 2,6 millió embert érint, és több mint három és fél millió ellátásra van befolyással ez a döntés. Ezért fontos, hogy minden évben sikerült ezt tartanunk és megőriznünk. Azt hiszem, ez a 8,6 százalék bármelyik kormányzat büszkeségére válhatna. Ezáltal az átlagnyugdíj értéke is 110 ezer forint környékén van, és ez nettó érték, hiszen ők ebből nem fizetnek adót és járulékot, ez az, amit átlagosan megkapnak a nyugdíjasok.

Ahogy ön is utalt rá, a politikai rehabilitáció kapcsán járó nyugdíj-kiegészítések már automatikusan emelkedtek ugyanolyan mértékben, mint az alapnyugdíj, tehát nem váltak másodrangúvá, mint a Bajnai- és a Gyurcsány-kormány idején, amikor éppen az egykori kommunista időkben politikai okokból elítéltek nyugdíját fagyasztották be, és ebből próbáltak valamennyit megspórolni. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Az egyperces viszonzválaszra nem tart igényt a képviselő úr; gondolom, így államtitkár úr sem tart igényt a viszonzválaszra.

Tisztelt Országgyűlés! Schiffer András, az LMP képviselője, frakcióvezető úr azonnali kérdést kíván feltenni a legfőbb ügyészhez: „**Meddig púposodik a szőnyeg?**” címmel. A legfőbb ügyész úr halaszt-hatatlan közfeladata ellátása miatt válaszadásra Lajtár István legfőbbügyész-helyettes urat jelölte ki. Kérdezem képviselő urat, frakcióvezető urat, hogy elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy a legfőbb ügyész úrtól személyesen kéri a választ.

DR. SCHIFFER ANDRÁS (LMP): Elfogadom, köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Schiffer András képviselő urat, frakcióvezető urat illeti a szó.

DR. SCHIFFER ANDRÁS (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Legfőbbügyész-helyettes Úr! A büntetőeljárásról szóló törvény 176. § (2) bekezdése értelmében két éven túl a legfőbb ügyész jogosult a nyomozás meghosszabbítására. Én első alkalommal 2014. november 17-én érdeklődtem az ügynevezett NAV-botrány, illetve a trafikügy nyomozati állásáról, majd megismételtem a kérdésemet idén március 16-án. Ezt megelőzően Vágó Gábor akkori képviselőtársammal többször érdeklődtünk mind a trafikmutyi, mind pedig a NAV-botrány büntetőeljárás állásáról.

A helyzet viszont úgy áll, hogy én utolsó alkalommal is azt a választ kaptam, hogy minden a legnagyobb rendben halad, komoly tények merültek fel, nincs itt semmi látnivaló. Ehhez képest a helyzet úgy áll, hogy a trafikügyben 2013 júniusában indult meg a nyomozás, és csak egy évvel később, 2014 tavaszán jutottak el odáig, hogy egyáltalán meghallgassák azokat a trafikkárosultakat, akiknek a személyes adatai felmerültek illetéktelen helyen. Akkor is feltettem a kérdést, most is felteszem: megvizsgálták-e az akkori polgármester, jelenleg fideszes országgyűlési képviselő, Horváth István számítógépét? Kérdezem továbbá, igaz-e az a hír, hogy a között a 34 ügy között, amit az OLAF az előző évben átadott a magyar Legfőbb Ügyészségnek, van a trafikügyet és a NAV-botrányt érintő ügy is. A NAV-botrányban odáig eljutottunk, hogy Horváth Andrásnál hátkutatást tartottak még 2013 végén, viszont a mai napig homályba vész, hogy például nyomoznak-e egyáltalán a Kiemelt Ügyek Igazgatóságának megszüntetése, konkrét ügyleállítások dolgában.

Csak az előző azonnali kérdésem óta egy év telt el, a nyomozás megindulása óta pedig több mint két év. Döntött-e a legfőbb ügyész a nyomozás meghosszabbításáról, ha nem, miért nem, ha igen, mi akadályozza azt, hogy végre érdemi tényeket tudjon felmutatni a közvélemény számára is a Legfőbb Ügyészség? Köszönöm szépen. *(Taps az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Megadom a szót válaszára Lajtár István legfőbb-ügyész-helyettes úrnak.

(14.30)

DR. LAJTÁR ISTVÁN, a legfőbb ügyész helyettese: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Képviselő úr konkrét ügyekkel kapcsolatban fogalmazott meg kérdéseket, és amennyiben én jól értettem, korábban már ezekre, az ügyek akkori állásának megfelelően, kapott is választ. Én itt és most azt tudom képviselő úrnak ígérni, hogy ezekre a kérdésekre írásban fog a Legfőbb Ügyészség képviselő úrnak választ adni.

Általánosságban meg kell jegyeznem, hogy az Alaptörvény rendelkezései szerint az ügyész, az ügyészség az igazságszolgáltatás közreműködőjeként a hatályos törvényi és más jogszabályi rendelkezéseknek megfelelően jár el. Ez nyilvánvalóan a konkrét ügyekben is így történt.

Képviselő úr kérdésére a konkrét válaszokat írásban meg fogjuk adni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, legfőbbügyész-helyettes úr. Egyperces viszonzásra van lehetősége frakcióvezető úrnak.

DR. SCHIFFER ANDRÁS (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Legfőbbügyész-helyettes Úr! A helyzet viszont úgy áll, hogy például 2015. március 16-án ugyanúgy nem kaptam választ személyesen az ön főnökétől, legfőbb ügyész úrtól, mint ahogy öntől sem. Ugyanez a semmit mondás ment, ugyanúgy megígérte Pólt Péter, mint ahogy most ön, hogy majd írásban fog tájékoztatni. Az is egy „nesze, semmi, fogd meg jól” volt. A helyzet az, hogy a trafikügyben két és fél év eltelt, a NAV-botrány kipattanása óta két év eltelt. Joggal kíváncsi a magyar közvélemény arra, hogy miközben a NAV-botránynál nem kevesebb állítás hangzott el, mint hogy 8-10 éve évente több milliárd forint megy ki láncolatossággal az országból, miközben a kisvállalkozókat folyamatosan nyomasztja az adóhatóság, ezt tétlenül nézték a magyar állami szervek. Hol tart az ügyészség, hogy kibogozza a NAV-botrányban kitett zöld dosszié igazságtartalmát?

A trafikárosultak joggal kíváncsiak arra, mi tart két évig azon *(Az elnök csenget.)*, hogy megállapításák, jogszerűen szerepelt-e a volt polgármester számítógépén az érintett trafikosok pályázati anyaga vagy sem. Miért nincs eredmény több mint két éve ezekben az ügyekben? Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. A viszonzás megilleti a legfőbbügyész-helyettes urat is.

DR. LAJTÁR ISTVÁN, a legfőbb ügyész helyettese: Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Országgyűlés!

Tisztelt Elnök Úr! Csak megismételni tudom, amit mondtam: az ügyészség a konkrét ügyben is úgy jár el, ahogy az adott törvényi feltételek mellett ez lehetséges, illetve kötelessége. Az ügyész számára a törvényesség az egyetlen mérce, ez az érték, ami meghatározza a munkánkat.

Képviselő úr kérdésére írásban fog választ kapni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, legfőbbügyész-helyettes úr. Tisztelt Országgyűlés! Mai napirendi pontjaink tárgyalásának végére értünk. Most a **napirend utáni felszólalások** következnek.

Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Varju László független képviselő: „Az elmúlt hét eseményeivel kapcsolatosan” címmel. Öt perces időkeretben öné a szó, képviselő úr.

VARJU LÁSZLÓ (független): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Abban a szerencsés helyzetben vagyunk - ezt tegyük idézőjelbe -, hogy a kormánypárti frakciók időt, energiát fordítanak arra, hogy képviselőket mondvacsinált ügyekben megpróbáljanak lejáratni. Különösen akkor, ha az a képviselő, ellenzéki képviselő kellő következetességgel eljár a kormánypártok bírálatában. Tisztelettel jelzem, hogy ennek ellenére a tényszerű, önök által is követhető eljárásokat ide fogom hozni a parlament elé, mert önöknek a lelkiismeretn túl jogi felelőssége is lesz, van abban, hogy mit tesznek teljesen nyilvánvaló ügyekben. Értem, hogy ez kellemetlen önöknek, de azt gondolom, hogy ennek megfelelően kell eljárni.

(Az elnöki széket Sneider Tamás, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Márpedig akkor is így van ez, ha itt épp az előzőekben képviselő miniszter úr és akár miniszterelnök úr is szívesen hivatkozik arra, hogy konkrét ügyben tessék feljelentést tenni. Az ügyészség most nincs könnyű helyzetben, mert egy konkrét ilyen ügyről van szó, olyan ügyről, ahol egyébként helyben, városban, megyei jogú városban fideszes képviselők támogatásával maga a feljelentés megtörtént.

Ha röviden, címszavak akarjuk összefoglalni, akkor lényegében arról van szó, hogy a Békéscsaba és térsége többcélú önkormányzati kistérségi társulás olyan megrendeléseket adott ki, olyan szerződéseket kötött meg, amelyek egy nagyon szűk körhöz, családi körhöz tartozó megrendelésre adott lehetőséget. Összességében 160 millió forintról van szó rövid idő alatt, amely mondvacsinált ügyekre adott lehetőséget és juttatást.

Önök első lépésben ennek kivizsgálását megpróbálták megakadályozni, majd második körben, néhány héttel ezelőtt ennek az akadályozására már nem lehetett semmilyen érvet felhozni, éppen ezért a békéscsabai kistérségi társulás önkormányzata döntött arról, hogy ezt a vizsgálatot el kell végezni. Az idei nyárig összesen 116 millió forint jutott olyan

cégekhez, amelyekről említést tettem, közöttük például olyan, amikor 1 millió forintért adtak tanácsot konyhai ügyekben. A hónapokig tartó vizsgálat után, azt gondolom, azért is érthető, hogy ez így történt, merthogy ennek a kivizsgálásnak, illetve ennek az ügynek a középpontjában Vantara Gyula kormánypárti országgyűlési képviselő, ma itt ülő országgyűlési képviselő van. Ebben az időszakban ő volt ennek a társulásnak az elnöke, és ennek az időszaknak a kivizsgálásáról beszélünk. Teljesen nyilvánvaló, hogy számos olyan szerződés jogszerűtlenül jött létre, ami nem értékarányosan, hanem jelentősen túlárazva került megkötésre. Jelentős számban kerültek el a közbeszerzés lehetőségét, ez pedig egyébként egyértelműen törvénysértő. Ez 2011 novembere óta zajlik, és végre nem oly régen, mint ahogy említettem, a múlt héten a nyilvánosságban is lehetőség volt arra, hogy mindez megjelenjen. Ennek oka az, hogy a testület, és még egyszer mondom, a fideszes képviselők támogatásával, döntésével ez megszületett.

Ez a lényegében egyhangúlag, egy tartózkodással meghozott döntés is alátámasztja azt a gyanút, amit egyébként ismeretlen tettes ellen tettek, de máshogy nem is tehetek, de egyértelműen kell megfogalmazni azt, hogy ebben az időszakban lehetett ilyen kifizetésekre biztosítani módot. Ebben benne van egyébként olyan, ami egy-egy személynek, egy-egy csoportnak ad lehetőséget, akár még például arra, hogy süteménykészítés vagy bibliakör-vezetés címen rendszeres, több százezer forintos megbízást adjanak, és erre biztosítanak.

Összefoglalva tehát azt kell mondjam, hogy figyelembe véve, hogy itt most konkrét esete van mindannak a visszaélésnek, ami egyébként az orbáni kormányzás mögött van, itt a kivizsgálatra megvan a lehetőség, és bízom abban, hogy az igazságszolgáltatás legalább ebben az egy esetben alkalmat ad arra, hogy a valóságot megismerjük. Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket.

ELNÖK: Köszöntöm képviselőtársaimat. A következő napirend utáni felszólalásra jelentkezett Becsó Zsolt képviselő úr: „Gyásznap Salgótarjában” címmel. Öné a szó.

BECSÓ ZSOLT (Fidesz): Tisztelt Országgyűlés! 1956. december 8-a Salgótarján város gyásznapja. Emlékezni a hősökre, visszatekinteni a múlt eseményeire, úgy gondolom, kötelességünk. A magyar nép 1956-ban megelégette az elnyomást, a jogtiprást, a diktatúrát. Mindennél erősebben munkálkodott az emberekben a szabadság, a nemzeti függetlenség és a jobb élet utáni vágy. És ez nemcsak gondolatokban, nemcsak szavakban, hanem tettekben is megnyilvánult. Amikor emlékezünk, gondoljunk azokra az emberekre, akik elismerést, megbecsülést és dicsőséget szereztek Nógrád megyének, a magyar népnek. Talán azért is, mert mi, magyarok 1956 őszi igazi felemelő, feltétel nélküli szabadságban éltünk pár napon keresztül. Legyőztük magunkban a csalódása-

inkat, a félelmeinket, úrrá lettünk a szenvedéseinken. 1956 hősei elmondhatták magukról, hogy volt az életüknek egy olyan pillanata, amikor mindent megtettek az igazságért, ami örökre magához láncolta őket.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az 1956-os forradalomról és szabadságharcról az igazságot évtizedeken át vörös erők sötét lepellel borították le az emberek elől. A forradalom megvallása bűncselekménynek számított. Ha valaki el akarta kerülni az üldözöttséget, hallgatnia kellett. Így épült fel a hazugság vára a hatalom minden szegletét kézben tartó és ahhoz haláláig görcsösen ragaszkodó pártállamban. Mi azonban tudjuk, hogy az igazságot csak ideig-óráig lehet takargatni. Idő kellett hozzá, hogy kinyíljon a szemünk. Megtanultunk azt is, hogy ha az embereket naponta becsapják, ha megfélemlítik, ha elveszik kenyerét, ha elárverezik lakását, ha kétségessé teszik saját maga és gyermekei jövőjét, akkor előbb-utóbb elveszíti a türelmét.

(14.40)

Feltámad és megindul, hogy megvédje a szabadságát, hogy visszaszerezze mindazt, ami az övé, és helyreállítsa a jogait. Ez történt 1956-ban is. A kommunista diktatúra viszont saját népére támadt, saját nemzetének testén ejtett életveszélyes sebeket.

Tisztelt Országgyűlés! Salgótarján december 8-án gyászol, és gyászol Nógrád megyében, az egész országban minden jóérzésű ember, osztozik fájdalomunkban minden demokrata. A forradalom és szabadságharc hozzátétőleg négyezer magyar állampolgár életébe került. Több tízezer sebesült meg. A vérbíróóságok ítéletei alapján több mint négyszáz embert végeztek ki. Az anyagi érdekek hajszolásának, az önzésnek és a hatalomváagnak nincsenek vértanúi. Mártírokat viszont csak igaz eszmék, valós értékek és közösségek teremtenek.

Mennyit ér egy 1956-ban elhunyt mártír élete? A magyar nép számára nagyon sokat; mint mindenki másé, aki a nemzet függetlenségéért, felemelkedéséért, szabadságáért adta oda a legdrágábbat. Amikor rájuk gondolunk, jussanak eszünkbe azok a nagy tüzek, amelyeket sohasem szabad hagynunk kialudni. Nekünk a legfájdalmasabb, hogy 1956. december 8-án Salgótarjában a letartóztatott munkásvezetők szabadon bocsátását követelő tömegnek halálos sortűzzel válaszolt a hatalom.

Egyes történészek szerint 47-en, köztük nők és gyermekek haltak meg a helyszínen és a kórházban. Más források 131 halotról beszélnek, a sebesültek számát pedig másfél száz körülire becsülik. Nehéz is végleges adatokat találni, mert a hatóságok azonnal hozzáfekttek a tények meghamisításához és eltüntetéséhez. Salgótarjában a Kádár-diktatúra bölcsőjét véres kézzel ringatták. Angyal Pál, Balázs József, Bártfai József, Benkő Imre - kezdődik az áldozatok névsora. De hogyan kezdődik a bűnösök és a bűnpártolók névsora? Azoké, akik a honfitársaikra lőttek.

Azoké, akik elrendelték a sortűzet. Azoké, akik a rendszerváltásig úgy tanították a középiskolás diákoknak, hogy '56-ban a csőcselék ellenforradalma zajlott, ma pedig már a demokrácia és a jogállamiság lelkes támaszainak maszkírozzák magukat. Vigyázat, Biszku Béla szellemi örökösei folytonosan itt ólálkodnak körülöttünk! A pártbizottságokról ejtőernyővel landoltak a többnyire gondosan előkészített terepen, és igyekeznek elhitetni velünk, hogy született demokraták.

Tisztelt Országgyűlés! Kegyelettel és hálával emlékezzünk a salgótarjáni sortűz mártírjaira! Bátorságból, emberségből, szolidaritásból örök példát mutattak az utókornak. Azt hagyták ránk, hogy vigyázzunk nemzetünk egységére, fogjunk össze, és cselekedjünk közösen egy boldog, virágzó, demokratikus Magyarorszáért. A mi magasztos tisztünk az is, hogy amíg világ a világ, megőrizzük a salgótarjáni sortűz mártírjainak emlékét, megőrizzük a forradalom tiszta lángját. Köszönöm figyelmüket. *(Taps a Fidesz soraiban.)*

ELNÖK: A következő napirend utáni felszólalásra jelentkező Fuzik János szlovák nemzetiségi szószóló: „A kesztölci gulág” címmel. Öné a szó.

FUZIK JÁNOS nemzetiségi szószóló: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Az Országgyűlés 2012 tavaszán november 25-ét a Szovjetunióba hurcolt magyar politikai rabok és kényszermunkások emléknapjává nyilvánította. Ezzel méltóképpen kívánt megemlékezni a mintegy 800 ezer magyar honfitársunkról, akiket 1944 ősztől hadifogolyként vagy internáltként többéves kényszermunkára a Szovjetunióba hurcoltak.

Másfél hete, az emlékév jegyében, többek között itt, Budapesten a Nyugati téren is emlékeztünk arra a több mint négy millió fogolyra, kéttucatnyi nemzet fiaira és leányaira, akik a szolzszenyicini Gulag-sziget-csoport közel ötezer munkatáborában sínylődtek. Valóban megdöbbentő, hogy közülük csaknem minden ötödik, 800 ezer szerencsétlen volt magyar, illetve az akkori Magyarországról hadba vonult vagy onnan elhurcolt ember, nem csupán magyarok, más nemzetiségűek is. És éppen ez az, amiért szót kértem, a legnagyobb tisztelettel adózva minden áldozatnak és szenvedőnek, amihez, úgy vélem, hozzátartozik származásuk, identitásuk tisztelete is. Hiszen a kiválasztásuk is eredendően etnikai alapon történt.

A magyar ideiglenes kormány belügyminiszteri rendelete szerint, idézem: „Az orosz katonai hatóságok a Magyarország területén lakó, illetve tartózkodó németeket munkaszolgálatra igénybe veszik.” Természetesen ez az igénybevétel a németek ezrei mellett még inkább érintette a magyar lakosságot, de nem kímélte a hazai szlávokat és más nemzetiségűeket sem.

Amikor Erdei Ferenc belügyminiszter 1945. január 5-én a fentebb idézett rendeletét aláírta, az oroszok már javában hajtottak - valahol Ercsi alatt

gyalogosan a téli fagyban - közel négyszáz kesztölci szlovák férfit és fiút Baja irányába.

Szülőfalum, a szlovákok lakta Kesztölc határában, Dorog és Esztergom között zárult be 1944 decemberében Budapest körül a szovjet ostromgyűrű. A faluba szenteste délutánján vonultak be a második ukrán front katonái. A későbbi Felszabadulás utcában jöttek, ahol az első, üdvözlésükre kilépő férfit a kis kapujában lőtték agyon. A kesztölci férfiak nagy része otthon volt, hiszen hadiüzemben a dorogi szénbányákban dolgoztak, nem vitték ki őket a frontra. Szilveszter előtt az oroszok kidoboltatták, hogy a 18-48 év közöttiek a szomszédos Piliscsében igazoló papírt, úgynevezett bumázkát kapnak, amellyel tovább dolgozhatnak a bányában. Őket nem málenyikij robotra, kicsi munkára vezényelték, mint a becsapott elhurcoltakat országszerte, így még háromnapig hideg élelmet sem vittek magukkal. Édesapámat kivették a sorból, mert kellett a szabómester, aki tavaszig varrt rájuk. Négy fivére - ahogyan édesanyám két testvére is - vonult a többiekkel.

Kajmó József plébános a Historia Domusban, a plébánia történetében néhány hónappal később feljegyezte, idézem: „385 férfit indítottak el Kesztölcéről, hogy majd leigazolják őket és megindul a bánya. A sorsukat már ismerjük: politikai foglyokként kezelik őket. Leírhatatlan vértanúi szenvedéseken mentek és mennek át. Színe-javukat a kiütéses tífusz már elragadta. Az egészségesje pedig Oroszországba hurcoltatott.”

A túlélők számára a legnehezebb talán az volt, hogy 45 éven át nem beszélhettek szenvedéseikről. A rendszerváltás hónapjaiban nyílhattak meg először szabadon, és ezt meg is tették, többek között a Kesztölci krónika című háromrészes dokumentumfilmben. Elmesélték, hogyan mászott ki Síksági Imre bácsi a temesvári vérhasjárvány idején a lágertömegsírödréből; hogyan lőtték agyon a szomszédunkban Déli Ilcsa nénit, aki csecsemő unokájával a karján a pincéjükben bujkáló asszonyok és lányok - köztük édesanyám - védelmére kelt.

(Mirkóczki Ádám elfoglalja a jegyzői széket.)

Kesztölc maradék lakosságát január végén kitelepítették a szomszédos Piliscsére, és a falut teljesen kifosztották. Az elhurcolt férfiak másfél év után kezdtek visszaszivárogni, utolsó csoportjuk 1948 nyarán érkezett Kesztölcire. A többieket hiába várták az özvegyek és az árvák. A kesztölci fiúk és férfiak fele sohasem tért vissza. Neveik hosszú oszlopokban sorakoznak a falu Szabadság téri emlékművén. 1945 óta, éppen hetven esztendője, minden év december 30-án a reggeli szentmisét a kesztölci elhurcolt foglyokért és a gulág valamennyi magyarországi áldozatáért mondják Kesztölcön. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps.)*

ELNÖK: A következő napirend utáni felszólalásra jelentkező Sallai R. Benedek képviselő úr:

„Egy eltűnő magyar szakma margójára” címmel. Őné a szó.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Nem tudom, hogy mennyire közismert az a tény, hogy Fekete István írónk a kommunizmus üldözése során nagyon sokáig nem kaphatott munkát, ezért Kunszentmártonba utazott, és egy vidéki szakiskolában halászatot kezdett oktatni. Miután nem volt éppen más feladata, Halászat címmel meg is írt tanítványainak egy szakkönyvet, ami Halászat néven elérhető, és erről a szakmáról így ír.

„Hazánkban ez a szó, hogy halászat, valami ősi szabadságot, virtuosus felelősséget, szerencsére alapított időszakos elfoglaltságot jelent, nemcsak a nagyközönség, de még maguk a halászok között is. Ez a felfogás az utóbbi időben valamelyest változott, de még távol áll attól, hogy a közvélemény az ősfoglalkozások egy tudományosan kulturált ágazatának tudja, melynek felkarolása, továbbművelése, kiszélesítése nagyon komoly népérdek.”

Most, amikor Szűcs Lajos kormánypárti képviselőtársunk kezdeményezésére nagyjából az utolsó dőféseket is megkapta a magyar halászat, és eltűnik a magyar ősfoglalkozások sorából, és művelésére csakis hagyományörzési feladatként kerülhet majd sor, érdemes megfontolni Fekete István szavait, csakúgy, mint ha felidézünk Herman Ottónak, a magyar halászatról szóló alapművét, könyvét, amelyet 1887-ben adott ki, aki a magyar halászberről így ír.

(14.50)

„Az igazi magyar halász szülőföldje a magyar Alföld, víz mellékeire esik, akad szórványosan a Balaton körül, Duna mentén és a Drávafokig is eltart. Igazi magyar halász az, aki ősi szerszámmal, ősi módon, patriarchális összeállásban, tehát bokorban, kötésben vagy felekezeten űzi mesterségét. Volt és van neki ma is nemzetsége, amelyben a halászat nemes mestersége apáról fiúra öröklődött és öröklődik. Mesterségére büszke, leginkább azért, mert erős a hite. A magyar halász majdnem kivétel nélkül az, amit a jóra való magyar ember alatt értünk. Nyugodt lelkű, becsületes, jobbadán hallgatag, de amellet nyílt, vendégszerető, kiválóan mértékletes, munkában serény és kitartó. Legtöbbször bámulatos a megfigyelő tehetsége, mely mindent felölel, ami a vízben és a víz körül van, és hozzá példásan rendszerető, ki soha nem pihen addig, míg szerszámaikat rendbe nem rakta.

A magyar halászember igazi kemény emberek közül való. A marka evezőtől, köteltől cseresepes, és akár a vas, amit megmarkol, az meg van markolva. Teste rendkívül edzett. Egy csizma kivételével, melyre télen rátartós, mely ma a régi idők remekbejártó halászsaruja, ruházata kékbeli, magyar embereké, és annak sok bőr- és kátránypótlékának, amelyet más

népek halászata ismer, hogy bőrét a víztől óvhassa, és a magyar halásznál se híre, se hamva nem lehet.

A magyar halász természete a legjobban és a legszebben a halászbokorban van kifejlődve. Mindenben jó példával jár elől, s meg tudja őrizni méltóságát.

A magyar halászember nem babonás. Van neki egy sereg jele, amelyről áradásra, apadásra következtet. S a jelnek nagy része a természet rendes tünetnyéből kerül ki, s mit művel a csiga, a vízi bogár s több efféle. A magyar halászember általános jellemzése, s a képet az tetőzi be legszebben, hogy rendkívül szereti mesterségét, s mint mondtuk, büszke reája. Ő sohasem panaszkodik, hogy a halászat mestersége kemény munkával jár. A baja az, hogy a hal erősen elfogyott, s valaki, aki magyar halász, aki teljes joggal visszakívánhatja a régi jó időket.”

A magyar halászat kigyomlálása a magyar közvizekből gyakorlatilag a fideszes kormányzati törekvésekkel egy időben jelent meg, és azt gondolta a kormányzat, hogy 300-350 ezer magyar horgász érdekeivel ellentétes lenne, ha a halászat megmaradna. Teljes mértékben elfogadhatatlannak érzem ezt a vélekedést, hogy egy ősi magyar foglalkozást beáldozzunk pusztán azért, mert a kormányzati törekvések nem tudnak túllátni azon, hogy mennyi szavazót lehet megszólítani. Örökre tűnnek el ezek a szavak, amelyek eszközként jelek voltak idáig: vejsze, vész, cége, fülesvarsa, bárka, vater, varsa, pirityháló, bóné, szák, gyalom. S ezek a módszerek is eltűnnek örökre a magyar vizekről: emelőhalászat, hajítóhalászat, állítóhalászat, keresőhalászat, vetőhalászat, tapogató halászat, hurokvető halászat, szigonyos halászat, csikászokodás, szigonyoskodás, pöndörösködés és kullogóhalászat.

Míndezek a múlté lesznek ennek az évnek a végével: január 1-jétől a magyar természetes vizeken a természetes halászat megszűnik. Erről gondoltam megemlékezni napirend után. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az ellenzéki pártok padsoraiban.)*

ELNÖK: A kormány nevében a Földművelésügyi Minisztérium jelezte, hogy írásban fog majd válaszolni az elhangzottakra.

A következő napirend utáni felszólalásra jelentkezett Vágó Sebestyén képviselő úr: „A fogyatékos-sággal élő emberek világnapjára” címmel. Őné a szó.

VÁGÓ SEBESTYÉN (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Az ENSZ 1992. december 3-án nyilvánította december 3-át a fogyatékos-sággal élő emberek világnapjává. És hogy ez miért is kellett hogy megtörténjen? Látták akkor azt a problémát, amit sajnos a mai napig is tapasztalunk, hogy az esélyegyenlőség a fogyatékos-sággal élő emberek számára szinte elérhetetlen, és nagyon sokszor tapasztalható az, nagyon sok ember sajnos a mai korban is úgy áll hozzájuk, hogy nem tudja őket elfogadni. Itt még arról nem is beszélek, hogy empátiával forduljanak a fogyatékos-sággal élő embertár-

saik vagy akár nemzetársaik felé is, hanem még nagyon sokan elfogadni sem tudják őket, és azt sem tudják nagyon sok esetben, hogy miként és hogyan kell akár viselkedniük egy fogyatékossgal élő emberrel szemben.

Magyarország az esélyegyenlőség szempontjából nagyon le van maradva. Egyik legláthatóbb példája ennek az akadálymentesség hiánya Magyarországon. Persze hasonló témájú felszólalásaimra kapott válaszként a kormány részéről mindig megkapom azt, hogy dehogy nincs, a kormány mindent megtesz, egyre könnyebb „A” pontból „B” pontba eljutni. Egyébként erről kérdezzük meg az érintetteket, hogy számukra mennyire könnyű akár tömegközlekedési eszközzel, akár tömegközlekedési eszköz igénybevétele nélkül is akár „A” pontból „B” pontba eljutni; és el szokták mondani azt is, hogy az akadálymentesítés tekintetében a kormány az élen jár, és mindig szoktunk nagy milliárdokról szóló számokat hallani arról, hogy mennyit költenek akár a kormányablakok akadálymentesítésére is.

Meg kell mondanom, hogy ennek nagy része mind hazugság. Magyarország nagyon rosszul áll az akadálymentesítés tekintetében, és nagyon sok esetben a középületek azok, amelyek nem felelnek meg ezeknek az elvárásoknak, előírásoknak. Egyik nagyon jó példája ennek a győri kormányablak, amit bár felújítottak, a hangzatos ígéretek után felújították, de még mindig nem akadálymentes, fogyatékossgal élő emberek számára nagyon nehezen megközelíthető.

Nagyon sokszor szoltam már ebben a témakörben, most kifejezetten a fogyatékossgal élő emberek és a megváltozott munkaképességű emberek foglalkoztatásáról szeretnék néhány szót szólni. Néhány szót szólni arról, hogy milyen nagy problémákkal küzdenek az ebben részt vevő civil szervezetek, vállalatok vagy akár önkormányzati szervezetek, illetve cégek.

Nagyon nagy érvágás volt az, hogy megszűnt a foglalkoztatási hozzájárulás, a rehabilitációs alap, ami abból adódott, hogy azok a vállalatok, amelyek nem felelnek meg annak az előírásnak, hogy 5 százalékban megváltozott munkaképességű vagy fogyatékossgal élő embert foglalkoztassanak, számukra van egy olyan kötelezettség, hogy rehabilitációs hozzájárulást kell fizetniük, ami közel 1 millió forint: 945 ezer forint. Ezt régebben külön a Munkaerőpiaci Alapon belül egy rehabilitációs alapon gyűjtötték. Ebből pályázni lehetett, és ezt mindenképpen a fogyatékos, illetve a megváltozott munkaképességű emberek foglalkoztatására kellett költeni. Ez az alap megszűnt.

Amíg az alap létezett, addig is elég homályos volt, hogy mire megy el ez a pénz, ami nem kis összeg, hogy kik nyerek el, milyen fejlesztésekre költik, ténylegesen arra költik-e, amire való, vagy esetleg más költségvetési lyukakat próbálnak vele befoltozni. De miután ez az alap nem létezik, ezért még nehezebben követhető nyomon, hogy az így befolyt

összeget ténylegesen arra költik-e, amelyen célt szolgálnia kellene, vagy nem más, mint egy újabb adó a munkáltatók részére.

Európában több helyen van nagyon jó példa arra egyébként, hogy ezt a rendszert hogyan lehet működőképesebbé tenni. Amikor megemelésre került ez az összeg, én utána is szóvá tettem már nagyon sokszor, hogy lehet, hogy nem az a legmegfelelőbb út, ha ezt a hozzájárulás mértékét minél jobban emeljük, ugyanis azzal nem fogjuk azt elérni, hogy ténylegesen a saját érdekeiket felismerve fogyatékossgal élő embereket foglalkoztassanak, maximum a bevételükből vígan kifizetik ezt az összeget, vagy ha nem is tudják kifizetni ezt az összeget, csúnya szóval élve alibiből egy fogyatékossgal élő embert fölvesznek. Ez, úgy gondolom, hogy annak az embernek a számára is megalázó és méltánytalan állapot. Ennél sokkal jobban működő rendszerek vannak Európában. Németországban évek óta működik az a rendszer, ott is létezik a rehabilitációs hozzájárulás. Amennyiben a cég nem kíván rehabilitációs hozzájárulást fizetni, de fogyatékossgal élő embert sem kíván foglalkoztatni, ebben az esetben fogyatékossgal élő embereket foglalkoztató cégekkel kötött megrendelésekkel, szerződésekkel kiválthatja a rehabilitációs hozzájárulást. Kérdezem én: a fogyatékossgal élő emberek számára nem jobb rendszer az, ha azok a vállalatok, akik nem foglalkoztatják sorstársaikat, azoktól fognak rendelni, tőlük fognak rendelni, és ezzel folytonos és biztos munkát biztosítanak a számára?

Szeretném, ha a kormány ezeket a dolgokat, illetve ezeket a felvetéseket megfontolná. Köszönöm figyelmüket. *(Taps a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: A következő napirend utáni felszólalásra jelentkezett Ander Balázs képviselő úr: „A hazai buszgyártás elsorvasztásának valósága, a messziről szagló kiszervezések gyakorlata és a hazafias gazdaságpolitika meséje” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

(15.00)

ANDER BALÁZS (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Ez év március 23-án egy felszólalásomban már érdeklődtem afelől, hogy a kormány helyénvalónak érzi-e a hazai buszgyártás kivéreztetését. Mindenképpen egy olyan kérdéstről van szó, ami a magyar nemzetgazdaság szempontjából egy igen fontos és fajsúlyos terület lenne, ha méltóztatna a kormány ezzel foglalkozni, éppen ezért új felvetésekkel kiegészítve megpróbálok ismét megvilágítani ennek a kérdéskörnek a fontosságát.

A Budapesti Közlekedési Központra jellemző kiszervezések általános tapasztalata, hogy a magáncégek, amelyek egyrészt nem tőkeerősek, másrészt nem is kívánnak a járművekbe beruházni, a kocsikat bérlik vagy lízingelik, tehát minden esetben valamilyen drága hitelkonstrukció van mögötte, amelynek

költségeit a megrendelő felé érvényesítik. Tehát nem felel meg a teljes igazságnak az a magyarázat, hogy a BKK-nál a kiszervezett kocsik futásáért azért kell többet fizetni, mert azok újak, amíg a BKV-sok leírtak, ezért nincs amortizációs költségük. Ráadásul a futó szerződések alapján a megrendelő a kocsik árát nyolc plusz két év alatt busásan kifizeti, a használt busz mégsem kerül a tulajdonába, azokat az üzemeltető szerzi meg, és adhatja el az esetek többségében, pedig az itthoni viszonyok mellett még bőven futhatnának újabb hat-nyolc évet is akár.

Az üzemeltetők bérleti vagy lízingkonstrukciói mögött banki fedezet áll, amelynek garanciája a jármű és annak visszavételi opciója arra az esetre, ha a szerződés bármilyen oknál fogva idő előtt megszűnne. Ezt a visszavételi opciót a multinacionális buszgyárak adják, a MAN, a Mercedes, a Volvo. Ha vissza kellene venniük a használt autóbust, azt másodlagos piacaikon bármikor tudják értékesíteni. Ilyen visszavételi garanciára egyik hazai gyártó sem képes, ezért az alvállalkozói tendereken a magyar busz soha nem kerülhet szóba mint lehetséges megoldás.

A Volánok új furcsa nevét most tanuljuk helyesen értelmezni. Vegyük bármelyiket, például a DDKK Zrt.-t, azaz a Dél-dunántúli Közlekedési Központ Zrt.-t! Ebből a „Közlekedési Központ” rész tulajdonképpen az érdekes, ezt kellene egy kicsit nekünk itt megvizsgálni, firtatni.

A kormányzat már létrehozásukkor abból a kiindulatlan elképzelésből indult ki, hogy a 2017. évi piacnyitást követően ezek a cégek lesznek a vidéki BKK-k egyelőre a közúti személyszállítás területén, hiszen a vasúti személyszállítási piac 2023 végéig a MÁV-Start és a GYSEV javára, az ő számukra zárt. Tehát ezek a cégek 2017-től kezdődően nem elsősorban szolgáltatók, hanem megrendelők lesznek, ők koordinálják majd a kiszervezéseket, a belső és kiszervezett szolgáltatások összehangolását.

A kiszervezések fő haszonélvezője pedig várhatóan a Waberer's csoport lesz. A pályázatás régióként egy nagy és két-három kis pályázattal történik, az előbbieket több száz vagy ezres nagyságrendű, a kicsik 30-50 busz bevonását igénylik. A nagyokon jöhet a Waberer's meg az Arriva, a kicsiken a T&J Buszprojekt, Orangeways, Kontakt-Busz és társaik.

A piacnyitásra történő felkészülés ezért a Volánoknál elmarad. Információink szerint mintegy kétszáz darabos beszerzés van folyamatban, és jövőre még talán száz darab várható. Szó sincs már ezer darabos megújulásról, aminek a felét talán a magyarok adhatták volna. A magyar buszgyártók az idén összesen száz darabot sem tudtak értékesíteni, ami történelmi mélypont, szégyen, gyalázat. Persze, van még lejjebb is: a nulla.

Adalék, hogy a nem kiszervezős, hanem BKK-s trolitenderről az ARC-MABI, tehát az ex Ikarus, most Modulo kocsikat úgy szorították ki, hogy a tenderben a jármű magasságát néhány centivel a városi buszok paramétere alatt, a Solarisnak megfelelően adták meg, utána pedig volt képük azt mondani,

hogy a magyarok indulhattak volna, de nem nyújtottak be pályázatot.

Arra kell tehát számítani, amit az október 12-én elhangzott, „A függőség veszélyei. Avagy miért nincs esélye a magyar gyártóknak a hazai személyszállítási cégek fejlesztési pályázatain?”, valamint az október 26-ai, „Lopakodó Volán-privatizáció?” című szóbeli kérdéseimben megjósoltam. Nevezetesen: nagy volumenű kiszervezések lesznek 2017-ben, és a közösségi tulajdonban lévő volános járműpark a BKV autóbusz-állományaéhoz hasonló tendencia szerint leépítésre kerül. Nagy volumenű új beszerzés így nem lesz szükséges, hiszen a régiek tömegesen selejtezhetővé válnak, a külső szolgáltatók, kicsik és nagyok pedig hitelből finanszírozott külföldi gyártású járműparkot hoznak az adófizetők pénztárcája nagy-nyagjára örömeire.

Szóval, hajrá Magyarországon, hajrá magyarok! Ja, meg éljen a hazafias gazdaságpolitika, aztán szépen felébredünk. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! A következő napirend utáni felszólalásra jelentkezett Teleki László képviselő úr: „A növekvő szegénységről” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

TELEKI LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Azért ezt a nevet adtam, mert azt gondolom, lehet látni különböző kutatásokból, felmérésekből, hogy az európai uniós országokhoz képest is sereghajtók vagyunk a szegénység kérdésében, és most már azt lehet látni - akár az MTA kutatóit nézzük, akár pedig a különböző szociológusokat -, hogy fehéren feketén leírják, milyen a szegénység Magyarországon.

Lehet sorolni, hogy ez miből adódik, és miből lehet lekövetkeztetni, hogy így áll az ország, de egyetlen tudhatunk: jelen van Magyarországon a dolgozói szegénység, amit a Magyar Szocialista Párt naponta mond most már ott, ahol tud. Állítsa meg a kormány a dolgozói szegénységet, és ne engedje azt, hogy akik bérből és fizetésből élnek, azok nap mint nap éhezzenek, gyermekeik és ők maguk is, félretett pénzük nincsen, nem tudnak megtakarítani, a nyaralás vagy éppen a síelés szóba se jöhet náluk. Tehát ebből adódóan, azt gondolom, nemcsak a létfenntartásuk van veszélyben azoknak az embereknek, akik a dolgozói szegénységet megélik, hanem az is, hogy félretett pénzük nincs és nem is lehet.

Ebből adódóan, azt gondolom, többször is felszólítottuk a magyar kormányt, hogy tegyen ez ellen, hogy valami változzon, de nem látjuk azt, hogy valami is változott volna, és valamelyik kormánytag is felemelte volna a hangját, és lehetőséget adott volna a dolgozóknak akár a fizetésemelésre, akár pedig olyan különböző dolgok megemelésére, amelyekkel a szegénységet fel tudnák számolni.

Persze, többször is hallottunk már itt hangzatos szavakat a kormánytagoktól, de soha nem láttuk azt,

hogy az eredménye valamit változott volna, hanem ahogy említettem már, a különböző statisztikák mást mutatnak: pontosan az ellenkező oldalát mutatják az életnek, hogy nő a szegénység és a kiszolgáltatottság.

Trócsányi László igazságügyi miniszter a roma-szegénység ellen felszólalt, amit nagyon sokan félreértettek, én magam nem, meg is beszéltem vele, de azt gondolom, elvárnánk azt, hogy több kormánytag is felszólaljon, és tegyen annak érdekében, hogy a gyermekszegénységet, illetve a dolgozói szegénységet fel tudja számolni.

A gyermekszegénységről többször szintén szót ejtett a Magyar Szocialista Párt, és azt látjuk, azt érzékeljük, hogy ez sem hatja meg a magyar politikai elitet, a kormányt, mert nem nagyon próbálta meg azt a törvényt benyújtani a parlamentnek, illetve támogatni, amelyet a Magyar Szocialista Párt benyújtott annak érdekében, hogy vitatkozzunk itt az Országgyűlésben, mit kellene tenni annak érdekében, hogy a gyermekszegénységet felszámoljuk. Ez nem hatotta meg, mint ahogy mondtam, a kormányzat egyetlenegy tagját sem.

Ha továbbmegyünk, akkor, azt gondolom, a gyermekek mellett meg kell említeni az öregségi nyugdíjasok szegénységét, mert nagyon sokszor azt mondják, hogy a nyugdíjasok meg vannak fizetve, viszont napról napra lehet látni azt, hogy az öregkorúak, az időskorúak körében is nagyon sokan vannak olyanok, akik máról holnapra élnek, tehát nincs megtakarításuk, és esetleg abból a kis megtakarításból, ami van, pedig az unokáknak, gyerekeknek próbálnak meg biztosítani valamilyen szintű megélhetést, hogy ők, a gyerekeik vagy az unokáik tudják legalább befizetni azt a sárga csekket, amelyet egyébként nem tudnának azok, akik a szülőktől elfogadják ezt a segítséget.

Ebből adódóan azt gondolom, sok olyan terület van, ahol kézzelfogható ez a problémakör, a szegénység, és ez mindenképpen gyógyításra vár. Nem látom, és nem próbálom meg most kihangsúlyozni arra a mondataimat, hogy itt az advent idejében, karácsony előtt nagyon sokan úgy élik meg ezeket az ünnepeket - az ország egyik legnagyobb ünnepét, de az országon kívül is nagyon nagy egyházi ünnepről van szó -, hogy szegénység van a család körül. Persze, sokan mondják, hogy ezt nem tudják kezelni, mert igazán nem akarnak dolgozni, és vannak olyan rétegek, akik nem tudnak igazán beilleszkedni a társadalomba. Én meg azt mondom, hogy nemcsak szegény réteg van, hanem a középréteg is most már lecsúszott, ebből adódóan a karácsonyi szent ünnep számukra nem biztos, hogy ugyanolyan lesz, mint másnak, aki megteheti, hogy valamit tegyen az asztalára.

Ezért nem egyszeri alkalomra gondol a Magyar Szocialista Párt, hogy kell segíteni a szegényeken és csak karácsonykor, hanem nagyon fontos lenne, hogy ne legyen gyerekszegénység, ne legyen öregségi szegénység, nyugdíjasszegénység, és ne legyen egyáltalán olyan szintű szegénység ebben az országban,

amit most lehet látni. Azt gondolom, nagyon fontos lenne a fizetésemelésen elgondolkodni, és azokat a béreket időben kifizetni, amelyeket egyébként ma sem tettek meg.

(15.10)

Az elmúlt héten éppen nem kapták meg a pedagógusok a bérüket. Számtalan helyen megkérdeztük azt, hogy miért nem kapják meg a pedagógusok azt a bért, amiért megdolgoztak. Erre sem kaptunk választ, holott a dolgozói szegénységet ez mindenképpen növeli. Ebből adódóan a kormánynak csak innen szeretnénk újra üzeni, hogy állítsa meg Magyarországon a szegénységet. Köszönöm szépen figyelmüket. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: A következő napirend utáni felszólalásra jelentkező Ikotity István képviselő úr: „Városi napló” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Számos alkalommal és több helyütt felhívtam már a figyelmet egy roppant igazságtalan helyzetre, ezúton itt a parlamentben is szeretném ezt megtenni. Általában elég elterjedt Magyarországon ez, különböző méretű településeken egyaránt megjelenik, ez pedig a tájékoztatás. Helyi újságról szeretnék beszámolni és annak az aránytalan tájékoztatásáról.

Kezdem a történetet egy kis történeti bevezetővel. 2006 őszéig az önkormányzat kiadott egy Önkormányzati Tájékoztató nevű lapot, havonta-kéthetente, különböző gyakorisággal. 2006-ban azonban alapított egy céget, egyszemélyes céget, Baja Marketing Kft.-nek nevezte ezt el, ez a cég, mivel egyszemélyes, százszázalékos önkormányzati tulajdonban van, és egyúttal megszüntette a saját lapjának a kiadását, és átadta ennek az egyszemélyes kft.-nek. Ez a kft. elindított egy Bácskai Napló nevezetű újságot, amelyben lévő politikai aránytalanságokról szeretnék most önöknek beszámolni, jó néhány számmal is alátámasztva.

Előljáróban azt szeretném elmondani, hogy a helyi testület összetétele egészen 2010-től 2014-ig a kormánypártok javára 73:27, azaz a 15 fős testületből Baján 11 fő kormánypárti és 4 ellenzéki képviselő volt. A tájékoztatás ebben az időben úgy nézett ki - megszámláltam ezeket a megjelenéseket, hogy különböző politikusok nevei milyen gyakran fordulnak elő. Kormánypárti politikusok megemlézése, a városi vezetők megemlézése 217 alkalommal történt meg, szemben az ellenzékiek megemlézésével, ami mindössze 6 alkalommal, nyilvánvalóan itt is általában negatív összefüggéseiben bemutatva. Tehát mindössze 2,8 százalék az, amit az ellenzék kapott megszólalási térként. Itt még hozzátesszem azt, hogy még bírósági ítélet is született olyan ügyben, hogy nem voltak hajlandók megjelentetni választási közleményt. Egyébként megjegyzem, hogy ebből a hat-

ból az egyik az én nevem, amikor a választáson elindultam, és sikeresen összegyűjtöttem a kellő számú ajánlást, akkor megemlítették; hogy a helyzet drámaiságát kiemeljem, tehát pusztán a tényszerű, a választási bizottsági tájékoztatás is egy említésnek számít.

Eltolódott némileg 2014-től kezdődően ez az arány, és a 15 fős testület 9:6 arányúra változott, tehát a kormánytöbbség csökkent a helyi vezetésben, mindössze 9 fő jutott be, ebből 8 egyéni körzetben, 1 pedig listáról, és 6 ellenzéki került be. Nyilván a polgármestert nem említettem, ő is kormánypárti természetesen.

Érdekes a megjelenésszám. Az előbb azt mondtam, 2014-ben 217 megjelenés volt, 2015-ben több mint a duplájára nőtt - annak ellenére, hogy a választási év is elmúlt már -, 468-ra növekedett a helyi vezetők említése, szemben az ellenzékiekkel, akik 13 alkalommal kerültek megemlítésre; ez is egy növekedés. És döbbenetes, hogy ugyanúgy 2,8 százalék ez az arány; mint ha felügyelnék ezt, hogy egészen pontosan mindig ugyanannyira jöjjön ki. Mindenesetre roppant torz, hogy egy olyan arány áll föl a testületben, ami 60:40, ezzel szemben a helyi, magát valamennyire függetlennek tartani kötelezett újságban ez az arány mindössze 97:3. Nyilvánvalóan törvény szerint nincs erre sajnos kötelezettsége ennek a lapnak, ennek a cégnek, hogy megtegye ezt a kiegyensúlyozott tájékoztatást, ennek ellenére közpénzzel gazdálkodik, és roppant igazságtalan, hogy így van lehetősége eljárni.

Nyilván én meg szeretném tenni azokat a lépéseket, amire lehetőségem van, tehát a Médiatanács-hoz fordulok, illetve törvénymódosítást nyújtok be ez ügyben. Az országban számos helyen van erre precedens, hogy hasonlóképpen történik. De azért azt is meg szeretném említeni, hogy aki azóta a kormánypárt részéről - nyilvánvalóan - a körzet országgyűlési képviselője, hatvanhatszor említették ebben az évben Zsigó Róbert nevét, míg én nyilván ott lakom, szülővárosom és lakhelyem is Baja, egyetlen alkalommal sem került leírásra az én nevem. Ez van kiadva parancsba a helyi újságíróknak, hogy tilos ezt megemlíteni.

Erre az aránytalanságra szerettem volna felhívni a figyelmet, és bízom benne, hogy ez változni fog a jövőben, mi legalábbis mindent megteszünk ennek érdekében. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps az MSZP soraiból. - Szórványos taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Utolsó napirend utáni felszólalásra jelentkezett Z. Kárpát Dániel képviselő úr: „Visszakerülnek a keresztek?” címmel. Öné a szó.

(15.20)

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Azért tartottam fontosnak napirend után szólni, hiszen a mai egész parlamenti nap során vagy nem került szóba, vagy nem kapott megfelelő

súlyt az a tény, hogy a pár nappal ezelőtti hírek szerint, Belgiumból származnak a hírek, az ottani idegenrendészeti és bevándorlási hatóság kimutatása alapján mintegy 30 migránst toloncoltak vissza Magyarországra. Ez a 30-as szám egy mini kontingensnek tűnik, nem egy akkora számnak, ami valami félelemkeltő, ijesztő dolog lenne. De ha ezt úgy helyezzük rendszerbe, hogy Magyarországon most is több mint 700-an, azaz hetesszázan tartózkodnak vagy itt lévő visszatoloncolt migránsok, vagy olyan őrizetesek, akik adott esetben nem kellene hogy ebben az országban legyenek, látható, hogy hatalmas szakadék tátong a kormányzati kommunikáció és a valóság között.

A kommunikáció terében ugyanis nagyon helyesen átvették azt a jobbikos szlogent, miszerint zéró toleranciát kell gyakorolni mind a kvóta alapján, mind a visszatoloncolások alapján történő letelepítésekkel szemben. Ez nagyon helyes. Ha valóban így gondolja valaki, mi csak támogatni tudjuk. A valóság mégis az, hogy miközben kiállnak miniszteri, miniszterelnöki szinten is hasonló nyilatkozatokkal, itt ma a magyar rögvalóságban körülöttünk találhatóak azok a migránsok, egyelőre alacsony számban szerencsére, akikkel szemben ez a retorikai küzdelem folyik. Láthatjuk azt, járva az országban, nem is kell messzire menni, alig harmincegynéhány kilométerre, magam Martonvásárt látogattam meg, ott egy régi bv-épület felújított szárnyában 74 őrizetes migráns tartózkodik. Az őket őrző személyzet maximum gumibottal van ellátva, tehát saját bevallásuk szerint ez a nem túl sok, 74 ember akkor tör ki onnan, amikor akar, és lényegében azt csinál, amit csak akar. Elmondható tehát, hogy egyelőre alacsony létszám mellett is kimutatható néminemű biztonsági kockázat. Ez nem túl magas fokú. De most lehetne mindent elkövetni annak érdekében, hogy ne csak a szavak szintjén zárják ki Magyarország életéből azokat, akikkel a magyar nép nem kíván együtt élni, hanem valódi cselekvést foganatosítsanak.

Vizsgáljuk meg azokat a színhelyeket, ahova nagyobb számban érkeznek! Skandináv országokban jellemző, hogy - nevezzük úgy - befogadási hajlamról tanúbizonyságot téve most éppen Norvégiában 30 ezer migráns elszállásolásán dolgoznak egyházi és civil szervezetek együttesen, állami felügyelet mellett. Itt fordulhatott elő az, hogy több hírportál beszámolója szerint a norvég bevándorlási igazgatóság azt kérte az ott működő egyházaktól, hogy a migránsok vallási meggyőződése miatt távolítsák el a befogadó templomokról és egyházi épületekről nemcsak a kereszteseket és a Jézust ábrázoló festményeket, de tulajdonképpen minden olyan vallásinak nevezett jelképet, ami az úgynevezett migránsok érzékenységét sértheti. Elképesztő módon az ottani norvég misszióközpont vezetője szerint ráadásul maguk a bevándorlók nem is igazán foglalkoznak azzal, hogy milyen jelképek díszítik azokat az épületeket, nevezzük úgy, az őslakók házait, amelyeket mostantól majd ők laknak be. De más országok vizeire is evez-

hetünk, hiszen ez a norvég, eredetileg kötelező parancs hiába finomult ajánlássá, nagyon sok elrettenítő példával találkozhatunk.

A norvég tévé volt az egyébként, amely az ország nemzeti ünnepén önszántából távolította el a keresztet a nemzeti zászlóról híradásaiban, nehogy megsértse valakinek az érzékenységét. Tehát egészen beteges megfelelési kényszer tapasztalható. De Olaszországban egy nyilvánvalóan beteg lelkű iskolaigazgató volt az, aki a nebulók sokféle nemzetiségére hivatkozva szó szerint eltörölte az intézmény hagyományos karácsonyi ünnepségét. Egy állami fenntartású intézményről beszélünk. Később miniszteri, miniszterelnöki beavatkozás kellett ahhoz, hogy eltávolítsák ezt az embert, és az általa keltett örületet megszüntessék. De addigra a szokásos karácsonyi koncertet már átnevezték télkoncertté, nehogy a más származású és vallású tanulók előtti tiszteletadás ne legyen elég erőteljes. Tehát egészen elképesztő példákkal találkozunk, és bár most még a különböző beavatkozások semmissé tudják tenni az ilyen vadhajtásokat, el tudják érni azt, hogy adott esetben egy skandináv országban ezek a beteges elképzelések ne váljanak valósággá vagy csak ajánlasként szerepeljenek, de ha csak az olasz iskolarendszert nézzük az említett példa mentén, a hétmillió kis- és fiatalos tanuló közül durván 300 ezer muzulmán tartanak

számon. A riasztó az, hogy 2008-ban ez az adat még csak 81 ezer volt.

Nem önmagában az iszlámmal van bajunk, hiszen azt mondjuk, hogy virágozzék minden vallás, de a saját földjén, a saját hazájában. Azonban ha Európa identitását, arculatát meg kívánjuk őrizni olyanoknak, amilyenek, akkor bizony a hasonló liberálisnak nevezett, de tulajdonképpen szellemi csökevényeket igenis le kell nyesegetni, és Európa életét, közéletét, közgondolkodását tisztán kell tartani, hiszen látható, hogy ha egyszer a kaput kinyitjuk és azon csak 30 migráns érkezik, de annyit akarnak letelepíteni, akkor az a kapu bizony nyitva marad, és egészen elképesztő katasztrófával kell szembesülnünk. Ezért kell tehát megvédenünk Magyarországot minden eszközzel. Köszönöm a lehetőséget. *(Taps a Jobbik padso- raiból.)*

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! Jelzem, hogy Ander Balázs korábban elhangzott napirend utáni felszólalására a kormány nevében az NFM írásban fog válaszolni.

Tájékoztatom önöket, hogy az őszi ülészak **következő ülésére** 2015. december 14-én kerül sor. Megköszönöm a munkájukat. Az **ülést bezárom**.

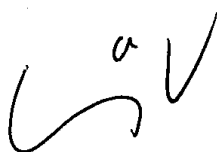
(Az ülés 15 óra 21 perckor ért véget.)

Hegedűs Lorántné s. k.
jegyző

Mirkóczki Ádám s. k.
jegyző

Móring József Attila
jegyző

A kiadvány hitelül:

Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv

Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés főigazgatója
Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,

Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda

Budapest, V. Kossuth tér 1-3.

Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4

Telefon: 441-4222

Telefax: 441-4599

Nyomda: EUROTRONIK Zrt.

MINDEN JOG FENNTARTVA!

ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)

ISSN: 2064-8367 (Online)